

piis locis illorumque rectoribus, abbatibus, archipresbyteris, prioribus, praepositis et aliis beneficiatis in alma Urbe consistentibus inferuntur, si ad diversa tribunaia Urbis evocari et proprium vicarii nostri in dicta Urbe tribunal deserere cogantur, et ob id saepe iura et instrumenta, monimenta et scripturae, bonorum eisdem ecclesiis, monasteriis et locis piis deperduntur, in detrimentum eorumdem.

Iurisdictio vicarii in obligationibus cameralibus.

§ 1. Idcirco, indemnitati eorum consulere, prout tenemur, et occurrere volentes, per facultatem et potestatem dilecto filio Alexandro Riario, causarum Camerae Apostolicae auditori, per felicitis recordationis Pium Papam IV, praedecessorem nostrum, sub variis concessionibus concessam et attributam, quarum omnium tenores hic pro sufficienter expressis, etiam cum illarum datis, haberi seu inseri posse volumus et decernimus, potestati et iurisdictioni dilecti filii nostri Iacobi tituli S. Mariae in Cosmedin presbyteri cardinalis, nostri in alma Urbe eiusque districtu vicarii generalis, circa personas ecclesiasticas, loca pia, illorumque bona, quae iurisdictioni praefati vicarii subsistunt, etiam si inter contractus cum solita obligatione in forma Camerae seu Ripae et Ripetae intervenerint, aliquod praecudicium factum non fuisse; sed quod idem vicarius cardinalis, in omnibus et per omnia, procedere possit, quoad personas et bona praefata, prout ante eum ceteri vicarii pro tempore, quondam Franciscus Albericus et alii eiusdem Camerae auditores praedecessores in dicto auditoriatus officio tunc fungebantur, procedebant, tenore praesentium, auctoritate apostolica, declaramus; et sic per quoscumque etc., sublata etc., irritum quoque etc.

Sola signaturam sufficit

§ 2. Solamque praesentis nostri motus proprii signaturam, in iudicio et extra, etiam absque illius registratura, fidem

facere, regula contraria non obstante, decernimus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et facultatibus et indultis, eidem auditori Camerae concessis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus.

Placet, motu proprio. M.

Datum Romae apud S. Marcum, pridie idus septembris, anno 1.

Dat. die 12 sept. 1566, pontif. anno 1.

XXVIII.

Privilegia pro exercentibus artem agriculturae in districtu almae Urbis, et frumenta ac blada afferentium ad eam; prohibitioque eos impediendi, vel illa ultra usum necessarium suae familiae emendi¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Cupientes, pro cominiso nobis apostolico munere, omnibus regimini ac curae nostrae subiectis populis non modo spiritualia fideliter, ut debemus, dispensare, sed in temporalibus etiam, quantum cum Deo possumus, salubriter providere, nullam praetermittimus diligentiam pro pauperum, qui sub hoc nostro temporali gubernio vivunt, sublevandis necessitatibus, ac potentiorum oppressionibus propulsandis.

§ 1. Hinc est quod, cum ad rei frumentariae negotium, quod praecipua pro eorumdem pauperum sustentatione et victu cura eget, animum nostrum intendimus, summopere nobis laborandum cognoscimus, ut fraudibus, quae in annonâ a ditioribus fiunt, quo carius eam vendant, omni studio ac diligentia provideatur. Intelligentes itaque, non sine animi nostri molestia, divites ipsos ac

¹ Privilegium fori dedit eisdem idem Pontifex sup. in constit. xxv, pag. 481.

Clausulae derogatoriae.

Exordium.

Causae huius constitutionis

potentes non modo propria ipsorum frumenta bladaque, quae ex praediis suis propriaque agricultura colligunt, in horreis recondere, ac conclusa suppressere, et donec illorum pretium pro eorum avaritia adauctum conspiciant, ab omni prorsus venditione abstinere, verum etiam a laboratoribus operariisque propriis, ac etiam subditis (si barones sint) illud vili pretio comparare, donec tantam undique tritici copiam cumularint, ut pauperes, qui aliunde frumentum venale non reperiunt, necessitate ducti, ab eisdem divitibus et baronibus eo pretio emere cogantur, quod venditorum ipsorum avaritia affectaverit: quinimmo eos etiam, qui ad Urbem hanc nostram, quo undique ex omnibus mundi partibus Christi fideles confluent, frumenta bladaque praedicta importare cupiunt, omni via et ratione impedire ac retardare praesumunt, contra Summorum Pontificum praedecessorum nostrorum decreta ordinationesque, et in maximum etiam animarum suarum periculum.

Approbatio prohibita Clementis VII.

§ 2. Nos, praemissis remedium aliquod opportunum adhibere omnino volentes, in primis divites praedictos omnes ac barones hortamur in Domino et monemus ut, Dei largitatem in se ipsos agnoscentes, pauperibus benigniores in posterum sese praebeant, atque huiusmodi detestabili frumentario quaestu prorsus abstineant, memores scriptum esse quod *qui abscondit frumenta maledicetur in populis, benedictio autem super caput vendentium*. Quod si propria frumenta, quae ipsis ultra usum eorum supersunt, debitis temporibus, prout certe deberent, vendere detrectant, at saltem ab alienorum emptione et illicita negotiatione abstineant, et quam Dei benignitas populis fertilitatem anni concedere dignatur, eam ipsi invidiose perturbare non praesumant. Quod si tam a praedictis emptionibus fru-

mentorum, quam ab impediendo subditos eorum, aliosque ad urbem Romam frumenta bladaque omnia deferentes in posterum non abstinuerint, sciant se poenas in constitutionibus Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, praecipueque Clementis VII, pro abundantia rei frumentariae et agriculturae exercendae, anno a nativitate Domini nostri mxxxiv, decimo kalendas martii, editis, incursuros, quas quidem praedecessorum nostrorum dispositiones praesenti nostra perpetuo duratura constitutione in hac parte innovamus.

§ 3. Declarantes insuper omnes, cuiuscumque generis, qualitatis et conditionis fuerint, qui frumentum aliaque blada, ultra usum familiae suae, animo et intentione illa carius vendendi, emunt, sine licentia in scriptis ab ordinario annonae pro tempore obtenta, quam tamen rationabili de causa tantum et gratis omnino concedi volumus, non modo poenas amissionis ipsius frumenti et bladorum et alias pecuniarias ab ipso ordinario pro tempore impositas incursuros, sed etiam Dei omnipotentis maiestatem summopere laesuros, graviterque in eo peccaturos. Barones vero et alios dominos terrarumque universitates, omnesque alios nobis et sanctae Sedi Apostolicae mediate vel immediate subiectos, cuiuscumque status aut conditionis extiterint, etiam si episcopali, metropolitana, patriarchali et cardinalatus etiam dignitate praefulgeant, qui subditorum suorum frumenta aliaque blada, ultra usum et necessitatem suam et familiae suae, emerint; quique accedentes ad Urbem cum frumentis aliisque rebus ad victum necessariis, directe vel indirecte, impediunt vel remorantur, poenas in dicta Clementis septimi praedecessoris nostri constitutione expressas incursuros, videlicet privationis feudorum, suspensionis, excommunicationis et inter-

Declaratio di-ctae prohibito-nis.

dicti, iuxta tenorem et formam praedictae constitutionis aliarumque in ea expressarum, quas in hac parte per praesentes nostras innovamus, et earum tenores hic pro sufficienter expressis haberi volumus.

Exemptio de-
ferentium blada
ad Urbem a so-
lutione vecu-
galium et alio-
rum onerum.

§ 4. Ut vero facilius commodiusque omnes possint ad Urbem hanc nostram frumenta bladaque libere convehere, eos, ut praefertur, dicta de causa ad Urbem accedentes, ab omni pedagio, gabella aut onere quocumque, pro dicti frumenti bladorumque comportatione, eximimus ac liberamus, immunesque et exemptos esse ac fore perpetuo declaramus.

Prohibitio
quidquam ab eis
exigendi.

§ 5. Mandantes omnibus tam universitatibus terrarum quam gubernatoribus, rectoribus aliisque dominis, nobis ac sanctae Sedi Apostolicae mediate vel immediate subiectis, quocumque titulo vel dignitate praefulgeant, etiamsi S. R. E. cardinales existant, ne, praedictorum frumentorum aliorumque bladorum ad Urbem venientium occasione, quicquam solvi ab ipsis vectoribus faciant, aut quoquomodo in civitatibus, terris ac locis regimini eorum subiectis dicta de causa solvi permittant aut patiantur, sub poenis supradictis aliisque arbitrio nostro declarandis.

Privilegium
eorundem ne
molestentur pro
eorum debitis,
etiam camerari-
bus, veniendo,
stando et rede-
undo ab Urbe

§ 6. Volumus etiam quod venientes ea de causa ad Urbem, videlicet ad frumenta bladaque praedicta convehenda, tuti omnino sint ab omnibus civilibus executionibus, tam pro eorum debitis, quam pro camerariis quibuscumque exactio- nibus et repraesaliis quacumque de causa et contra quoscumque decretis seu decernendis. Irritum et inane decernentes quidquid contra et adversus praedictos seu eorum animalia et res, quas secum praedicta de causa detulerint, tam in accedendo ad Urbem ibique commorando per biduum, ad effectum vendendi ea quae attulerint, quam etiam in redeundo ad eorum solitam habitationem, executum

vel quoquomodo attentatum fuerit; inhibentes omnibus cuiuscumque generis executoribus seu Curiae ministris ne praedictos dicta de causa ad Urbem accedentes ibique, ut praefertur, commorantes seu inde discedentes molestare praesumant, sub poenis arbitrio praefecti annonae pro tempore infligendis.

§ 7. Eos etiam qui agriculturam ipsam, pro communi bono laudabiliter intra XL ab Urbe milliarium exercent, dignis favoribus et privilegiis prosequi volentes, tam messium quam seminum tempore, dum scilicet colligendo vel seminando tritico verisimiliter occupantur, ab omni supra dicta executione, etiamsi ex obligatione in forma Camerae processerit, tutos omnino ac salvos fore et esse declaramus, dummodo aliunde quam ex agriculturae fructibus solvere non possint.

§ 8. Boves vero aratorios omniaque instrumenta ad agriculturam necessaria, non supradictis temporibus tantum, sed perpetuo, pro quavis civili obligatione, auferri aut alia ratione impediri prohibemus. Declarantes insuper in tacitis quibuscumque hypothecis, a quacumque, quavis de causa, inductis, praedictos boves aliaque instrumenta praedicta minime comprehensa fore; et in summa praedictis rebus agriculturae inservientibus, tamquam commoditatis, immo necessitatis publicae, instrumentis, omnia privilegia concedentes, quae bonis dotalibus de iure concessa esse reperiuntur. Sicque per quoscumque iudices etc.; irritum et inane etc.

§ 9. Quae omnia, quo fidelius ab omnibus observentur, volumus dilectos filios nostros Ludovicum Simonetam, Marcum Antonium Amulium, et Vitellotium Vitellium, camerarium, S. R. E. cardinales, ea quae ipsorum gravitatem et virtutem decet diligentia curare. Dantes eis in praemissis plenam et omnimodam facultatem et eam, quam nos ipsi habemus, potesta-

Privilegium
exercentium a-
griculturam ne
molestentur pro
debitis, dum co-
lunt, seminant
vel colligunt
frumenta.

Boves aratorii
etc. pro debi-
tis capi non de-
bent, et in ta-
citis hypothecis
non compre-
henduntur, et
gaudent privi-
legiis bonorum
dotalium

Executores
deputati

tem, pro praemissorum executione observantiaque, cum potestate declarandi et decidendi si quid in praesenti nostra constitutione, declaratione aut definitione egere videbitur.

Clausulae de-
rogatoriae.

§ 10. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Urbis, terrarum, oppidorum et villarum quarumcumque, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, reformationibus et decretis; privilegiis quoque et indultis apostolicis, communitatibus, universitatibus, baronibus ac aliis praefatis a dicta Sede Apostolica vel a nobis forsitan concessis, quae eis, quoad praemissa, nolumus suffragari; necnon pactis et conditionibus ac omnibus aliis, quae dicti praedecessores voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque.

lussio publi-
candi.

§ 11. Ceterum, ne de praemissis quemquam dubitare contingat, volumus quod praesentium literarum tenor per omnia loca publicari debeat, ipsaeque literae sic publicatae perinde arceant omnes quos concernunt ac si singulis eorum personarum intimatae fuissent.

Sola signatu-
ra sufficit.

§ 12. Volumus autem quod praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula seu constitutione apostolica contraria non obstantibus.

Placet, motu proprio. M.

Admissio in
Cam. Apost.

Die XI octobris MDLXVI admissa est haec cedula motus proprii ex decreto Camerae et registrata libro secundo signaturarii sanctissimi domini nostri Papae apud me notarium, folio cxiii.

Hieronymus De Tarano.

Publicatio

Annoa nativitate Domini MDLXVI, ind. ix, die vero xx mensis octobris, pontificatus sanctissimi patris et D. N. D. Pii Papae V anno I, infrascriptae literae apostolicae affixae fuerunt ac publicatae in acie Campi Florae, ac valvis Cancellariae Apostolicae, ut

moris est, per nos Franciscum Sottocasa et Nicolaum de Matthaeis, cursores.

Philibertus Chappuis, magister cursorum.

Adm. die 11 octob. 1566, pontif. anno I.

XXIX.

Quod mulieres, etiam praetextu cuiusvis privilegii, facultatis aut licentiae, ingredi non possint (exceptis casibus hic expressis) monasteria et claustra cuiuscumque Ordinis regularis.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Regularium personarum quae, relicto saeculo, Dei se obsequio dedicarunt, pro commissio nobis officio, quieti consulere cupientes, ad ea removenda, quae religiosum earum propositum impedire possunt, curam nostram libenter intendimus, ut nulla re, quae eas a divino cultu avocet, praepeditae, secundum Ordinum suorum regularia instituta et decretum sacri Tridentini concilii, tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

§ 1. Quia igitur et Carthusiensium Ordinis et aliorum regularem vitam professorum quies non parum solet, sicut accepimus, perturbari, propterea quod mulieres, modestiae matronalis oblitae, domos ac monasteria eorum, contra ipsorum instituta, praetextu confessionarium aut aliarum literarum apostolicarum, ingredi audeant, ipsis etiam abbatibus, praepositis, prioribus et aliis praesidentibus aliquando recalcitrantibus et renitentibus, non sine magna eorum molestia, nec sine gravi aliquorum etiam offensione ac scandalo, si quando admitti nimis facile videantur.

§ 2. Huic rei providere volentes, motu proprio et certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas facultates ac licentias ingrediendi monasteria ac domos Carthusiensium et alio-

Exordium

Causa huius
constitutionis

Revocatio li-
centiarum

rum quorumcumque regularium Ordinum, etiam Mendicantium, mulieribus, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, et quacumque dignitate ac praeminentia praeditis, etiam comitissis, marchionissis, ducissis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, et cum quibuscumque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, ab Apostolica Sede quomodocumque concessas, quarum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum praesentibus insererentur, haberi volumus pro expressis, tenore praesentium, revocamus, et cassas, irritas et inanes esse decernimus.

Prohibitio et poena mulierum ingredientium.

§ 3. Districte prohibentes mulieribus quidem praedictas facultates et licentias praetendentibus, sub excommunicationis latae sententiae poena, postquam harum literarum notitiam habuerint, a qua non possint, nisi a nobis aut Romano Pontifice, qui pro tempore fuerit, absolvi, praeterquam in mortis articulo, ne dictas domos et monasteria ingredi audeant.

Poena religioforum eas admittentium.

§ 4. Ipsis vero monasteriorum et conventuum abbatibus, praepositis, prioribus et aliis praesidentibus, quocumque nomine vocentur, et eorum monachis, canonicis et fratribus, sive Mendicantibus sive non Mendicantibus, sub privationis officiorum, quae in praesentia obtinent, et inhabilitatis in posterum ad illa et alia omnia, et suspensionis a divinis ipso facto, sine alia declaratione, incurrendis poenis, ne eas introducere admittere praesumant.

Clausulae derogatoriae

§ 5. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

lucio publico

§ 6. Volumus autem et mandamus ut hae literae ad valvas basilicae Beati Petri apostolorum principis et in Cancellaria nostra, atque in acie Campi Florae de more publicentur.

§ 7. Quia vero difficile foret has literas

ad omnia loca deferri, volumus et declaramus ut earum exemplis et transumptis manuscriptis vel impressis, et manu alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius praelati munitis, per ubique fides habeatur, ac si praesentes exhibitae essent vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv octobris, millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 24 octob. 1566, pontif. anno 1.

Sequitur declaratio constitutionis.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, certissimum mentis suae interpretem, si quando quippiam dubietatis in literis ab eo emanatis occurrit, suae declarationis oraculo quamprimum explanare.

§ 1. Cum alias a nobis emanaverint quaedam literae in simili forma brevis sub die xxiv octobris MDLXVI, pontificatus nostri anno primo, in quibus mulieribus quibuscumque monasteriorum regularium ingressus, cum derogatoriis clausulis et irritantibus decretis, prohibetur, et alias prout in illis plenius continetur.

§ 2. Nos, intuitu et in favorem congregationis Montis Virginis, aliquas dubitationes, quae circa dictarum literarum et mentis nostrae intelligentiam oriri possent, elucidare et submovere volentes, supplicationibus dictae congregationis, nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, apostolica auctoritate, tenore praesentium, dicimus et declaramus fuisse et esse mentem et intentionem nostram quod dictae literae non solum comprehenderent et comprehendant mulieres habere praetendentes facultatem et indulta ingrediendi monasteria, sed etiam omnes et quascumque mulieres alias, tam in genere quam in specie.

Transumptum fides.

Exordium

Hic Pontifex edidit constitut. praeced.

Extensio dictae prohibitionis ad quascumque mulieres.

Declaratio eiusdem prohibitionis.

§ 3. Significantes nihilominus, prout significamus, quod propter hoc et praedictas nostras literas non intelleximus nec intelligimus quod mulieribus praecluderetur vel praecludatur aditus ad monasteria et loca regularia dictae congregationis ac eorum claustra, quando in eis missae et alia divina officia celebrantur, ac dum processiones fiunt, et quando Christi fidelium cadavera ibi sepeliuntur, ac etiam pro eis suffragia fiunt, sed libere perpetuo concedimus eisdem omnibus mulieribus facultatem ut ad illa loca dictae congregationis, in quibus dicta pia opera exercentur, cum aliis catholicis personis, accedere libere et licite possint et valeant.

Alia declaratio.

§ 4. Et similiter quod quando divinum verbum in claustris monasteriorum et regularium locorum congregationis huiusmodi proponitur, vel per aliam quamcumque causam tantus concursus populi fuerit, quod commode ingredi non possint et egredi per portam ecclesiae, perpetuo concedimus ut dictae mulieres, una cum aliis saecularibus personis, possint ingredi et egredi per portam claustrum monasteriorum et locorum regularium congregationis huiusmodi, dummodo recto tramite accedant ad portam qua exitus e monasterio; sicque volumus pariter et indulgemus.

Clausulae praeservativae

§ 5. Decernentes praesentes de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel quovis alio defectu notari vel impugnari non posse; sicque in praemissis ab omnibus censi; et ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiiri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac dictis Bull. Rom. Vol. VII. 62

ctis nostris literis, cum inde secutis et quibusvis aliis apostolicis, universalibus, provincialibus et synodalibus, et specialibus et generalibus constitutionibus et ordinationibus; necnon etiam monasteriorum et locorum praedictorum ac illorum Ordinum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, et etiam novis reformationibus; privilegiis quoque, indultis et etiam aliis literis apostolicis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio et consistorialiter ac alias quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die decimasexta iulii, millesimo quingentesimo septuagesimo, pontificatus nostri anno quinto.

XXX.

Concesso monasterio Ordinis Sancti Augustini in Urbe, sub invocatione Beatae Mariae Virginis Annuntiatae virginibus neophitis, moniales transferuntur ad praecceptoriam S. Basilii Magni in regione Montium cum omnibus bonis etc.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctae catholicae Ecclesiae, extra quam constitutis nulla aeternae salutis spes ostenditur, divino consilio praesidentes, inter ceteras gentes, quas cum maximo animi nostri dolore a vera religione alienas et in erroribus suis obstinatas in aeter-

1 Ex Regest. in Archiv. Vatic.

Derogatio contrariorum.

Exordium

num exilium praecipites ferri videmus, hebraeorum gens et acerbissimum nobis dolorem infert et misericordiam commovet singularem, dum recolimus populum hunc, quem sibi Dominus prae ceteris omnibus elegerat, nunc a Domino pertinacissime dissidere et, in erroribus suis obstinatum, sibi damnationem perpetuam incredulitatis merito comparasse. Neque sane quicquam praetermittimus, quantum quidem in nobis situm est, quod ad eos ab erroris semita in rectam aeternae salutis viam reducendos pertinere arbitramur.

§ 1. Itaque et alias et maxime posteaquam ad summum apostolatus officium proveci sumus, numquam destitimus docendo, hortando et monendo, connisi ut eorum quamplurimos ad Christi fidem adduceremus; neque omnino irriti, Dei

benignitate, labores nostri fuerunt, quando et satis multi utriusque sexus sacro fonte regenerati, nonnulli etiam ex primariis, a nobis ipsis salutari aqua perfusi, christianam religionem susceperunt, et alii quamplures eorum exemplum secuti, ad tantam multitudinem pervenerunt, ut iam amplissimum hospitale, quod felicitis recordationis Paulus Papa tertius, praedecessor noster, apud ecclesiam Sancti Ioannis de Mercato, regionis Campitelli de Urbe, pro excipiendis et in catholica religione instituendis cathecumenis et neophitis, erexit, fere compleant, parumque inde remotum neophitarum virginum monasterium Beatae Mariae Annuntiatae, Ordinis fratrum Praedicatorum, sub Regula S. Augustini, iampridem angustum nimis reddatur.

§ 2. Quare nos, postquam in hanc cogitationem incubuimus, qua ratione et sanctimonialibus ipsis et aliis virginibus, quae, annuente Deo, ex eo genere convertentur, Religionemque huiusmodi profitebuntur, quarum magnum in dies numerum confluxurum speramus, de idoneo loco, ubi

omnes habitare valeant, provideri possit, tandem, diversarum aedium capacitate atque positione nobis proposita, quasdam sed minus idoneas etiam per nos ipsos invisimus, deinde venerabili fratri nostro Ioanni Michaeli episcopo Sabinensi Saraceno, hospitalis et monasterii praedictorum nec non archiconfraternitatis ibidem institutae protectori, et dilecto filio nostro Ioanni tituli Sanctae Mariae Transtiberim presbytero de Montepolitiano nuncupatis cardinalibus, et aliis rerum usu peritis hanc curam delegavimus, omnibusque Urbis partibus magna cura perlustratis, nobis denique relatum est ecclesiam et vetusta aedificia praeceptoriae Sancti Basilii, regionis Montium, hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani etiam de Urbe invenisse, quae in dictarum sanctimonialium usus commode aptari possent.

§ 3. Hac igitur nobis opportune oblata occasione, motu proprio et ex certa scientia nostra, deque apostolicae potestatis plenitudine, unionem, annexionem et incorporationem seu quamcumque aliam appropriationem vel concessionem de dicta praeceptorio et ecclesia Sancti Basilii prioratus eiusdem Urbis hospitalis praedicti Sancti Ioannis Hierosolymitani, etiam vigore stabilimentorum eiusdem hospitalis, ac privilegiorum et indultorum apostolicorum illi concessorum, vel alias ac quacumque auctoritate et ex quavis causa, perpetuo vel ad tempus, factas, dilecti filii nostri Bernardi, tituli Sanctae Priscae presbyteri cardinalis de Salvatis nuncupati, qui dictum prioratum in titulum vel commendam ex dispensatione apostolica obtinet, expresso ad hoc accedente consensu, harum serie, dissolvimus; ac eandem praeceptoriam, sive illa magistralis, sive alia camera sive membrum dicti prioratus, sive etiam ut principale cum dicto prioratu coniunctum, ac per priorem huiusmodi pro tempore existentem obtineri

Easdem collocat in praeceptorio S. Basilii Magni, Ord. S. Ioannis Hierosolymitani, in regione Montium;

et possideri solitum, cum ecclesia sive sacello eiusdem Sancti Basilii, necnon palatio, aedibus, viridariis, hortis, tabernis et domunculis circum positis necnon granariis et emphytheuticis apothecis, ceterisque aedificiis, iuribus, etiam litigiosis, devolutis, iurisdictionibus, actionibus et pertinentiis suis ab ipsis prioratu et hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani dismembramus, dividimus et separamus, ac in eadem praeceptorio seu camera necnon ecclesia Sancti Basilii ordinem, statum et essentiam ceteraque insignia dicti hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, nomenque, titulum et denominationem praeceptoriae ac magistralis seu alterius camerae vel membri perpetuo supprimimus, extinguimus et abolemus.

§ 4. Eandemque praeceptoriam, cuius et illi forsann annexorum fructus, redditus et proventus centum ducatorum auri de Camera, secundum communem aestimationem, valorem annum, ut accepimus, non excedunt, sive per dissolutionem huiusmodi, sive alio quovis modo et ex cuiuscumque persona vacet, una cum dicta ecclesia Sancti Basilii, necnon palatio, aedibus, hortis, viridariis, tabernis, domunculis, granariis, iurisdictionibus, actionibus, rebus et bonis ac omnibus iuribus, adhaerentibus, usibus et pertinentiis suis archiconfraternitatis praedictae, ad dictarum virginum usum, commodum perpetuo concedimus et assignamus: ita quod liceat ex nunc Ioanni Michaeli episcopo ac protectori praedicto, necnon administratoribus archiconfraternitatis corporalem possessionem ecclesiae Sancti Basilii, necnon palatii, aedium, hortorum, viridariorum, aliarumque proprietatum, bonorum, rerum et iurium praedictorum, per se vel alium seu alios, propria auctoritate, libere apprehendere et perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus et proventus in praedicti monasterii usus et utilitatem

Praeceptorio suppressa eius bona et redditus sanctimonialibus adiecit;

convertere, cuiusvis licentia desuper minime requisita.

§ 5. Et nihilominus in dictis palatio et aedibus aliud monasterium huiusmodi virginum, sub dicta invocatione Beatae Mariae Annuntiatae et eiusdem Ordinis Praedicatorum, cum omnibus ad id requisitis, perpetuo erigimus, et ad illud moniales primodicti monasterii, cum sacra et communi suppellectile, ceterisque rebus et bonis, necnon privilegiis, indulgentiis, gratiis, concessionibus et indultis apostolicis, eis et eorum singulis quomodolibet concessis, ita ut eadem illa habeant, illisque ipsis poliantur, quae in primodicto monasterio obtinebant, dicta auctoritate, transferimus, illisque dictam ecclesiam Sancti Basilii pro ecclesia secundodicti monasterii concedimus et assignamus.

§ 6. Districtius inhibentes, in virtute sanctae obedientiae, dilectis filiis magistro et conventui dicti hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, et pro tempore existenti priori prioratus Urbis ne, etiam quorumcumque statutorum, stabilimentorum ac privilegiorum praetextu vel aliis quomodocumque, divisionem et alia praemissa, directe vel indirecte, quovis quaesito colore, audeant impugnare, seu eorum effectum alias quoquomodo impedire.

§ 7. Ac decernentes singula praemissa nullo tempore de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quopiam defectu argui vel notari; nec sub ullis revocationibus, restitutionibus aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ad magistri et conventus seu prioris praedictorum instantiam, aut etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter et ex quibusvis causis pro tempore factis, comprehendendi, sed semper ab illis excepta, et quoties emanabunt, toties in pristinum statum restituta et plenarie reintegrata

Illuc monasterium Annuntiatae transferri;

Magno magistro et priori Urbis prohibet quominus super hoc praedictae moniales molestent;

Huiusmodi litteras nullo vitio notari posse velat;

Volens itaque monasterium B. M. Virginis Annuntiatae ipsis aptare, alio sanctimoniali transferendas decrevit, dato ad hoc mandato

esse et censi; nec ipsos magistrum, conventum aut priorem, etiam praetextu enormissimae laesionis aut damni et incommodi sui hospitalis et prioratus, rescissionem praemissorum aut restitutionem in integrum vel reductionem ad terminos iuris, seu quodcumque aliud iuris vel gratiae remedium, contra illa impetrare, seu etiam ab alio vel aliis impetratis, vel etiam motu et scientia similibus concessi, uti posse; sicque, in eisdem praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique indicari et definiri debere; necnon irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Quocirca venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Theatinensi, et Aemiliensi ac Narniensi episcopis, per apostolica scripta, motu simili, mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ioannis Michaelis episcopi ac protectoris, necnon administratorum et archiconfraternitatis praedictorum, vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes,isque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia et singula firmiter observari; ipsosque omnes, quos eadem literae concernunt, in futurum illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eorum quempiam per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, ac etiam pecunia-

rias, eorum arbitrio moderandas, aliaque opportuna iuris remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 9. Non obstantibus nostra per quam dudum inter alia voluimus quod semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset; ac Lateranensis concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibentis; nec non pia memoriae Bonifacii Papae octavi, etiam praedecessoris nostri, quibus cavetur ne Mendicantes ad nova loca transire, aut illa recipere praesumant quoquo modo, sine speciali dictae Sedis licentia, de prohibitione huiusmodi mentionem faciente, et ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diaetam a fine suae dioecesis ad iudicem evocetur, seu ne iudices a Sede praedicta deputati contra quoscumque procedere, aut alii vel alii vices suas committere praesumant; et in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis, auctoritate praesentium, ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis constitutionibus; ac hospitalis S. Joannis Hierosolymitani et prioratus praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, illis necnon praedictis magistro, conventui et priori, ac quibusvis aliis superioribus, personis et locis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, qui ab ipsius hospitalis institutione hucusque fuerunt, ac nos et Sedem Apostolicam contra huiusmodi alie-

Contraria quaecumque tollit.

nationes et dismembrationes, etiam cum decreto quod illae ex quavis causa factae nullis temporibus subsistere possint, sed res et bona semper unita, ut prius, censeantur, et suam pristinam naturam sortiantur, nec unquam aliis consolidari, aut in alios usus converti, sed ad ius et proprietatem quocumque tempore revocari valeant, et alias sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, necnon consistorialiter, ac consideratione, intuitu, contemplatione vel ad instantiam imperatoris, regum, ducum et aliorum principum, aut etiam nullius instantiam, ac pro conservatione religionis christianae, quotiescumque concessis, confirmatis et innovatis, etiam in eis ac praedictis stabilimentis caveatur expresse quod illis etiam per quascumque literas apostolicas, etiam quasvis clausulas generales vel speciales, etiam derogatoriis derogatorias, districtiores et insolitas, et etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione, in se continentes, nullatenus derogari posse, nec derogatum censi, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil omisso, insertus, ac huiusmodi derogationes consistorialiter factae, et per trinas distinctas literas, eundem tenorem continentes, tribus similiter distinctis vicibus, magistro et conventui praedictis legitime intimatae et insinuatae fuerint, et ipsorum magistri, conventus ad id expressus accesserit assensus, et aliter factae minime suffragentur, nec magister et conventus praedicti ad parendum literis derogatoriis huiusmodi et decretis desuper illis processibus, ac illorum executoribus et subexecutoribus, eorumque mandatis et monitionibus teneantur, sed literarum hu-

iusmodi executionem omnino impedire, nec, ratione resistentiae huiusmodi, censuris ecclesiasticis, per eosdem executores et subexecutores latis, innodari possint. Quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de ipsis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliqui, super promissionibus sibi faciendis de praeceptoris huiusmodi, speciales, vel aliis beneficiis ecclesiasticis in dicta Urbe, generales dictae Sedis vel legatorum eius literas impetnaverint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas et processus habitos per easdem et inde secuta quaecumque ad dictam praeceptoriam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad assecutionem beneficiorum aliorum, praeiudicium generari; seu si magistro et conventui praedictis vel quibusvis aliis, communiter aut divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint, per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem; et quibuslibet aliis privilegiis, indultis et literis apostolicis, generalibus vel specialibus, quoruncumque tenorum existant, per quae, praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis te-

Exequutores huiusmodi literarum deputati;

noribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio kalendas decembris, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 29 novemb. 1566, pontif. anno 1.

XXXI.

De reformatis Hispaniarum coenobiis 1.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Maxime cuperemus eos, qui, religiosam vitam professi, divino se cultui dedicarunt, ita vivere ut eorum Religio immaculatum decorem suum obtineret, et ex illorum vitae ac morum honestate bonisque operibus coelestis glorificaretur Pater; sed quia multi a fundatorum Ordinis sui institutis nimis iampridem aberrant, ipsos auctores et Ordinem moribus suis non parum dedecorantes, cogit nos zelus domus Domini, eorum irreligiosae vitae atque licentiae, quandoquidem ipsimodum eius nullum faciunt, finem imponere.

§ 1. Non sine magna sane animi molestia nobis innotuit fratres Ordinis Sancti Francisci Conventuales, in diversis Hispaniae partibus et provinciis constitutos, professionis et salutis suae immemores, et privilegiis ab Apostolicae Sedis benignitate impetratis abutentes, vitam ab institutis fundatoris et patris sui Seraphici admodum discrepantem ac remotam ducere, et pravis suis exemplis quamplurimos Christi fideles pusillos non mediocriter offendere. Cum igitur tam grave tamque inveteratum scandalum, divini

1 Ex bull. Ord. fratrum Praedicatorum, tom. v, pag. 146, in quo ita inscribitur haec constitutio, quae in romana editione hunc profecto parum accuratum titulum habebat, *De reformatis coenobiis fratrum Ordinis Praedicatorum in Hispaniis* (a. T.).

honoris et salutis animarum causa, pro commissio nobis officio, tollere statuerimus, piis etiam ad hoc adducti precibus carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, religiosissimi principis, non immerito videlicet timentis ne qui pro populo apud Deum intercessores esse debent, nimia sua vivendi licentia, Illius iram acius provocent, universis et singulis venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, per Hispaniam constitutis, in virtute sanctae obedientiae, praesentium tenore, committimus atque mandamus ut quisquis eorum in civitate vel dioecesi sua habet domum vel domus fratrum Minorum Conventualium, is, Dei tantum omnipotentis honorem ante oculos propositum habens, assumptis secum de Ordine fratrum Minorum de Observantia ministro provinciali eius provinciae, in qua illi fratres consistunt, et aliquo praeterea eiusdem Ordinis Observantium, quem ipse minister provincialis idoneum duxerit, accedat ad domum seu domos singulas, si plures sint, dictorum fratrum Conventualium, in eisque conventibus, ex auctoritate Sedis Apostolicae, cuius vices in hoc negotio ei, tenore praesentium, erogamus, aboleat penitus, et in perpetuum tollat atque extinguat formam vivendi conventualem, eosque fratres ad eandem vivendi formam eademque instituta redigat, quae fratres Minores de Observantia seu de Familia vocati observant, et eorum ecclesias ac domos Ordini fratrum Minorum de Observantia assignet perpetuo habendas, atque in eas domos alios fratres de conventibus fratrum eiusdem Ordinis de Observantia, quos et quo sibi visum fuerit, de illorum duorum fratrum sibi assistentium consilio, transferat, et ex ipsis guardianum atque alios officiales, ad eum conventum regendum et gubernandum idoneos, auctoritate nostra deputet atque constituat; ipsos vero fratres Conventuales,

aliorum fratrum Minorum de Observantia consortio aggregatos atque unitos, ex domibus, in quibus antea vitam conventualem egerant, translatos, per conventus fratrum Minorum de Observantia distribuat, ut posthac eiusdem ipsi quoque Observantium Ordinis et appellentur et sint, sub eiusdem ministri generalis obedientia atque regimine. Quae autem de fratribus Conventualibus Ordinis Sancti Francisci ad vitae regularis observantiam reducendis mandavimus, eadem, propter easdem causas, et ad eadem tollenda offendicula et scandala, de fratribus in Hispania consistentibus, aliorum quoque Ordinum quorumcumque Conventualibus, ad vitae regularis observantiam reducendis, eadem auctoritate, eisdem venerabilibus fratribus mandamus, velut Canonorum Regularium, Sancti Benedicti, Cisterciensis, Praedicatorum, Eremitarum Sancti Augustini, Carmelitarum et aliorum quorumvis Ordinum, ex quibus tamen, praeter fratres Conventuales, sint quoque aliqui eiusdem Ordinis in Hispania Observantes. Ad eam formam omnes eiusdem Ordinis, qui ad hoc tempus Conventuales fuerant, suscipiendam et observandam, iuxta sua cuiusque Ordinis regularia instituta et sacri concilii Tridentini decreta, redigi et ad alios conventus transferri, eodemque modo ut de domibus et ecclesiis fratrum Minorum Conventualium diximus, ipsorum quoque domos et ecclesias fratribus, una cum bonis omnibus eiusdem Ordinis, Observantibus assignari volumus. De fratribus vero illorum Ordinum, quorum nulli usquam conventus sunt qui vitam regularem observent, sed omnes tantum Conventuales sunt, quemadmodum ipsi quoque reformandi, et ad quam vivendi in communi formam sint reducendi, aliis literis statuimus. Si qui autem de fratribus Conventualibus ad regularis vitae observantiam reduci se pertinaciter recusa-

verint, eos in carceribus, donec ad cor redeant, sub fida custodia retineri mandamus. Ne autem ipsorum fratrum Conventualium excessus et delicta remaneant impunita, in eos procedendi, et pro culparum atque excessuum magnitudine, animadvertendi; et si quorum delicta adeo gravia fuerint ut, si laici essent, ultimo fuerint supplicio puniendi, ad triremes eos dampnandi, si modo aetas et vires illi labori aptae sint; sin minus, in perpetuum carcerem, ad agendam poenitentiam, relegandi; excessus vero minus graves, nec poenam capitis meritos, secundum canonicas sanctiones, seu archiepiscopi episcopive, ad quem id spectabit, et provincialis atque illi adiuncti fratris arbitrio, puniendi; bona praeterea quaecumque, mobilia et immobilia, tam quae domus eorum in communi possident, quam fratrum Conventualium antea propria, ex consuetudine, vel forsitan ex aliquo obreptitio vel subreptitio privilegio et dispensatione apostolica eis obtinere concessa sive permissa, vel ex ipsorum industria acquisita, vel ex parentum successione, aut ab aliis relictis, legata donatave, ab eis, tam quoad usum et possessionem, quam quoad proprietatem attinet, in perpetuum abdicandi; de conventibus, etiam fratrum regularis observantiae, uno vel pluribus, alios in huiusmodi conventus, de ipsorum fratrum assistentium consilio, transferendi; omnia denique, quae vel ad abolendam vitam conventualem, et vitae regularis observantiam loco eius introducendam, vel ad inquirendam criminum veritatem fuerint necessaria quoquo modo aut opportuna, agendi, faciendi et exequendi ipsis venerabilibus fratribus, una cum dictis provinciali et eius socio, sicut dictum est, plenam et liberam, auctoritate apostolica, damus atque concedimus potestatem. Quod si qui vel ipsorum fratrum Conventualium vel aliorum Ordinum prae-

dictorum ad alium Ordinem regularis observantiae transferri maluerint, id eis permitti volumus, dummodo ad Regulam transeant arctiorem. De bonis autem ipsorum fratrum Conventualium, mobilibus et immobilibus, et de omnibus huiusmodi conventuum redditibus, ipsos venerabiles fratres nostros, ad quos pertinebit, ita, de consilio provincialis et socii eius sibi assistentium, disponere volumus, ut fratribus regularis observantiae illuc introducendis de suppellectili et aliis rebus victui eorum aut divino cultui et reparationi ecclesiarum ac domorum necessariis per ipsos provideatur. Quae vero ultra huiusmodi sumptus superfuerint, ea singulis in locis apud idoneas personas deponi volumus et sequestrari, fideliter conservanda, ac postea Sedem Apostolicam consuli, in quorum usus ea converti debeant. Contradictores et omnes, qui ipsis fratribus Conventualibus, ad impediendam reductionem huiusmodi, consilium, auxilium vel favorem praestare ausi fuerint, per censuras ecclesiasticas et alia iuris ac facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, brachii saecularis auxilio.

Obstantium derogatio.

§ 2. Non obstantibus quibuscumque apostolicis, et inter ceteras felices recordationis Sixti IV et Leonis X, praedecessorum nostrorum, etiam *Mare Magnum* appellatis; ac in generalibus, provincialibus synodalibusve conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus; statutisque et consuetudinibus ipsorum Ordinum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis dictis Ordinibus, necnon eorum superioribus, quocumque nomine vocentur, conventibus et personis, sub quacumque verborum forma et cum quibuscumque decretis et clausulis, quantumvis efficacibus et in-

solitis, etiam derogatoriis derogatoriis, quomodolibet concessis, approbatis et innovatis ac saepius confirmatis.

§ 3. Quibus omnibus, etiamsi de eis eorumque totis tenoribus specialis, expressa, individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales eandem vim habentes, esset mentio facienda, eorum tenores, perinde ac si praesentibus inserti fuissent, pro expressis habentes, auctoritate apostolica, specialiter et expresse pro hac vice dumtaxat derogamus.

§ 4. Omniaque, quae supradictam reductionem fratrum Conventualium, ac vitae regularis observantiam, seu harum literarum executionem quovis modo impedire possint, concessa hactenus atque edita, revocamus et annullamus.

§ 5. Quia vero difficile foret praesentes literas ad omnium, quorum opus fuerit, pervenire notitiam, transumptis earum, manu alicuius notarii publici subscriptis vel impressis, sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eandem fidem ubique haberi volumus atque decernimus, ac si originales literae exhibitae essent vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die secunda decembris MDLXVI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 2 decemb. 1566, pontif. anno I.

Sequitur eadem super hac re 1.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Cum, gravissimis de causis, pastoralis officii cura animum nostrum stimulante, ac pie nos etiam hortante carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum rege catholico, fratres Ordinis Minorum et aliorum Ordinum Conventuales in Hispania consistentes, ad vitae regularis observantiam, secundum sua cuiusque Ordinis

1 Ex bull. Ord. fratrum Praedicator., tom. V, pag. 148.

instituta, reducendos esse statuerimus per ordinarios locorum, de consilio provincialis cuiusque provinciae et alterius fratris ab ipso provinciali assumendi, sicut in literis nostris, super ea reductione confectis, plenius continetur, volentes bono quoque regimini monialium in Hispania consistentium, quae per fratres Minores Conventuales gubernari antea solebant, providere, et quae in quoque earum conventu corrigenda et reformanda sint, corrigi ac reformari, praeter illa, quae super clausura et reformatione generali cunctarum monialium, per literas nostras sub plumbo antea editas salubriter constituimus, venerabilibus fratribus Hispaniae archiepiscopis et episcopis, in quorum civitatibus et dioecesibus conventus sunt monialium, quae per fratres Ordinis Minorum Conventualium antea regi consueverunt, tenore praesentium mandamus atque in virtute sanctae obedientiae committimus ut, assumpto quisque eorum ministro provinciali fratrum Minorum de Observantia sive Familia et altero fratre, quem minister elegerit, ad earum domum seu domos personaliter accedens et Deum tantum prae oculis habens, auctoritate Sedis Apostolicae eas visitet et, de consilio fratrum sibi assistentium, tam in capite quam in membris reformet, atque ad regularis vitae observantiam, iuxta fratrum Ordinis Sancti Francisci de Observantia instituta, reducat, easque in perpetuum curae regiminique committat fratrum Minorum de Observantia. Item vero de monialibus Conventualibus aliorum Ordinum quorumcumque in Hispania itidem consistentibus, et per fratres Conventuales antea regi solitis, quod ad reformationem et curam ac regimen earum pertinet, ab ordinariis locorum fieri statuimus atque mandamus; ipsis ordinariis omnia quae ad talem visitationem, reformationem et reductionem faciendam

neccessaria aut quomodolibet opportuna erunt, agendi, faciendi et exequendi plenam tribuentes et liberam, auctoritate apostolica, tenore praesentium, potestatem; contradictores et rebelles per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Obstantium derogatio.

§ 1. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis et consuetudinibus, etiam per Sedem Apostolicam approbatis et confirmatis; privilegiis quoque et indultis, etiam in fundatione et institutione, monasteriis vel domibus et monialibus, sub quibuscumque verborum formis et clausulis, irritantibus aliisve decretis quibuscumque concessis, confirmatis ac saepius etiam innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque tenoribus totis specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales eandem vim habentes, esset mentio facienda, tenores huiusmodi pro sufficienter expressis habentes, perinde ac si de verbo ad verbum praesentibus inserti essent, quod ad harum literarum executionem tantum attinet, derogamus; aut si aliquibus ab eadem Sede communiter vel divisim indultum sit ne interdicti suspendive possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Quia vero difficile foret praesentes literas ad omnium notitiam pervenire, volumus ut transumptis earum, manu alicuius publici notarii subscriptis, vel impressis, et sigillo alicuius praelati munitis, eadem fides ubique habeatur, ac si originales literae exhibitae essent vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII decembris MDLXVI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 12 decemb. 1566, pontif. anno I.

XXXII.

*De veritate exprimenda a procuratoribus S. Poenitentiariae, in dispensationibus matrimonialibus ceterisque gratiis apostolicis, sub poena falsi*¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Causae constitutionis. Cum, sicut accepimus, nonnulli, suae conscientiae prodigi, ac propriae salutis immemores, ut facilius a nobis et Sede Apostolica dispensationes matrimoniales et alias gratias et concessionem obtineant, gradus consanguinitatis vel affinitatis aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter quam eis a principio ab ipsis partibus significatum vel narratum fuerit, exponunt; et si matrimonia huiusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrant, ac alias diversimode veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro aliis quibuscumque gratiis et concessionibus obtinendis immutent; ac propterea cum non solum in impetrationibus huiusmodi falsitas narretur, verum etiam in partibus plerumque, pro verificatione gratiarum huiusmodi, veritas immutetur et falsitas committatur.

Veritas exprimitur sub poena falsi. § 1. Nos igitur, huiusmodi abusibus et erroribus obviare cupientes, motu proprio etc., omnes et singulos procuratores, tam officii sacrae Poenitentiariae seu contradictarum, quam alios quoscumque sollicitatores et scriptores, quos copistas vocant, qui veritatem facti a narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantialia et qualitates necessario exprimendas diversam faciunt, seu quoquomodo intervertunt aut immutant, depravant, et per subreptionem et obreptionem

¹ Alias poenas habes infra in const. In omnibus, ubi agitur de reformatione Poenitentiariae. De materia autem huiusmodi dispensationum vide infra in const. Ad Romanum, ubi notabo.

nem gratias a nobis extorquent, poenam falsi incurrere, et ea puniri omnino debere decernimus et declaramus.

§ 2. Mandantes propterea almae Urbis gubernatori, Camerae Apostolicae auditori et vicario, quatenus in praemissis reos et culpabiles repertos poena falsi, ut praemittitur, puniant, cum potestate citandi, etiam per edictum, constituto summarie de non tuto accessu, aliaque dicendi et faciendi in praemissis necessaria seu quomodolibet opportuna.

§ 3. Non obstantibus praemissis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus; irritum quoque et inane etc., dicique etc., iudicari et diffiniri debere, sublata etc., decernentes.

§ 4. Et quod praesentis motus proprii, et absque data et registratura, sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, regula contraria non obstante.

§ 5. Eiusque transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 6. Quodque Camerae et Cancellariae Apostolicae ac Audientiae causarum Palatii Apostolici valvis et in acie Campi Florae, dimissis inibi copiis affixis, omnes ita afficiant et arcent ac si illis personaliter intimatae fuissent.

Placet, motu proprio. M.

Die v decembris MDLXVI suprascriptae literae apostolicae affixae et publicatae fuerunt in locis suprascriptis, dimissis in eisdem locis copiis affixis, per me Nicolaum de Mattheis, cursorem.

Io. Guerardi, magister cursorum.

Publ. die 5 decemb. 1566, pontif. anno 1.

Executorum deputatio.

Clausulae derogatoriae.

Sola signatura sufficit.

Transumptorum fides.

Forma publicationis.

XXXIII.

*Declaratio quod sententiae in favorem reorum de haeresi inquisitorum a quibuscumque iudicibus contra stilum vel dispositionem iurisdictionis Officii sanctissimae Inquisitionis latae et ferendae, non transierint nec transeant in rem iudicatam; et iurisdicatio cardinalium inquisitorum ipsas causas revivendi; et confirmatio constitutionis Pauli quarti editae contra haereticos*¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Hic Pontifex, in minoribus existens, inquisitor fuit, et abusus hic descriptos evenire cognovit. Inter multiplices curas, quae animum nostrum assidue pulsan, illa in primis est, prout esse debet, ut Ecclesia Dei, nobis ex alto commissa, purgatis, immo, quantum fieri potest, procul exterminatis omnibus haeresibus et pravis errorum opinionum dogmatibus, tuto militare, et tamquam navis in tranquillo mari, sedatis omnibus tempestatum fluctibus et procelis, secure navigare et ad optatum salutis portum pervenire possit. Cum itaque nos dum in minoribus constituti sanctissimi Officii Romanae et universalis contra haereticam pravitatem Inquisitionis negocia pertractarem, tandem ex longo usu atque experientia rerum magistra cognoverimus quod multi rei delati, et in praedicto sanctissimo Officio seu alibi coram locorum ordinariis et haereticae pravitatis inquisitoribus processati, ac de haeretica pravitate inquisiti falsos testes ad eorum defensam examinari faciendo, ac compurgatorum, de eorum vita et doctrina minime informatorum opera et testimonio se iuvantibus, ac diversis aliis illicitis modis excogitatisque dolosis excusationibus et malitiis, praedictum sacrum Officium sanctissimae Inquisitionis ceterosque iudices²; plures etiam, veluti innocentes, diffi-

¹ Haec bulla Pauli IV, Cum ex, est in tom. VI, pag. 551.

² Deest forte deceperunt, aut quid simile (R. T.).

nitivas a praedictis processibus et inquisitionibus absolutorias, et, praecedente canonica purgatione, eorum assertae bonae et catholicae fidei vitae et doctrinae declaratorias sententias seu decreta ab eodem sanctissimo Officio aliisque locorum ordinariis sive delegatis et inquisitoribus, ac etiam Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris obtinuerunt seu extorsuerunt, quas sententias et decreta praefati Romani Pontifices, etiam cum perpetui silentii impositione, ac inhibitione ne dictum sanctissimum Officium aut alii inquisitores ad ulteriora procedere possent seu deberent, necnon etiam cum causarum avocatione ad solum Romanum Pontificem, sub cuius protectione submittebantur, aliisque derogatoriis derogatoriis et efficacissimis clausulis, ac etiam irritantibus et aliis decretis, etiam in forma gratiosa, ampliando, per varios et varias eorum motus proprios, ac etiam sub plumbo vel annulo Piscatoris expeditas literas, etiam in consistorio seu consistorialiter emanatas, confirmarunt. Unde eveniebat quod praedicti rei inquisiti, sub velamine et tutamine praedictarum sententiarum, declarationum et literarum apostolicarum, et praesertim vigore clausulae inhibitoriae contra inquisitores factae, confidentes, clam, et etiam aliquando palam, in antiquis eorum erroribus contra fidem catholicam perseverando, nunquam ad gremium Ecclesiae vere redibant, immo cum aliis secure et tanquam catholici conversando, eorumdem aliorum animos corrumpere et inficere, ac in suas haereticas opiniones trahere de facili potuerunt, in totius reipublicae christianae non modicum scandalum et praeiudicium, praedictorumque delatorum animarum perniciem et iacturam.

§ 1. Nos, huic scandalo adeo periculoso et contagioso obviare, dictarumque animarum saluti consulere et providere, om-

Et idem edictum ad terminum iuris quascumque literas apo-

stolice in cau-
sis haereticis
emanatas, et re-
vocat easdem
quatenus sint
contrariae dis-
positioni, in-
quisitioni ac
stilo inquisito-
nis, et declarat
quod sententia
in reorum in-
quisitorum fa-
vorem contra
dictum stilum
et dispositio-
nem datae et
ferendae num-
quam transeat
in iudicium.

nemque iurisperitorum dubietatem et al-
tercationem, ac quaecumque impedimenta
et obstacula, propter quae sancta Inqui-
sitio haereticarum pravitate quomodocum-
que et qualitercumque impediretur vel
retardaretur, tollere volentes, motu simili
et ex certa nostra scientia ac de aposto-
licae potestatis plenitudine, in primis om-
nes et singulas ac quascumque literas apo-
stolicas, sub quacumque verborum for-
ma, etiam in praedictis ac quibusvis aliis
causis haeresis, etiam motu proprio etc.
ac etiam consistorialiter etc. et alias quo-
modolibet emanatas, necnon etiam desu-
per signatas motuum propriorum et alias
cedulas quaslibet, ad ius et iustitiam ac
iuris terminos reducentes; necnon fisco
praedicti sancti Officii Inquisitionis et alio-
rum ordinariarum et delegatarum iudi-
cium adversus praedictas literas, ac etiam
derogatarum derogatorias, aliasque
clausulas quaslibet os operientes, et qua-
tenus iurisdictioni, dispositioni vel stylo
dicti officii sint contrariae, illas penitus et
perpetuo revocantes, hac nostra perpetua
perpetuoque valitura universali constitu-
tione, omnes et singulas et quascumque,
etiam ex capite assertae innocentiae ab-
solutorias, vel etiam, praecedente cano-
nica purgatione, sub quacumque verbo-
rum forma declaratorias sententias, etiam
diffinitivas, et decreta in eorumdem reo-
rum inquisitorum et delatorum favorem
per praedictum sanctissimum Officium
aliosque iudices ordinarios et delegatos,
ac etiam Romanos Pontifices latas et lata,
aut in futurum, per nos etiam et succes-
sores nostros Romanos Pontifices pro tem-
pore existentes ferendas et ferenda, num-
quam fecisse nec in futurum posse facere
transitum in rem iudicatam, apostolica
auctoritate declaramus, decernimus, sta-
tuimus et ordinamus.

§ 2. Praefatisque sententiis et decretis,
et quacumque per literas apostolicas,

etiam in forma gratiosa, etiam iteratis
vicibus, ac etiam a pluribus Romanis Pon-
tificibus emanatis, confirmatis vel confir-
mandis, cum praedictis vel aliis quibus-
cumque, etiam derogatarum derogato-
riis, ac etiam irritantibus aliisque clau-
sulis et decretis, necnon inhibitionibus,
ac etiam canonicis sanctionibus, quorum
omnium et singulorum aliorumque prae-
missorum et inde secutorum tenores, ac
si de verbo ad verbum insererentur, prae-
sentibus haberi volumus pro expressis
ac totaliter insertis, ceterisque in contra-
rium facientibus quibuscumque non ob-
stantibus, per praedictum sanctum Officium
sanctae Inquisitionis, ac dilectos filios mo-
dernos et pro tempore existentes sanctae
Romanae Ecclesiae cardinales haereticarum
pravitate inquisitores et super dicto Offi-
cio nunc et pro tempore deputatos, con-
tra eosdem et reos, delatos et inquisitos,
etiam si fuerint et sint episcopi, archie-
piscopi, patriarchae, primates, eiusdem
sanctae Romanae Ecclesiae cardinales
legati, etiam de latere, comites, barones,
marchiones, duces, reges et imperatores,
tam de antiquis quam noviter, etiam su-
per eisdem articulis, receptis vel recipien-
dis testibus aliisque argumentis, proba-
tionibus et indiciis, iuxta facultates eisdem
cardinalibus inquisitoribus per nos et
quoscumque praedecessores et successores
nostros Romanos Pontifices pro tem-
pore existentes ac Sedem Apostolicam
quomodolibet concessas et datas, ac in
futurum respective dandas et conceden-
das, denuo inquiri et procedi posse et
debere, etiam in omnibus et per omnia,
perinde ac si praedictae sententiae, de-
creta et literae apostolicae ac etiam cano-
nicae purgationes in praedictorum reo-
rum delatorum et inquisitorum, etiam
episcoporum, archiepiscoporum, patriarcharum,
primatum, cardinalium, legatorum,
comitum, baronum, marchionum,

Facultas in-
quisitorum ge-
ner. revidendi
causas, non ob-
stantibus sen-
tentis a Sede
Apostolica con-
firmatis.

ducum, regum et imperatorum favorem,
non emanassent, novis praesertim super-
venientibus indiciis eiusdem vel alterius
speciei haeresis, tempus praeteritum etiam
respicientis, vel ubi appareret per aliena
indicia quod illicitis modis prius ipse
delatus vel inquisitus fuisset absolutus,
eadem apostolica auctoritate volumus pa-
riter et mandamus. Concedentes eisdem
cardinalibus inquisitoribus et super dicto
sacrosanctissimae Inquisitionis Officio
nunc et pro tempore deputatis plenam,
liberam, amplam et omnimodam faculta-
tem, potestatem et auctoritatem causas
huiusmodi, etiam auctoritate oecumenici
universalis concilii Tridentini decisas, re-
videndi, ac in statu et terminis, in quibus
ante praedictas sententias et decreta ac
etiam canonicas purgationes quomodolibet
reperiebantur, reassumendi sineque de-
bito terminandi, prout in aliis causis pen-
dentibus indecisis per eosdem cardinales
inquisitores, iuxta eorum facultates, fit
fierique potest et consuevit.

Pauli IV con-
stitutio contra
haereticos ap-
probatur.

§ 3. Et insuper, vestigiis felicitis recor-
dationis Pauli Papae IV, praedecessoris
nostri, inhaerendo, constitutionem alias
contra haereticos et schismaticos per eum-
dem Paulum praedecessorem, sub data
videlicet Romae apud Sanctum Petrum,
anno Incarnationis dominicae millesimo
quingentesimo quinquagesimo octavo,
quintodecimo kalendas martii, pontifica-
tus sui anno IV, editam, tenore praesen-
tium renovamus et etiam confirmamus,
illamque inviolabiliter et ad unguem ob-
servari volumus et mandamus, iuxta illius
seriem atque tenorem.

Clausula sub-
lata.

§ 4. Et sic in omnibus et singulis su-
praedictis censi, ac ita per praedictos
et quoscumque iudices etc., sublata etc.,
iudicari etc. debere; irritum etc. perpe-
tuo decernimus et declaramus.

§ 5. Non obstantibus praemissis ac re-
gula nostra de non tollendo iure quaesito

et quibusvis aliis apostolicis, universali-
bus, provincialibus et synodalibus consti-
tutionibus, ordinationibus, necnon iura-
mento etc. roboratis, statutis etc., privile-
giis quoque, indultis et praedictis ac aliis
literis et etiam motibus propriis quibus-
libet, etiam praefatis reis et inquisitis,
etiam episcopis etc. ac imperatoribus,
etiam absolutis, et quibusvis aliis personis,
in genere vel in specie, sub quibuscum-
que tenoribus etc., ac cum quibusvis, etiam
derogatarum derogatoriis, aliisque clau-
sulis, ac etiam irritantibus et aliis decre-
tis, ac etiam poenalibus inhibitionibus,
etiam motu proprio etc. ac consistoriali-
ter etc. et alias in contrarium quomodo-
libet concessis etc. in posterumque con-
cedendis etc. Quibus omnibus, etiam si de
illis etc., eorum tenores etc., latissime hac
vice derogamus, ceterisque contrariis qui-
buscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat, motu proprio. M.

§ 6. Et cum absolutione a censuris, ad
effectum etc., et de reductione etc., revoca-
tione, singulis declaratione, decretis, sta-
tuto, ordinatione, voluntatibus, mandatis,
concessione, revocatione, confirmatione,
derogatione aliisque praemissis, ut supra
in forma gratiosa perpetuo et ad perpe-
tuam rei memoriam.

Repetitio clau-
sularum.

§ 7. Et quod postquam praesentes seu
desuper forsan conficiendae literae, per
aliquem vel aliquos ex cursoribus nostris
in basilicae Principis Apostolorum de
Urbe et Cancellariae Apostolicae valvis
ac acie Campi Florae affixae et publicatae
fuerint, omnes praedictos, etiam episco-
pos etc. ac imperatores et alios quorum
interest, afficiant et arctent, perinde ac
si eis personaliter intimatae et insinuatae
fuissent; ac vim et efficaciam solemnem,
personalis, validae et peremptoriae mo-
nitionis et citationis habere, omnesque
ligare habeant.

Forma et ef-
fectus publica-
tionis.

§ 8. Et quod praesentis nostri motus

Sola sufficit
signatura.

proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, regula contraria non obstante. Et nihilominus, si videbitur, literae desuper, etiam per breve nostrum aut officium contradictarum, simul vel ad partem, expediri possint.

§ 9. Et quod praesentium seu desuper conficiendarum literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae, aut curiae ecclesiasticae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitae forent vel ostensae.

Fiat, motu proprio. M.

Datum Romae apud S. Petrum, XII kalendas ianuarii, anno 1.

Anno a nativitate Domini MBLXVI, indictione IX, die vero lunae, XXX mensis decembris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae V anno 1, suprascriptus motus proprius affixus et publicatus fuit ad valvas Principis Apostolorum B. Petri de Urbe, Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae, dimissis ibidem eiusdem copiis affixis, ut moris est, per nos Ioannem Gerardi et Christianum de Monte, praelibati sanctissimi domini nostri Papae cursores.

Stephanus de Olea, magister cursorum.

Dat. die 21 decemb. 1566, pontif. anno 1.

XXXIV.

Quod fecerit maior pars cardinalium sanctissimae Inquisitionis vel, aliquibus absentibus, etiam duo, valet ac si omnes fecissent 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Cum felix recordationis Pius IV, praedecessor noster, per suum specialem motum proprium etc. 2.

1 Similem constitutionem edidit Pius IV, Cum nos, ut supra, pag. 301.

2 Omittitur relatio, quia ipsa bulla est in loco supra indicato.

§ 1. Nos, postquam divina providentia ad summi apostolatus apicem assumpti sumus, considerantes eosdem praefectos cardinales in variis ac diversis publicis negociis, ob eorum experientiam et doctrinam, implicitos et occupatos esse, ut dictum officium concernentia eo celerius expediri possint, quo illi praepositi aliis negociis fuerint minus impliciti, loco ipsorum, quibus etiam aliorum quorundam negotiorum ad Sedem Apostolicam spectantium curam dedimus, in eodem sacro Officio Inquisitionis haereticae pravitatis deputavimus inquisitores dilectos filios nostros Bernardinum Scotum tituli Sancti Matthaei, Scipionem tituli Sanctae Anastasiae Rebibam, Franciscum tituli S. Crucis in Hierusalem Paciechum, Ioannem Franciscum de Gambara tituli Sanctae Pudientianae, sanctae Romanae Ecclesiae cardinales.

§ 2. Ne tamen in posterum de eorum iurisdictione haesitari contingat, motu simili et ex certa nostra scientia deputationem huiusmodi, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, et, quatenus opus sit, de novo eosdem quatuor cardinales generales haereticae pravitatis in eisdem alma Urbe, Curia Romana ac tota republica christiana creamus, confirmamus et deputamus.

§ 3. Et insuper, pro faciliiori earum expeditione, statuimus, decernimus et ordinamus ut quicquid per maiorem partem praesentium vel, aliquibus absentibus, per duos ex praedictis cardinalibus deputatis, qui in congregatione pro dicto officio intervenerint seu convenerint, dictum, gestum, statutum, ordinatum, decretum, terminatum seu sententiatum extiterit, sit validum et firmum, ita et taliter quod nullo modo impugnari possit, perinde ac si omnes et singuli cardinales praedicti in dicta congregatione intervenissent et convenissent, et maior pars eorum consen-

Hic Pontifex quosdam cardinales deputavit inquisitores.

Et modo talem deputationem confirmat.

Facultatesque hic expressas eisdem concedit.

sisset, cum plena et omnimoda iurisdictione, auctoritate et potestate dicto officio ac omnibus praedictis cardinalibus et eorum praedecessoribus per nos vel alios Summos Pontifices alias quomodolibet concessis et attributis; irritum etc. decernentes.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis, quae nos et praedecessores nostri voluerunt et volumus non obstande, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Decernentes solam praesentis nostri motus proprii signaturam sufficere et ubique, in iudicio et extra, fidem facere, regula contraria non obstante.

Placet, motu proprio. M.

XXXV.

Mitigatio constitutionis Pii IV, quoad appellationes condemnatorum, facto deposito vel data cautione 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

§ 1. Cum (sicut accepimus a dilecto filio Alexandro Riario, auditore nostro et appellationum iudice ordinario) ex diversis literis in forma motus proprii per felix recordationis Pium quartum et alios Pontifices praedecessores nostros, et praesertim sub datum Romae apud Sanctum Petrum, duodecimo kalendas iunii, anno sexto (quorum omnium tenores hic volumus pro expressis haberi), emanato, de non admittendis appellationibus, neque decernendis inhibitionibus, monitoriis et citationibus in causis criminalibus fiscum nostrum quomodolibet concernentibus, in quibus reos contigerit condemnari, nisi prius facto actuali deposito poenarum,

1 Ista Pii IV constitutio LXIV, *Etsi cuncta*, est supra, pag. 186.

in quibus ex delicto delinquentes ipsi, aut illi, qui pro eisdem fideiussissent, vel ex contractu quoquo modo condemnandi venirent, aut eatenus condemnati fuissent, contingat quod alii, etiam optimum ius foventes, interdum, ob nimiam eorum paupertatem, modum talia deposita faciendi non habentes, et sic secluso eis, ob non factum depositum, remedio appellationis, eorum bonum ius, quod praetendunt deducere in appellatione, remanet incognitum et deperditum, et praesertim quoad illos, qui non sunt confessi crimen.

§ 2. Nos igitur, more pii pastoris, praemissis omnibus obviare volentes, ne appellationis remedium eiusque prosecutio pauperibus tolli videatur, motu simili et ex certa nostra scientia, dictas literas mitigantes et reformantes, tenore praesentium statuimus, decernimus et ordinamus, ac perpetuo observari mandamus quod in similibus causis fiscalibus et aliis, de quibus in literis et motu proprio huiusmodi fit mentio, omnes et singulae appellationes, ac quaecumque desuper pro tempore praesentatae ac praesentandae commissiones per dictum Alexandrum, modernum et pro tempore existentem Curiae causarum Camerae Apostolicae auditorem, tamquam iudicem talium appellationum, necnon per quemcumque alium iudicem huiusmodi iurisdictionem habentem, admittant ac recipiant et admitti ac recipi libere et licite possint, valeant ac debeant; illarumque vigore quascumque inhibitiones, citationes seu monitoria decernendi et alia faciendi in praemissis necessaria, eisdem auditori nostro et iudicibus praefatis, ad id iurisdictionem habentibus, auctoritatem damus, ac licentiam impartimur, praestita tamen prius cautione idonea per partem seu partes appellantes, non tamen confessos, in forma depositi, pro poena in qua condemnatus extitit, et seu respe-

Hic autem Pontifex concedit appellationem, data cautione, ut hic, quatenus non nisi dives appellans.

Pius IV edidit const. hic enunciatam.

ctive de se constituendo in carcere et ibidem remanendo in quacumque parte iudicii; et quatenus pars esset dives, facto prius actuali deposito, arbitrio iudicis ad quem.

§ 3. Quo vero ad confessos, liceat iudici a quo, non obstantibus huiusmodi appellationibus et inhibitionibus, et absque aliquarum poenarum incursu, ad ulteriorem executionem pro poenae huiusmodi consecutione procedere. Et neque tam ipsi quam partes ad literarum seu motus proprii praefati observantiam, quoad haec et illa quoquo modo concernentia, nisi iuxta praesentem limitationem et moderationem, ullatenus teneantur.

§ 4. Et ita, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices, etiam Camerae Apostolicae camerarium, praesidentem, clericos, thesaurarios ac procuratores fiscales, et sanctae Romanae Ecclesiae cardinales etc., sublata etc., debere; irritum etc. perpetuo decernimus.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem praesentis nostri motus proprii solam signaturam sufficere et fidem facere in iudicio et extra, regula contraria non obstante, etiam absque eo quod per cursores praesentetur.

Placet, motu proprio. M.

XXXVI.

Reformatio collegii Capranicensis, a cardinali de Capranica, et collegii Nardini, a cardinali Nardino, in Urbe pro scholaribus institutorum; et confirmatio iurisdictionis custodum hospitalis Sancti Salvatoris, gubernatorum utriusque collegii 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Accepimus quod, postquam piae memoriae Dominicus et Angelus cardinales de

1 Privilegia autem scholarium generalis gymnasii almae Urbis vide in Bonifacii VIII constitutione ix, In supremis, tom. iv, pag. 166.

nobili familia Capranicensi, et Stephanus cardinalis Nardinus collegia scholariorum in Urbe, illud Capranicense, istud Nardinum nuncupata, fundaverunt et erexerunt et dotaverunt; ac constitutiones pro vita et moribus, habitu, vestitu et professione inibi studentium scholarium ediderunt, et eorumdem collegiorum gubernatores, dilectos filios nobiles viros custodes pro tempore pii hospitalis Imaginis Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe creaverunt et esse voluerunt, quibus omnimodam potestatem corrigendi, multandi, puniendi et alias, prout in dictis constitutionibus latissime continetur, concesserunt, dictique custodes in praemissorum pacifica et quieta possessione existerunt.

§ 1. Idem scholares, in pravum animum conversi, iuramenti per eos praestiti immemores, contra praedictarum laudabilium constitutionum formam, quaerentes se a iurisdictione, protectione et gubernio dilectorum filiorum custodum praedictorum eximere, et dicto collegio et pio loco abiectionis, diversas in dies inhibitiones a diversis Urbis tribunalibus, ac diversas a Signatura iustitiae commissiones extorquere tentabant et extorquebant, per quas dictorum dilectorum filiorum administrationem, gubernium et correctionem evitare tentabant.

§ 2. Cumque praedicta ad notitiam felicis recordationis Pauli Papae tertii, praedecessoris nostri, pervenissent, idem praedecessor, quaerens non minus menti et voluntati dictorum piorum cardinalium, quam animabus ipsorum scholarium consulere, suo proprio motu voluit, iussit et mandavit quod illucisque omissae causae, ipso iure ad eosdem custodes redirent, quos solum in solidum iudices eorumdem scholarium ordinarios, iuxta earumdem constitutionum formam, esse declaravit, reservata solum eisdem scholaribus facul-

Card. de Capranica instituit in Urbe collegium Capranicense, et card. Nardinus collegium Nardinum, et eorum gubernium dederunt custodibus S. Salvatoris.

Sed scholares eorum iurisdictionem evitare tentabant.

Paulus ideo illi dictos custodes competentes eorum iudices esse declaravit.

tate appellandi a diffinitiva, et tunc ad solos dilectos filios conservatores Urbis. Ac de cetero inhibuit commissiones aut inhibitiones contra praedicta decerni non posse, et insuper voluit et mandavit dictas constitutiones de cetero, ut iacent, observari.

§ 3. Et quod qui e scholaribus secundum statuta conclusiones infra tempus constitutum sustinere cessarent, ipso facto, sine ulla monitione, privati existerent, et a collegiis expellerentur, et alii pro illis substituerentur, et ad restitutionem expensarum, quibus se indignos iudicaverant et fecerant, collegii omnino tenerentur.

§ 4. Et successive sanctae memoriae Paulus Papa quartus, praedecessor noster, de praemissis certioratus, praedicta omnia per suas in forma motus proprii literas confirmavit, et perpetuis futuris temporibus servari mandavit.

§ 5. Nos igitur, cupientes non solum quae pie et sancte constituta sunt observari, sed etiam prolapsa ad viam salutis revocari, et quae ad animarum salutem et vitae christianae cultum conveniunt, augeri et in ampliorem formam redigi, praedecessorum constitutiones et ordinationes praedictas ac dicti collegii constitutiones, auctoritate apostolica et de potestatis plenitudine, motu proprio et ex certa nostra scientia, confirmamus et approbamus.

§ 6. Ac motu simili et simili potestate, ad augmentum quietis dicti collegii, salutem animarum scholarium praedictorum et cultum christianae fidei, de novo hac nostra in perpetuum constitutione valitura statuimus, decernimus et mandamus quod de cetero in dicto collegio nullus scholaris, nec etiam ipsum collegium possit retinere aut habere, neque publice neque occulte, aliquod genus armorum, tam defensibilium quam offensibilium, excepto solo ense, quem ipsis scholaribus in eo-

Bull. Rom. Vol. VII.

64

rum cameris retinere permittimus; et quae erunt in dicto collegio, tam ipsorum scholarium quam collegii, arma cuiusvis generis, excepto solo ense, in visitatione per dilectum filium Franciscum cardinalem Alciatum tituli Sanctae Susannae diaconum et per dictos dilectos filios custodes, de mandato nostro nuper facta, reperta fuerunt, illa omnia per praefatos custodes vendi mandamus, et pretium ex eis producendum dominis ipsorum, sive sint scholares sive ipsum collegium, assignari mandamus. Conscientiam eorumdem dilectorum filiorum custodum onerantes in hoc, videlicet ut pugiones, et quos appellant pistolesios necnon et falcatos enses, quos vulgo stortas aut alio simili nomine appellant, vendant magistris, qui eos fundant, et ad rudem materiam reducant. Et quia qui bonis literis operantur navare et in sacris initiari incipiunt, paci et quieti ac togae et non armis incumbere debent, volumus et mandamus quod quicumque scholaris de cetero de die vel de nocte et quocumque tempore cum ense, quem his solum retinendum, videlicet ut supra, reliquimus, vel alio genere armorum per Urbem incedere repertus fuerit, etsi licentiam a quovis ad id potestatem habente, excepta sola nostra licentia et successoris nostri, legitime se habere asserant et habeant, illico per quoscumque executores, nullo alio expectato mandato, carcerentur, et in carceribus per sex continuos menses detineantur, absque eo quod aliquid de mensa dicti collegii participant, et ulterius illico a loco dicti collegii priventur. Qui vero de cetero in eorum cameris aut alio loco dicti collegii reperti fuerint tenere aliquod genus armorum, excepto ense solum, ut praefertur, pro prima vice, priventur expensis unius mensis; pro secunda vero vice, eiiciantur statim de collegio.

§ 7. Non minus etiam quia non solum

Confessio tam appellationem denegat.

Decretum irritum.

Clausulae derogatorie.

Sola signaturae sufficit.

Scholaresque non sustinent conclusiones iuxta statuta collegiorum, inde expelli decrevit.

Paulus IV praedicta confirmavit.

Hic modo Pontifex ista confirmat.

Armorum omnium usum et retentionem prohibet, non tamen ensis in camera.

Ludum quo-
que aliarum
et taxillorum e-
isdem vetat;

in scholaribus et viris togatis, quam in omnibus hominibus ludum aleæ seu taxillorum et chartarum, cuiuscumque generis, tamquam a legibus et sacris canonibus ac bonis moribus abhorrentem, detestamur, praecipimus, mandamus et inhibemus ne de cetero aliquis scholarium seu familiarium et servientium in dicto collegio aliquod genus chartarum seu aleæ aut taxillorum, publice vel occulte, retinere possit et valeat. Quod si alicui chartae aut alea seu taxilli in eorum camera aut alio loco collegii reperti fuerint, illico, pro prima vice, a mensa et victu per unum integrum mensem arceantur; et si iterum in tale crimen inciderint, a collegio arceantur, et tamquam incorrigibiles priventur.

Habituque
et capucium
eisdem gestare
debere praeci-
pit;

§ 8. Insuper, quia ex habitu mens et animus ut plurimum et cognoscitur et demonstratur, inhaerentes piaementi testatorum, volumus et mandamus quod, incipiendo a proximis futuris kalendis mensis novembris, scholares perpetuo, quando eunt extra collegium, quocumque eant per Urbem, incedere debeant in habitu longo et veste longa cum solito capucio, iuxta dictarum constitutionum formam. Volentes et mandantes quod illi qui fuerint reperti extra dictum collegium sine dictu habitu et capucio, prima vice, per quemcumque executorem, etiam absque aliquo alio mandato, carcerentur, et in carceribus per tres continuos menses detineantur, absque eo quod de mensa collegii aliquod participant; secunda vero vice, a dicto collegio arceantur et locis eiusdem collegii priventur.

Et logicae,
philosophiae ac
iuri civili opo-
ram dare posse
decretat;

§ 9. Et quia nonnunquam controversum accepimus circa studia et professiones ipsorum scholasticorum, declaramus dictas constitutiones, ac etiam, quando opus sit, supplemus et emendamus: volumus et mandamus quod de cetero dictorum collegiorum scholastici logicae et

philosophiae operam eo usque dare, quantum et quousque eis sufficiat pro ingressu ad sacram theologiam; et similiter possint iuri civili eo usque operam dare, quantum et quousque eis sufficiat pro ingressu ad ius canonicum; medicinae autem eos operam dare omnino prohibemus et inhibemus.

§ 10. Cassantes et irritantes ac annullantes omnem licentiam, etiam per felicis recordationis Pium Papam quantum eisdem concessam, tamquam piaementi fundatorum contrariam; quibuscumque in ea clausulis existentibus non obstantibus.

§ 11. Et quamvis constitutiones collegiorum praedictorum arceant scholasticos ad se promoveri faciendum, post triennium a die ingressus collegii, saltem ad sacrum subdiaconatus ordinem; nihilominus, respicientes ad decreta sacri concilii Tridentini, volumus quod dicti scholares, elapso triennio, teneantur dumtaxat accipere quatuor ordines minores, et teneantur et obligati sint quotidie officium Sacratissimae Virginis Mariae recitare, et ulterius se aliter praeparare, ut in eventum quod a nobis et successoribus nostris illis, ut speramus, ecclesiastica beneficia conferentur, vel probaretur legitime habere eos sufficienter patrimonium, possint apparere habiles et idonei ad suscipiendos sacros ordines, et tunc vel ad titulum beneficii, quod eis conferetur, vel patrimonii, quod habere eos probabitur, teneantur omnino promoveri ad dictos ordines sacros.

§ 12. Mandantes propterea dilectis filiis custodibus hospitalis praedicti, ut praedicta diligenter attendant et totis viribus, auctoritate nostra, inviolabiliter observari faciant, prout inviolabiliter nos, motu proprio et de apostolicae potestatis plenitudine, observari volumus et mandamus.

§ 13. Contrariis non obstantibus quibuscumque; irritum quoque et inane decernentes quicquid in contrarium a quo-

Licentiasque
a Pio IV con-
cessas revocat;

Constitutio-
nesque colle-
giorum circa
promotionem ad
sacros ordines
declarat;

Executores
deputat ipsos
custodes;

Contraria om-
nia tollit;

quam super praemissis contigerit attentari.

§ 14. Volumus autem quod praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat, et ubique fidem faciat, in iudicio et extra. Et quod registretur per secretarium dicti hospitalis in libro constitutionum dicti collegii, ut nemo d illis ignorantiam quovis tempore praetendere possit.

Placet, motu proprio. M.

XXXVII.

In quibusvis collationibus, provisionibus et commendis beneficiorum per Sedem Apostolicam collatorum, speciali vel generali concilii Tridentini derogatione minime opus esse declarat¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

§ 1. Cum plerumque contingat dubitari in causis in Rotae auditorio nostro et alibi pendentibus, super provisionibus et commendis, unionibus et aliis dispositionibus ac aliis gratiis apostolicis, quae contraveniunt decretis concilii Tridentini, an sit opus speciali derogatione eiusdem concilii.

§ 2. Nos, quaecumque dubia desuper mota et movenda submovere volentes, ac quorumcumque decretorum concilii huiusmodi tenores praesentibus pro expressis habentes, motu simili et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, declaramus neque speciali neque generali derogatione eiusdem concilii opus fuisse et esse, in quibusvis collationibus, provisionibus, commendis, unionibus etc. et aliis dispositionibus de quibusvis beneficiis ecclesiasticis, cum cura et sine cura, secularibus et quorumvis Ordinum regularibus, etiam monasteriis

¹ Ex Regest. in Archiv. Vat.

conventualibus et consistorialibus ac curam animarum habentibus, quae quomodolibet vacarunt et vacabunt, ac etiam gratiam et iustitiam concernentibus et aliis gratiis ac concessionibus apostolicis per nos ac felicis recordationis Pium Papam quantum praedecessorem, nec non quoscumque Romanos Pontifices successores nostros (nostra tamen et praedecessoris ac successorum praedictorum propria manu signatis) ac Sedem Apostolicam quibusvis personis, collegiis et aliis piis locis ac alias quomodolibet factis et faciendis ac concessis et concedendis. Et ita per quoscumque iudices etc., etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, in quibusvis causis, etiam per appellationem pendentibus, iudicari et definiri debere, sublata etc.; irritum quoque decernimus.

§ 3. Volentes praesentis nostri motus proprii cedulam in Cancellaria Apostolica publicari, et in illius libro, quinterno nuncupato, describi.

§ 4. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, stilo palatii etc., ceterisque etc. contrariis quibuscumque.

Placet, motu proprio. M.

XXXVIII.

Exemptio monasteriorum et aliorum locorum piorum Status Ecclesiastici ab hospitio militum etc. 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

§ 1. Cum, sicut non sine gravi dolore nobis innotuit, omnia et singula seu quam plurima huius almae Urbis ac etiam Status nostri Ecclesiastici conventus et monasteria et alia ecclesiastica et pia loca, tam saecularia quam regularia et a personis religiosis quomodolibet inhabitata, eo

¹ Ex edit. typis Bladi.

tempore quo equites et milites eiusdem almae Urbis ac Status Ecclesiastici praefati, pro defensione ipsius Urbis et Status adversus infestissimum Turcarum tyrannum vel ob alias, quae pro tempore sese offerunt, causas, expediri, et ad diversa eiusdem Status loca transmitti contingit, ab eisdem equitibus et militibus perturbentur et molestentur; ipsique conventus, monasteria et alia ecclesiastica et pia loca, in eorundem equitum seu militum distributione, nonnullos eorundem equitum et militum intra eorum domos monasterii hospitio excipere cogantur, in maximum eorum detrimentum, divini cultus perturbationem, gravissimum religionis dedecus, Dei optimi maximi offensam, et non solum praeter nostram intentionem, verum etiam intolerabilem animi nostri amaritudinem.

Flori vetat
sub poenis non-
nullis;

§ 2. Qua propter nos, in praemissis, quantum cum Deo possumus, de optimo remedio celeri manu providere, ac monasteriorum et aliorum ecclesiasticorum et piorum locorum huiusmodi personarum, Deo altissimo die noctuque famulantium, quieti, integritati et decori consulere volentes, motu simili et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, universis et singulis, tam dictae almae Urbis quam totius Status praefati gubernatoribus, potestatibus, ducibus et capitaneis, communitatibusque et universitatibus et aliis ad quos spectabit et pertinebit quomodolibet in futurum, ne deinceps, perpetuis futuris temporibus, in eorundem militum et equorum distributione, tam in transeundo quam inibi commorando, communitatibus et universitatibus videlicet, ne dictos equites ac milites in eisdem monasteriis, coenobiis, domibus et aliis ecclesiasticis et piis locis, sub duorum millium ducatorum auri Camerae Apostolicae ipso facto applicandorum et aliis arbitrii nostri poenis, quovis quaesito colore, causa, ingenio sive praetextu, distribuere sive assignare, vel ad illos recipien-

dum et hospitio excipiendum cogere; ipsis vero capitaneis et ducibus, ne eosdem suos equites et milites, sub indignationis nostrae ac privationis officiorum suorum aliisque arbitrii nostri poenis, in dictis monasteriis, coenobiis, domibus et aliis ecclesiasticis et piis locis, etsi communitates et universitates ipsae eadem loca eisdem assignassent, distribuunt. Gubernatoribus vero et ipsarum civitatum et locorum praetoribus ac aliis officialibus quibuscumque quo minus praemissa ab ipsis communitatibus et universitatibus ac capitaneis et ducibus fiant, sub eiusdem indignationis nostrae ac etiam privationis officiorum suorum praefatorum respective poenis, auctoritate apostolica, sinant vel permittant, inhibemus, praecipimus, committimus et mandamus.

§ 3. Et insuper tam illis, quam equitibus et militibus praefatis, ne monasteria, coenobia et loca pia huiusmodi in personis, rebus et bonis aut alias desuper quomodolibet molestare, perturbare, impedire et inquietare, seu molestari, perturbari vel alias inquietari facere audeant seu praesumant, in virtute sanctae obedientiae, sub iam dictis poenis, eadem auctoritate inhibemus, praecipimus, committimus et mandamus, ipsa monasteria, coenobia, domos et alia ecclesiastica et pia loca ex nunc ab eisdem militibus et equitibus ac onere illos hospitio excipiendi, motu et auctoritate similibus, eximendo et totaliter liberando, ac libera et immunia faciendo.

§ 4. Necnon dilectis filiis nostris Vitellio cardinali Vitellio nuncupato, et pro tempore existenti S. R. E. camerario, ac praesidentibus et clericis Camerae Apostolicae, ut, eisdem monasteriis et piis locis in praemissis efficacia defensionis praesidio assistentes, non permittant illa, seu eorum personas, a praedictis militibus et equitibus, illorumque hospitio gravari contra praesentium tenorem, sed literas

Prohibet huiusmodi pia loca hoc titulo quomodolibet molestari;

Exequutores huius declarationis deputat.

et exemptiones huiusmodi eis desuper concedant, ac favorabiliter defendant, etiam praecipimus et mandamus; et sic per quoscumque iudices, sublata etc., iudicari etc. debere, irritumque etc. decernimus.

Contrariis derogat.

§ 5. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis, etiam iuramento etc. roboratis; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, quibusvis, etiam praedictis ac aliis quibusvis, personis, sub quibuscumque tenoribus, ac alias in contrarium quomodolibet concessis et concedendis. Quibus omnibus, illorum tenores etc., latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Novae clausulae

§ 6. Et cum absolutione, ad effectum etc., et de commissione, mandato, inhibitione, praecepto, exemptione, liberatione, decreto, derogatione aliisque praemissis extendendis perpetuo in forma gratiosa, et, si videbitur, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant, ac sub censuris et poenis, etiam pecuniariis etc., cum facultate gravandi etc., invocato etc. saecularis, cum opportuna dictarum derogatione, latissime extendendis; et quod praemissorum omnium et singulorum etiam maior et verior specificatio et expressio fieri possit in literis etiam ad partem pro quolibet monasterio et pio loco, si videbitur, per breve nostrum expediendis, seu si videbitur, praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio extraque, regula contraria non obstante.

Placet, motu proprio. M.

XXXIX.

Pius V ad se et successores suos Romanos Pontifices quascumque causas confidentiarum, tum motas et pendentes, quum in futurum quomodolibet movendas, advocat.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

§ 1. Licet felicis recordationis Pius Papa quartus, praedecessor noster, postquam

1 Ex edit. typis Bladi.

certam simoniacae pravitate speciem, beneficiorum confidentiam vocatam, etiam in Romanam Curiam, atque adeo in sacrum venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium collegium, quasi per cuniculos, irrepsisse, ac nonnullos ex ipsis fratribus, nimia quadam facilitate, seu potius importunis amicorum familiariumque precibus adductos, beneficia in confidentiam huiusmodi recepisse, et tunc frequenter recipere intellexerat, hancque illicitam beneficentiae exercendae seu amicitiae colendae viam a tanto saltem collegio prorsus eliminare cupiens, eosdem fratres in suo concistorio secreto non semel admonuerat, huic aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent, neve illa hoc pacto reciperent, sed sic recepta dimitterent.

§ 2. Cumque ad aures suas pervenisset eorum aliquos, monitionis huiusmodi, immo potius suimet, oblitos, ea, quae custodienda receperant, beneficia, nondum tamen dimisisse; et insuper illos et nonnullos alios, etiam patriarchas, archiepiscopos et alios episcopos ecclesias, monasteria, dignitates et alia beneficia, in eorum favorem resignata, cessa vel alias dimissa, acceptasse, illaque in titulum, commendam vel administrationem, aut alias auctoritate apostolica concessa quandoque in resignantium vel cedentium seu etiam aliorum favorem, cepisse, vel alias dimisisse, ac sibi propterea fructus ecclesiarum, monasteriorum, dignitatum et aliorum beneficiorum huiusmodi, in toto vel in parte, ac regressus sive accessus et ingressus ad ecclesias, monasteria et beneficia huiusmodi sibi reservari procurasse et obtinuisse, ad hoc videlicet ut confidentes sic decimarum apostolicarum vel communis dicti collegii et annatae, aliorumque iurium dictae Camerae debitorum solutionem eluderent,

Pius IV sacri collegii cardinales admonuit de non conferendis beneficiis in confidentiam;

Sed cum nullum inde remedium allatum,

et alia tunc expressa fecisse, in animarum suarum periculum et perniciosum exemplum.

Litteris apost.
huiusmodi be-
neficia ipso iure
vacantia decla-
ravit.

§ 3. His et aliis tunc expressis occurrere volens, per suas sub plumbo expeditas litteras, ecclesias et monasteria ac beneficia huiusmodi ipso iure a die receptionis eorum vacavisse et vacare, ac fructuum reservationes, ut praemittitur factas, ac regressus sive accessus et ingressus concessos huiusmodi cessasse et cessare ac extinctos esse, et alia similiter tunc expressa decreverit et declaraverit, cum inhibitionis et decreti ac aliis clausulis etiam tunc expressis, prout in ipsis literis plenius continetur.

Causae novi
faciendi decre-
ti.

§ 4. Tamen, pro eo, quod ipse Pius praedecessor sibi ipsi et successoribus suis praemissorum et in eisdem literis contentorum cognitionem et dictarum litterarum executionem, prout debebat, non reservavit, cum, ut plurimum, istae confidentiae inter S. R. E. cardinales et archiepiscopos, episcopos et alios potentes viros sint, et inferiores iudices ad eos, pro eorum dignitatibus, gradibus vel officiis aut potentia, respectum habentes; ac etiam quia nullus est qui contra eos se instigatorem aut accusatorem ostendere aut propalare velit, in iustitia desuper exhibenda et ministranda, ac praefatis Pii praedecessoris literis exequendis, se negligentes aut morosos reddunt. Quod fit, ut ad aures nostras, non sine animi nostri displicentia, pervenit ut nonnulli, sacros canones seu litteras Pii praedecessoris huiusmodi parvipendentes, non vereantur, in animarum suarum perniciem, ecclesias, etiam cathedrales et metropolitanas, monasteria, prioratus et alia beneficia, saecularia et regularia, in confidentiam, quam simoniacam pravitatem sapere non ignorant, acceptare et retinere, seu illa, in vim assertorum regressum sive accessum et ingressum sic ut praefertur

eis concessorum, et effectuum, ut aiunt, sortitorum consequi et habere velle.

§ 5. Nos, qui, post nostram ad summi apostolatus apicem, divina favente clementia, assumptionem, inter alias nobis imminentes curas, hoc praecipue et maxime cordi habuimus, prout habemus, huiusmodi confidentias de medio tollere, et in sua pertinacia circa huiusmodi ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum detentionem seu assecutionem persistentes, nisi resipiscant, debitis nobis visis poenis plecti; ac unicuique, prout ex nostro universaliter et pastoralis officio tenemur, in his iustitiam ministrare, et ne abusus vel potius delictum huiusmodi ulterius, fidelium animas illaqueatas tenendo, progrediatur, omni debito et celeri remedio providere volentes, motu simili etc., ac ex nostra certa scientia, et de apostolicae potestatis plenitudine, praemissorum omnium cognitionem et litterarum praedictarum executionem nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus canonice intransitibus reservantes, prout harum serie reservamus, omnes et singulas confidentiarum huiusmodi contra quoscumque, etiam eiusdem S. R. E. cardinales, archiepiscopos, episcopos et alios quoscumque, coram quibuscumque iudicibus, etiam ad hoc specialiter delegatis, etiam sacri Palatii Apostolici causarum auditoribus, ac S. R. E. cardinalibus, motas et pendentes, in eisdem statu et terminis, in quibus reperiuntur, ac etiam alias quascumque similium confidentiarum causas contra supradictos et alios quoscumque de cetero movendas, seu ad nos quomodolibet deferendas, per nos summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, etiam per viam inquisitionis, seu ex nostro officio aut alias, prout nobis expedire videbitur, procedendo, audiendas, cognoscendas, decidendas lineque debito terminandas,

Reservatio (d
qua in rubrica).

XL.

Applicatio reverendae Camerae Apostolicae fructuum beneficiorum regni Neapolis Sedi Apostolicae reservatorum, pro tempore vacantium, a die vacationis usque ad diem quo a Romano Pontifice provisi possessionem ceperint de manu nuncii apostolici in eodem regno 1.

Pius Papa V, ad futuram rei memoriam.

Cupientes malitiis nonnullorum, qui fructus monasteriorum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, dispositioni apostolicae reservatorum, usurpare non verentur, occurrere, et Camerae nostrae Apostolicae indemnitati, quantum cum Deo possumus, consulere.

Causa appli-
cationis.

Derogatio con-
trariorum.

§ 6. Non obstantibus praemissis et quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Cancellariae Apostolicae regulis in contrarium quomodolibet editis, ceterisque contrariis quibuscumque, volentes solam nostram, per *Placet*, signaturam sufficere, et ubique in iudicio fidem facere, quacumque regula contraria non obstante.

Praesentium
publicatio.

§ 7. Et ut praemissa ad supradictorum et aliorum, quorum interest, notitiam devenire possint, praesentem nostrum motum proprium per unum ex nostris cursoribus in basilicae Principis Apostolorum de Urbe et Cancellariae Apostolicae valvis, illius copia inibi affixa, ut moris est, publicari mandamus. Quae omnes supradictos perinde arceant, ac si eis ipse motus proprius personaliter intimatus fuisset.

Placet, motu proprio. M.

Anno a nativitate Domini MDLXVII, indic. x, die vero quinta mensis ianuarii, pontificatus sanctissimi in Christo patris domini et domini nostri Pii, divina providentia Papae quinti anno 1, suprascriptae literae affixae et publicatae fuerunt in locis suprascriptis per me Stephanum de Olea, SS. D. N. PP. cursorem.

Franciscus Sottocasa, mag. curs.
Publ. die 5 ianuarii 1567, pontif. anno 1.

Applicatio (de
qua in rubrica).

§ 1. Motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulos fructus, redditus et proventus ac iura, obventiones et emolumenta quaecumque, quomodolibet et qualitercumque nuncupata, omnium et singulorum beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura et sine cura, saecularium et quorumvis Ordinum regularium, et monasteriorum, etiam consistorialium, nobis et Sedi Apostolicae, tam per constitutiones apostolicas, quam Cancellariae Apostolicae regulas editas et edendas, seu alias quomodolibet et ex quavis causa, generaliter vel specialiter, reservatorum seu affectorum, in regno Neapolis et quibusvis illius provinciis, civitatibus, terris, oppidis et locis consistentium, per obitum et alias quovis modo, praeterquam per cessum illa obtinentium, pro tempore vacantium, a die ipsorum beneficiorum et monasteriorum vacationis pro rata temporis, us-

1 Eandem applicationem fecit Pius IV die 7 decembris 1560, quam ideo praetermisi. Applicationem vero generalem edixit Pius idem IV fructuum omnium beneficiorum Italiae, reservatorum Sedi Apostolicae, in alia eius constit. xli, Cupientes, pag. 127, ubi notavi.

que ad diem, quo provisi per nos de eisdem beneficiis et monasteriis, vigore litterarum nostrarum sub plumbo, illorum possessionem de manu dilecti filii magistri Pauli Odescalchi, notarii et in dicto regno nuncii et collectoris nostri, quem per alias nostras litteras commissarium ad capiendum possessionem beneficiorum et monasteriorum huiusmodi deputavimus, habuerint et acceperint, et aliter capta possessio nullius sit roboris vel momenti, ac provisis ipsis nullum ius per eam acquiri, neque eis ullatenus suffragari possit, eidem Camerae Apostolicae, auctoritate apostolica, tenore praesentium, applicamus, incorporamus et appropriamus, illaque applicata, incorporata et appropriata esse et fore, et ad illam spectare et pertinere, nullumque, praeter nos et dictam Cameraam aut ipsum Paulum nuncium et collectorem aut ab ipso deputatos subcollectores, ea percipere, exigere aut alias se in illis intromittere posse aut debere statuimus et ordinamus.

Ordinarii et alii non se intromittant in collatione huiusmodi beneficiorum

§ 2. Et nihilominus, ne aliquod impedimentum huic nostrae ordinationi occurrat, quibusvis archiepiscopis, episcopis et aliis locorum ordinariis, in virtute sanctae obedientiae, ac sub suspensionis a divinis et interdicti ingressus ecclesiae, quoad archiepiscopos et episcopos; quo vero ad alios inferiores, etiam sub excommunicationis et aliis arbitrii nostri; et quoad omnes, sub privationis facultatis conferendi beneficia in eorum mensibus pro tempore vacantia poenis, districte praecipimus et inhibemus ne beneficia dispositioni apostolicae reservata seu affecta praedicta, quovis praetextu, causa aut quaesito colore, cuiquam conferre, seu de illis providere quoquo modo audeant vel praesumant.

Clausula sublata

§ 3. Sicque, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, iudices, commissarios et

personas, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

§ 4. Mandantes eidem Paulo nuncio et collectori ut, nostro et dictae Camerae nomine, fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta huiusmodi exigat, percipiat et levet, sibi que consignari et tradi ab omnibus, ad quorum manus pervenerint, pro rata praedicta, per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris et facti remedia, quacumque appellatione postposita, faciat et curet, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Super quibus omnibus et singulis plenam et liberam illis per praesentes concedimus facultatem et potestatem.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac monasteriorum et illorum Ordinum ac beneficiorum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu et scientia similibus concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in

Facultas thesaurarii Papae ut hoc fructus exigat.

Quibuscumque non obstantibus.

suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus, illaque adversus praemissa nullatenus suffragari posse sive debere decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§ 6. Volumus autem quod praesentium, manu notarii publici subscriptis, transumptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae seu curiae ecclesiasticae munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII Ianuarii MDLXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 Ianuarii 1567, pontif. anno II.

XLI.

Miserabiles personae, in causis discussionum, ceteris aliis creditoribus praeferruntur, pro eorum creditis, usque ad summam scutorum quinquaginta in Urbe 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Causa constitutionis.

Accepimus multos pauperes et personas miserabiles reperiri, qui alicuius sint creditores, de eorum credito volentes sibi satisfieri, comparent in causis discussionum bonorum eorum debitoris, iura sua producentes; verum ipsi, aut quia non priores potioresve, aut quia ut priores, nec potiores sunt, propterea evenit quod, dum eorum creditum, in maximum ipsorum praeiudicium, consequi non valent, saepissime fiat quod eorum pauperrimae familiae, in non modicum ipsorum earumque dedecus, mendicare cogantur.

1 Ad materiam discussionum videndum est Clementis VII constitut. XVI, Cum ex, tom. VI, pag. 97; et constit. XXIV huius Pontificis, Sanctissimus, pag. 478 huius voluminis.

Bull. Rom. Vol. VII.

65

§ 1. Nos itaque, huiusmodi personarum miseris compatientes, eisdemque in praemissis subvenire volentes, motu simili et non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera voluntate et deliberatione et ex certa scientia nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine, apostolica auctoritate volumus ac perpetuo statuimus et ordinamus quod si, in causis huiusmodi, in tribunali dilecti filii Alexandri Riarii, nostri et Camerae Apostolicae auditoris, tam motis quam movendis in futurum, comparuerint creditores usque ad summam scutorum quinquaginta inclusive pro quolibet, qui vere sint miserabiles personae, iis de eorum credito, etiam quod non sint priores aut potiores, satisfieri possit et debeat.

Miserabiles personae in causis discussionum praeferruntur, pro summa scut. l. aliis creditoribus.

Iudex deputatur A. G.

§ 2. Mandantes propterea praefato dilecto filio Alexandro Riario, auditori nostro, quatenus, constituto sibi prius, etiam summarie et extraiudicialiter, ac quantum sibi sufficere videbitur, de praemissis paupertate et miseria, dictos pauperes ad satisfactionem eorum crediti admittat, eisque satisfieri mandet et faciat realiter et cum effectu, plenamque et liberam ac omnimodam sibi in et super praemissis, eadem apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus facultatem, cum potestate quos, quibus, ubi, quando et quoties opus fuerit, etiam per edictum publicum, constituto summarie et extraiudicialiter de non tuto accessu, ac etiam sub ecclesiasticis sententiis, censuris et etiam pecuniariis poenis, aliisque arbitrio suo imponendis, moderandis et applicandis, citandi, monendi et inhibendi, et in eventum non partitionis declarandi, aggravandi, reaggravandi et excommunicandi, interdicendi, auxiliumque brachii saecularis, si opus fuerit, invocandi seu adhibendi, necnon perpetuum desuper silentium, omni et quacumque appellatione et recursu remotis, imponendi, omniaque et

XLII.

singula alia faciendi, dicendi, gerendi, mandandi et exequendi, in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna.

Decretum irritans.

§ 3. Sicque etiam in praemissis ab omnibus censeretur, ac etiam per quoscumque alios iudices etc., sublata etc., iudicari etc. debere; irritumque etc. decernimus et declaramus de gratia speciali.

Clausula derogatoria.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac dicta nostra de non tollendo iure quaesito, et quibusvis aliis apostolicis, universalibus provincialibusque et synodalibus ac municipalibus constitutionibus et ordinationibus specialibus et generalibus; necnon etiam Urbis et Curiae Romanae, etiam iuramento etc. roboratis, statutis etc., usibus, naturis, stilis et etiam novis reformationibus; privilegiis in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacibus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis etc., etiam motu proprio et consistorialiter etc. ac alias in contrarium quomodolibet concessis etc., in posterumque concedendis; necnon legibus, etiam pontificiis et imperialibus etc., editis et edendis, quibus omnibus, etiamsi de eis etc., eorum tenores etc. pro plene et sufficienter expressis habentes, latissime hac vice derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, statum etc. et merita causarum huiusmodi, ac praemissorum omnium et aliorum necessariorum tenores etc. etiam pro plene et sufficienter expressis habentes.

Sola sufficit signatura.

§ 5. Volumus autem praesentem nostrum motum proprium perpetuis temporibus durare, ac illius solam signaturam sufficere, et ubique, in iudicio et extra, fidem facere, regula contraria non obstante.

Placet, motu proprio. M.

Prohibitio iudaeis possidendi bona stabilia, quae, nisi vendantur ab eis iuxta sancita, applicata censentur domui cathecumenorum de Urbe¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

§ 1. Cum nos nuper, constitutionem felicis recordationis Pauli Papae quarti, praedecessoris nostri, contra hebraeos editam innovantes, inter cetera statuerimus et mandaverimus quod hebraei, tam in alma Urbe nostra, quam in quibusvis aliis civitatibus, terris et locis sanctae Romanae Ecclesiae temporali dominio subiectis, bona immobilia per eos possessa, infra tempus per magistratus praefigendum, non obstantibus indulto et concessione eisdem hebraeis per felicis recordationis Pium quartum, etiam praedecessorem nostrum, quod liceret eis bona stabilia usque ad summam mille et quingentorum ducatorum auri de Camera tenere et possidere, facta, christianis vendere tenerentur, ac multa eisdem hebraeis, ne eis facere liceret prohibuerimus, partim vero ut iidem facere et observare tenerentur praeceperimus; et quod, si dicti hebraei circa ea ac praemissa in aliquo deficerent, iuxta qualitatem delicti, in dicta Urbe nostra, per nos aut vicarium nostrum seu alios a nobis deputandos, et in civitatibus, terris et locis praedictis, per magistratus, tamquam rebelles et criminis laesae maiestatis rei, ac a toto populo christiano diffidati, nostro et ipsorum vicarii ac deputandorum et magistratuum arbitrio puniri possent, decrevimus, prout latius, in dicta constitutione nostra, cuius tenorem etc., continetur.

§ 2. Et, sicut nobis nuper innotuit, quidam hebraei, obstinata adhuc mentis duritie, bona stabilia, contra tenorem di-

Alia constitutione decreverat Pius ab hebraeis vendenda esse bona stabilia sub poena perditionis.

Cui constitutioni variis fictionibus quum dicti hebraei illudarent,

¹ Ex Regest. in Archiv. Vat.

ctae constitutionis, detinere; vel illa, sub variis coloribus ac palliis contractibus, in christianos simulate transferre satagerunt, ac quotidie satagunt, interdumque, ut magis eorum versutia tegatur, sub apparenti solutione pretii, vel fide de pretio habita aut eius parte, imaginarias venditiones confingere et alia etiam facere soliti sunt, in fraudem et contemptum dictae constitutionis ac mandatorum prohibitionumque nostrarum et scandalum plurimorum.

Nondum revera vendita bona ab eorum iure distrahit,

§ 3. Nos igitur, volentes fraudibus huiusmodi, ut par est, obviare, utque ea, quae constituimus, suum in praedictis sortiantur effectum providere, motu simili et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnia et quaecumque bona stabilia, quae ad dictos hebraeos, tam in hac alma Urbe, quam ubique locorum, excepta civitate Bononiensi et aliis locis ubi fuerunt iam commissarii deputati, nostrae et Apostolicae Sedis dictioni subiectorum, commorantes, pertinere apparuerint, post diem emanatae dictae constitutionis nostrae, lapso termino ad vendendum eis praefixo, vel, quatenus opus sit, praefigendo, sive illa per semetipsos possessa fuerint et seu alio quovis modo ad eos pertinere dignoscantur, sive ex quovis titulo et causa ad alios, etiam christianos, translata fuerint, de quibus praefati hebraei veras et certas venditiones, per indubitata solutionem pretii, non autem apparentem, vel de eo habitam ex quacumque causa fidem, factas esse legitime non docuerint, ab eisdem hebraeis eorumque dominio seu quasi omnique iure et actione penitus abdicamus, ipsosque hebraeos illis privatos ipso iure fore et esse decernimus.

Et domui cathecumenorum de Urbe applicat;

§ 4. Ac tam ea bona sic abdicata, quam omnes et singulas poenas et mulctas, quas eisdem hebraeis, occasione transgressionis ac inobedientiae contra singula in ea-

dem constitutione nostra contenta, sive etiam ex causa contumaciae, aut alias circa praemissa impositas et inflictas esse seu etiam imposterum imponi et infligi contigerit, hospitali seu domui cathecumenorum de Urbe, pro una; pro alia vero, dimidiis partibus, monti pietatis eiusdem almae Urbis perpetuo applicamus et appropriamus.

Causas omnes super hoc motas, vel in posterum movere, das dictas domui cardinali protectori deidendas committit;

§ 5. Et, pro faciliiori mandatorum nostrorum ac praesentis nostri motus proprii executione, omnes et singulas causas, tam in eadem alma Urbe, quam in quibusvis civitatibus, terris et locis sanctae Romanae Ecclesiae temporali dominio subiectis, coram quibusvis iudicibus, aut etiam coram nostro in dicta Urbe vicario, contra dictos hebraeos, occasione praemissorum, motas vel imposterum movendas, in terminis et statu, in quibus reperiuntur, ad nos penitus avocamus; illasque ac omnes alias similes venerabili fratri nostro Ioanni Michaeli, episcopo Sabinensi, cardinali Saraceno nuncupato, dictae domus cathecumenorum protectori et iudici ordinario, committimus et delegamus, mandantes eidem ut in praemissis omnibus, una cum suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, usque ad integram executionem, procedat summarie, simpliciter et de plano, sola facti veritate inspecta, ac etiam, ubi opus sibi videbitur, manu regia, ac alias iuxta facultates sibi in iurisdictione sua ordinaria concessas, cum potestate et facultate citandi et inhibendi in Romana Curia et extra eam, ac per edictum, constituto summarie de non tuto accessu, ac terminos, etiam peremptorios, in praemissis arbitrio suo praefigendi, et omnia alia faciendi in praemissis necessaria et opportuna.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac dicta de non tollendo iure quaesito, quatenus opus sit, et aliis constitutionibus et

Contraria omnia tollit.

ordinationibus, stilo Palatii, necnon quibusvis privilegiis, indultis et literis apostolicis, eisdem hebraeis in contrarium quomodolibet, etiam motu, scientia ac potestatis plenitudine similibus, concessis etc., quibus omnibus, etiamsi de illis etc., tenores etc., hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem praesentis nostri motus proprii solam signaturam sufficere, et ubique, etiam in iudicio et extra, fidem facere, regula contraria non obstante.

Placet, motu proprio. M.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, decimo quarto kalendas februarii, anno II.

Dat. die 19 ianuarii 1567, pontif. anno II.

XLIII.

Declaratio, reformatio et revocatio plurimarum gratiarum, immunitatum et privilegiorum militiae hospitalis Sancti Lazari Hierosolymitani hactenus a Summis Pontificibus concessorum 1.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Sicuti bonus agricola, qui largiorem ex agro, quem colit, proventum colligere cupit, temporum vices sollicitus observat, et, positus in eo plantis, non semper irriguos rivos aut pinguem limum admovet, sed collectum quandoque humorem deducit, ac nimiam ramorum laetitiam cohibet, et, ne vires frustra effusae evanescent, ferro comprimit; ita nos agri Dei nostri culturae, ipso favente, fidelibus stu-

Causa huius reformae privilegiorum militiae S. Lazari.

1 Haec militia Regulam S. Augustini proficitur, ut habetur in const. x Alexandri IV, Cum a nobis, tom. III, pag. 602. Multa privilegia elargitus est Clemens IV in const. IV, Cum dilectis, ibidem, pag. 727, et in const. VII, Venerabilibus, pag. 742. Et plerique alii Pontifices, necnon Pius IV, alia plurima indulta dederunt, ut in ipsius Pii IV constitut. CX, Inter assiduas, supra, pag. 336.

diis incumbentes, hospitale Sancti Lazari Hierosolymitani, eiusque militiam, feracem sane, uti speramus, inter ceteras huius agri plantam, pridem a compluribus praedecessoribus nostris ac nobismetipsis indulgentiis exultam, ne forte inutili frondium sylva luxuriet, resectis ac veluti putatis ramis sterilibus, intra ordinem ponere, atque ad meliorem et utiliore cultum (habita horum temporum ratione) reducere cupimus, ut tandem, suis in se collectis viribus, et tamquam radicibus solo altius adactis, firmius persistens, suaves atque uberes fructus Domino perferat.

§ 1. Dudum etenim, postquam felicis recordationis Pius Papa IV, praedecessor noster, institutionem, erectionem, necnon translationem hospitalis et militiae huiusmodi, ac quamplurima privilegia, indulta, facultates, licentias, exemptiones, libertates, indulgentias, gratias et alia a diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, tunc suis, dicto hospitali eiusque magno magistro et conventui ac fratribus, etiam per modum communicationis et extensionis, in genere et in specie, concessa; necnon statuta, usus et consuetudines in eisdem hospitali et militia edita et introducta, apostolica auctoritate, motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae auctoritatis plenitudine confirmaverat et approbaverat, ac etiam innovaverat, et insuper alia multa concesserat, eaque omnia ad hospitale S. Lazari, quod in civitate Capuana etiam tunc consistebat, extenderat, ipsumque hospitale et eius membra et pertinentias, adversus suppressiones, extinctiones, uniones et alias dispositiones quascumque, de illis per recolendae memoriae Innocentium VIII et Pium II ac forsitan alios Romanos Pontifices, etiam consistorialiter, factas, in pristinum, quo ante illas erant, statum restituerat, ac plenarie re-

Pius IV multa d. militiae privilegia approbavit, et alia concessit.

integraverat, decernens, inter alia, ea, tamquam ex causa onerosa concessa, restituta et facta, revocari, limitari vel alterari, ac sub revocationibus, limitationibus, alterationibus, generalibus vel specialibus, si forte fierent, comprehendi non posse.

Hic etiam Pontifex illa confirmavit in quadam eius bulla, quam hic non posui.

§ 2. Nos quoque, in ipso statim pontificatus, ad quem, divino afflante Spiritu, vocati sumus, initio, eadem omnia ipsiusque Pii IV praedecessoris literas super eis expeditas, paribus motu, scientia, plenitudine et auctoritate confirmavimus, approbavimus et innovavimus, ac similibus clausulis et decretis munivimus, quibusdam tamen limitationibus et restrictionibus adiectis, quas hic quoque pro repetitis esse volumus, prout in praedictis literis ac quadam cedula, motu proprio et manu nostra signata, plenius continetur.

Nunc autem iustis de causis illa reformare volumus.

§ 3. Verum postea experti tam multa sic concessa, non tantum ipsis hospitali et militiae incrementum, quantum aliis cupiditatem afferre, illorum vero usum et dispensationem tum periculo iis ipsis, quibus concessa sunt, tum oneri nobis fore, ac propterea volentes illis modum et normam ac certos demum limites statuere, illorumque omnium, necnon praedictarum et quarumcumque praeterea literarum et cedularum similiumve scripturarum, quae inde confectae sunt, tenores, continentias et formas pro plene et sufficienter expressis habentes, motu proprio et ex certa scientia nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine, ad Dei gloriam et publicam utilitatem, manentibus erectione, institutione ac translatione necnon restitutione et reintegratione dictorum hospitalis et militiae, ac illarum approbatione praedictis, quas, prout hactenus factae sunt, prout tamen iuris fuerit, ratas habemus in praemissis, ut praeferatur, concessis, confirmatis et innovatis, tenore praesentium sic perpetuo statuimus et ordinamus.

Firmas remanere declaravit reintegrationes, translationes et restitutiones d. militiae et hospitalis.

§ 4. Omnia et singula dictis hospitali, magistro, conventui et militibus a praedictis et aliis quibuscumque Romanis Pontificibus ante ipsum Pium IV praedecessorem concessa, eatenus dumtaxat confirmata esse et censi, quatenus temporibus eiusdem Pii IV, ante factam ab eo illorum confirmationem, praedicta observabantur et in usu erant, atque alienis iuribus, sive ex praescriptione, sive alias quocumque titulo legitime quaesitis, detrimentum aut praeiudicium non inferant.

Concessionem ante Pium IV factas confirmat, quatenus tunc essent in usu, et nemini praeiudicarent.

§ 5. Ex his vero, quae ab ipso Pio IV concessa sunt, atque ex statutis, ordinatis et decretis ab eodem erga illa quibuscumque, non alia ulla neque aliter omnino valida esse, aut ipsis hospitali, magistro, conventui et militiae licere, quam infrascripta, et cum moderationibus, reductionibus, limitationibus et restrictionibus, tam in praedicta cedula, motu proprio et manu nostra signata, positae, quam infrascriptis. Reliqua autem omnia et singula, necnon illa concernentia confirmationes, literas et alia supradicta et inde secuta quaecumque revocamus, cassamus, irritamus et annullamus, ac viribus omnino evacuamus, ac revocata, cassata, irrita et nulla ac sine viribus semper fore, neque in iudicio aut extra iudicium attendi, vel etiam allegari, neque cuiquam suffragari, neque pro eis aut secundum ea quicquam statui ac iudicari, neque praesentes de intentionis nostrae aut alio defectu impugnari, neque earum revocationem, moderationem vel reductionem aut adversus ea restitutionem, aliave iustitiae aut gratiae remedia impetrari, aut etiam motu, scientia et plenitudine similibus, etiam consistorialiter, concedi, aut concessis quemquam uti posse: et ita per quoscumque iudices, etiam ad id specialiter delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores et

Concessionem Pii IV hic non contentas revocant, et contentas limitant etc., ut sequitur.

sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eorum cuilibet quavis aliter interpretandi et iudicandi auctoritate, interpretari et iudicari debere; ac quidquid secus, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Quibuscumque non obstantibus,

§ 6. Non obstantibus praemissis ac quibuscumque non obstantibus, etiam mentes dictorum praedecessorum attestantibus, et quantumvis validis et firmis, in dictis concessionibus, confirmationibus et literis, sub quavis exquisita verborum formula, approbatis, necnon de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictique hospitalis, etiam iuramento, simili confirmatione aut quavis alia firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, naturis, usibus, stabilimentis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Et cum conditione quod haec milita obsequis S. R. E. semper parata esse debet contra eius hostes.

§ 7. Volumus autem quod magister et conventus ac milites praefati nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus ac Sedi Apostolicae, ubi ac quoties vocati aut requisiti fuerint, contra quoscumque Romanae Ecclesiae hostes vel rebelles armati inservire, atque opem et auxilium praestare suis impensis teneantur. Ea vero, quae magistro, conventui et militiae praefatis licere ac manere permittimus, sunt quae sequuntur, videlicet:

Electio magni magistri spectet ad Religionem, sed confirmatio a Sede Apostolica obtineatur infra tres menses, alias ad eam devoluta sit.

§ 8. Quod dilecto filio Ioannotto Castilioneo, moderno et pro tempore existente magno magistro, cedente vel etiam apud eandem Sedem decedente, seu magnum magistratum alias quomodolibet, etiam per liberam resignationem in nostris vel nostrorum successorum pro tempore existentium Romanorum Pontificum manibus, dimittente vel amittente, et illo quovis modo vacante, conventus eiusdem militiae (si tamen tunc firmam sedem in aliquo certo loco, ibi, auctoritate et de licentia dictae Sedis, ante vacationem hu-

iusmodi, constitutam habuerint, et illic resederint) insimul ibidem congregati, alium magnum magistrum, iuxta eiusdem Religionis et militiae stabilimenta, de consensu sui protectoris edita vel edenda, quae concilio Tridentino minime sint contraria, eligant: ita tamen quod eiusdem electionis confirmationem, intra tres menses a die quo facta fuerit, ab eadem Sede petere omnino debeant; alioquin electio ipsa nulla sit, et electo aliquod ius non tribuat, sed magistratus ipsius omnimoda dispositio ad dictam Sedem eo ipso devolvatur.

§ 9. Quodque idem magister pro tempore existens et conventus principalem ipsius militiae sedem ad quemcumque locum, etiam maritimum, eis visum, consulta prius Sede Apostolica, et ab ea licentia et facultate obtenta, transferre; habitumque suum regularem, ac etiam crucem, etiam si de suis antiquis habitu cruceque appareat¹, in eum meliorem, qui sibi videbitur, modum (citra tamen aliarum militiarum et Religionum praeiudicium) reformare, in toto vel in parte immutare vel stabilire ac innovare; Regulamque, stabilimenta et statuta dictae Religionis et militiae, de consensu sui protectoris et aliorum fratrum vel defensorum, instituere et reformare, seu de novo condere, edere, et illas ac illa corrigere et mutare (dummodo licita et honesta nec eidem concilio contraria existant) toties quoties voluerint.

§ 10. Necnon idem Ioannottus et pro tempore existens magnus magister, quaecumque, quodcumque et qualiacumque, simplicia dumtaxat beneficia ecclesiastica, de iure patronatus laicorum ex fundatione et dotatione existentia, et personale servitium in cathedralibus et collegiatis non requirentia (accedente tamen consensu patronorum, de quorum iuribus eis, ut praefertur, ex fundatione et dotatione com-

M. magist. et conventus, de licentia Sedis Apost. principalem locum transferre, ac habitum, Regulam et statuta reformare possint.

M. magister potest instituere oblata qualiacumque simplicia beneficia de iure patron. laicorum in commendas, a quo ipsi hospitali et militiae incorporare, ac de eis personas idoneas providere, ut divinus cultus exerceatur.

¹ Appareat vel non appareat legit Bullarium Milit. S. Lazari, impressum Romae 1867 apud hær. Ant. Bladi (R. T.).

petentibus, per publica documenta, non autem alia probationum genera, coram pro tempore existentibus vicario nostro in Urbe in spiritualibus generali et auditore Curiae causarum Camerae Apostolicae, vocatis quorum interest, legitime constet, et sine praeiudicio ea obtinentium, et ipsis cedentibus vel decedentibus) in praeceptorias, commendas, cappellas aut ecclesias ipsorum hospitalis et militiae perpetuo erigere et instituere, dictaeque suae militiae perpetuo incorporare, applicare et appropriare; ac illarum fundatoribus et dotatoribus ius patronatus et praesentandi dictis magistro et conventui vel eorum deputato personas idoneas, ac praeceptorias, domos, cappellas seu ecclesias et hospitalia huiusmodi pro tempore vacantia, perpetuo praeservare, seu etiam reservare et concedere; et sic a patronis praesentatos, iuxta stabilimenta dictae Religionis, ordinario- rum locorum et quorumvis aliorum consensu minime requisito, in illis instituere, ac alias illa conferre et de eis providere possint: ita tamen quod debitus divinus cultus per personas idoneas, etiam si dicti Ordinis fuerint, ab ordinario approbandas, in eisdem exerceatur. Quodque confirmatio erectionis et institutionis praeceptoriarum, commendarum, cappellarum aut ecclesiarum pro tempore sic erectarum, ac illarum incorporationis, applicationis et approbationis, necnon iurispatronatus ad illas reservationis et concessionis huiusmodi, si citra, infra quatuor; si vero ultra montes beneficia huiusmodi consistant, infra sex menses a die quo factae fuerint, a Sede Apostolica impetrari debeat, alias illae et inde secuta quaecumque nulla et irrita nulliusque roboris vel momenti existant; ac beneficia huiusmodi in eorum pristinam naturam esse¹ censeantur, et ab eadem Sede impetrari possint.

¹ Restituta esse l. s. c. (R. T.).

§ 11. Necnon quod hospitalia, leprosariae et alia loca quaecumque, tam in alma Urbe, quam in aliis quibuscumque terris, dominiis et locis, sub invocatione Sancti Lazari Leprosorum, hactenus fundata, constructa, erecta et instituta, et quae in posterum fundari, construi, erigi et institui contigerit, etiam si per magistrum, conventum et fratres huiusmodi recepta aut possessa non sint, ubi ullo umquam tempore fuerit, sit vel erit hospitalitas leprosorum seu infirmorum Sancti Lazari nuncupatorum, de qua legitime coram locorum ordinariis constet, etiam si iurispatronatus laicorum sint, cum omnibus unionibus, annexionibus, incorporationibus et applicationibus illis pro tempore factis, militiae et hospitali Sancti Lazari huiusmodi subiecta et incorporata, et ad ius et proprietatem ac omnimodam dispositionem, institutionem et collationem moderni et pro tempore existentis magni magistri et conventus eorundem, iuxta ipsius militiae seu Religionis stabilimenta (salvo tamen iure patronatus) pertinere censeantur, prout alia etiam dictae Religionis seu militiae hospitalia, cappellae, oratoria, beneficia et loca spectant et pertinent; illaque per dictae militiae fratres (non autem per alias ecclesiasticas aut saeculares personas, etiam civitatum, terrarum, oppidorum et villarum communitates vel universitates) regi et gubernari, et, in signum recognitionis superioritatis dicti hospitalis, de aliquo rationabili canone seu censu per magistrum et conventum ac diffinitores generalis capituli dicti hospitalis imponendo, singulis annis respondere debeant, sine alicuius praeiudicio, et dummodo in illis hospitalitas debita servetur, et cultus divinus nullatenus diminuatur, ac in illorum fundatione vel dotatione secus non fuerit ordinatum.

§ 12. Salvis tamen legitimis titulis et

Hospitalia et alia loca quaecumque hospitali S. Lazari connebantur esse subiecta, quae non per universitates aut alias ecclesiasticas personas, sed per ipsos fratres reguntur, qui etc.

Præscriptio
iurisdictionis
ordinariorum, et
contributio pro
seminariis.

præscriptionibus et salva iurisdictione ordinariarum, tam ea, quae de iure communi eis competit, quam quae ex decretis dicti concilii Tridentini eisdem est attributa, praeterquam in iis casibus, in quibus concilium praedictum expresse eximit et exceptit Religionem Sancti Ioannis Hierosolymitani, in quibus et haec Sancti Lazari Religio, postquam tamen in aliquo certo loco firmam sedem conventualem habere coeperit, et ibi magister et conventus praefati resederint, pariter et exempta sit et esse censeatur, excepta taxatione pro seminariis instituendis.

Facultas percipiendi pensiones annuas usque ad sum. 500 duc. auri; loco pensionum, similes fructuum reservationes etiam coniugatis, qui cum una tantum, et virgine, matrimonium contraxerint.

§ 13. Et insuper milites ac presbyteri et cappellani hospitalis et militiae Sancti Lazari huiusmodi, nunc et pro tempore existentes, ac eorum singuli, etiam coniugati, qui cum unica tantum et virgine matrimonium contraxerint, unam vel plures pensiones annuas, usque ad summam quingentorum ducatorum auri de Camera noyorum, super quorumvis cathedralium, etiam metropolitanarum, et aliarum ecclesiarum, ac etiam mensarum, etiam patriarchalium, archiepiscopalium et episcopalium, necnon etiam monasteriorum, etiam consistorialium, prioratuum, canonicatum et praebendarum, dignitatum, personatum, administrationum et officiorum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura et sine cura, saecularium et quorumvis Ordinum regularium, qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis ac distributionibus quotidianis, alias canonice sibi assignatas vel assignandas, vel, loco pensionum annuarum, omnes et singulos ac quoscumque similes fructus, redditus et proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque ac etiam distributiones quotidianas, usque ad dictam summam sibi reservatos et reservandos, etiamsi, post illarum vel illorum reservationem, uxorem, unicam

tamen, eamque virginem, ut praefertur, duxerint, ad vitam percipere, exigere ac levare, ac in suos usus et utilitatem convertere, libere et licite valeant, et quoad hoc, atque etiam pensiones et fructus assignandos et reservandos, una cum prioratibus, praeceptoribus et aliis beneficiis hospitalis Sancti Lazari huiusmodi percipere.

§ 14. Et insuper idem hospitale S. Lazari, ac illius prioratus, praeceptoriae, domus, camerae, hospitalia et loca quaecumque, necnon intra regularia dictorum hospitalis et militiae loca degentes magister, priores, praeceptores, milites et personae, ac eorum subditi, vassalli, coloni et servitores, nunc et pro tempore existentes, etiam presbyteri curam animarum exercentes (servatis tamen decretis concilii Tridentini), quamdiu illam exercuerint et in illorum obsequiis fuerint, ac illorum ratione beneficiorum dicti hospitalis S. Lazari tantum, non autem patrimonialia, res, animalia, praedia, domus, molendina et bona quaecumque quae obtinent et possident, ac in futurum canonice obtinebunt et possidebunt, sub beati Petri et dictae Sedis et nostra protectione, ab omni iurisdictione, correctione, onere, statutis, bannis, dominio, superioritate et potestate, iuxta tamen terminos concilii Tridentini et salvis eius decretis, quorumcumque patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum et praelatorum, etiam locorum ordinariarum, cum primum sedem conventualem propriam habere coeperint, ut praefertur; necnon ex nunc quorumcumque temporalium dominorum, quavis potestate, etiam imperiali, regali et ducali, fungentium, ac universitatum, et illarum regentium, etiam (praeterquam dicti hospitalis) ordinariarum temporalium, ubicumque, tam citra quam ultra montes et mare constitutorum, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis et conditionis existentium, illorumque vi-

Religio S. Lazari ac eorum vassalli, coloni et servitores, etiam presbyteri curam animarum exercentes et eorum bona quaecumque praeter patrimonialia sub protectione S. Sedis Apostolicae, cum exemptione ab omni iurisdictione, correctione, onere, dominio, etc.

Quorumcumque dominorum, tam spiritualium quam temporalium, et a solutione cuiusvis alterius oneris personalis, realis, ordinarii, extraordinarii, etc.

cariorum et officialium, locatenentium et iudicum, nunc et pro tempore existentium quorumlibet; necnon a solutione et exactione passagii, arreragii, gabellae, datii, tractae, collectae, procurationis, iucundi adventus, iurium, etiam synodali, censuum et decimarum, etiam novali, etiam hortorum, pratorum, piscationum et molendinorum, atque cuilibet accessus, nullatenus, directe vel indirecte, prohiberi possint, et terrarum, quas per seipsos vel alios eorum nominibus, etiam colonos, arrendatarios et emphytheutas excolunt et de quibus fructus percipient, ratione beneficiorum hospitalis Sancti Lazari huiusmodi et cuiusvis alterius oneris personalis, realis seu mixti, ordinarii vel extraordinarii, ubicumque et quacumque causa impositi vel imponendi pro tempore, liberi et exempti, ac nobis et dictae Sedi immediate subiecti existant. Ita quod archiepiscopi, episcopi, praelati, ordinarii, vicarii, officiales, locatenentes et iudices in spiritualibus, etiam ratione delicti (dummodo illud non sit de atrocioribus) vel contractus, seu rei de qua agitur, ubicumque committatur delictum, iniatur contractus, aut res ipsa consistat, si personae ipsae intra regularia loca praedicta degent, et ibi aliquis a dicto magistro et conventu ad id specialiter cum iurisdictione deputatus fuerit, postquam conventus hospitalis huiusmodi dictam sedem habuerint; temporales vero iudices et domini praefati, etiam ex nunc, nullam in eos vel ea iurisdictionem, correctionem seu potestatem (salvis tamen decretis concilii Tridentini) exercere, aut excommunicationis aliasve sententias, censuras et poenas promulgare, aut etiam, ratione personarum vel rerum, animalium ac bonorum (non tamen patrimonialium), ad aliquam solutionem pontium, fontium, murorum, seu etiam aliarum ecclesiarum, quam dictae Religionis, etiam si fors-

1 Bull. S. Laz. addit *furnorum* (R. T.).

Bull. Rom. Vol. VII.

66

hactenus per abusum seu alterius privilegium aut negligentiam, etiam per longissimum tempus, taliter observatum non fuerit. Quae omnia, etiam praescriptiones, nullo pacto saltem in posterum obstant quo minus exemptionibus, quibus alii regulares cuiuscumque militiae milites utuntur, et eodem modo quo illi, uti possint eos coarctare, aut alii quicumque, cuiuscumque ecclesiasticae vel mundanae dignitatis aut praeminentiae, status vel conditionis existant, etiam in locis et terris sanctae Romanae Ecclesiae, etiam immediate subiectis, et ad instantiam cuiuscumque principis seu communitatis, sub excommunicationis latae sententiae, seu quadrupli, ultra damna et expensas, restitutionis poenis, per contrafacientes eo ipso incurrendis, eos, in iudicio vel extra, super praemissis vel eorum usu seu possessione vel quasi, directe vel indirecte, quovis quaesito colore vel ingenio, molestare, impedire, vexare aut alias quomodolibet impetere praesumant, debeant seu etiam valeant; sed priores, milites et aliae personae hospitalis et militiae Sancti Lazari huiusmodi sic degentes, post firmatam dictam sedem, de iustitia coram solo magistro et conventu, vel eorum deputato (alioquin et interim, donec ipsam sedem habuerint, coram ordinariis locorum tamquam Sedis Apostolicae delegatis) respondere debeant. Et quicumque processus contra illos vel eorum aliquem, per ipsos locorum ordinarios vel eorum vicarios, alias quam ut praemittitur, seu quosvis alios pro tempore facti, et quaelibet etiam excommunicationis vel suspensionis aliaque sententiae promulgatae, nulli et invalidi, nulliusque roboris et momenti sint.

§ 15. In delictis autem atrocioribus, inter magnum magistrum seu deputatos ab eo, ac locorum, tam in spiritualibus quam temporalibus, ordinarios ita serventur, ut qui ex eis praevenerit, eius sit in delinquentes iurisdictione.

Si delictum fuerit atrocius, in eius sit iurisdictione, ad quom primo pervenerit.

Exemptio a decimis et novalibus ac quartis, seu canonica portione, vel a caritativo subsidio, etiam concessio regi Hispaniarum, ac quarta in Franciae regnis imposita.

§ 16. Nec aliqui ex hospitalis et militiae S. Lazari fratribus, donatis, servitoribus vassallis et colonis in prioratibus, commendis, domibus, hospitalibus, leprosariis aut aliis quibusvis beneficiis, praediis sive grangiis, quomodocumque a dicto hospitali dependentibus, in quibuscumque locis, sub quorumcumque patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum, universitatum, hospitalium, rectorum, ecclesiarum limitibus et iurisdictione constituti, decimas aut canonicam portionem seu caritativum subsidium, aut quartas nuncupatas, seu alias quascumque collectas seu contributiones, tam ex antiquis hospitalis S. Lazari et beneficiorum huiusmodi culturis, quam ex recenter cultis novalibus, alicuiquovis modo solvere teneantur, nisi prout alii regulares cuiusvis militiae milites, generalibus vel specialibus circa hoc privilegiis pacifice gaudentes, solvere tenentur; a quibus omnibus exactionibus, atque etiam novo subsidio, carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum regi in suis regnis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessio, et canonica portione seu quarta nuncupata in Franciae regnis imposita, necnon a quibuscumque aliis facultatibus, regibus huiusmodi et aliis principibus concessis vel concedendis in futurum, omnia dicti hospitalis loca, necnon ecclesiarum quomodocumque a dicto hospitali dependentium fabricae, ad exemplum aliarum regularium militiarum locorum, sint libera et exempta.

Facultas extrahendi frumentum, et quoscumque alios fructus et pecunias ex locis militiae et hospitalis S. Lazari, illaque ad quoscumque fidellum

§ 17. Et insuper quod praefati magister et conventus, priores, praeceptores aut quicumque alii ex dicti hospitalis fratribus, per quoscumque locorum aut terrarum dominos, tam spirituales quam temporales, etiamsi regali dignitate praefulgeant, etiam in terris S. R. E., ab extractione frumenti, ordeï, vini, olei, legumi-

num et quorumcumque fructuum, atque etiam pecuniarum, ex prioratibus, commendis, membris, domibus, grangiis aliisve praefati hospitalis locis provenientium, nullo umquam modo impediri possint quo minus praefata omnia, pro sua possessorum voluntate, in quaecumque fidelium loca, ab omni pedagio, datio seu tracta, ut praefertur, libera et exempta valeant asportare.

§ 18. Et bona magistri, priorum, praeceptorum et fratrum ac aliarum personarum huiusmodi, tam acquisita quam in posterum acquirenda, ex concessione apostolica vel magistrali, ex die emissae per eosdem priores, praeceptores, fratres et personas professionis, ab omnibus decimis et aliis oneribus, similiter ad exemplum bonorum aliarum regularium militiarum, libera, immunita et exempta existant.

§ 19. Et quod quaelibet querelae, quaestiones, lites, causae et controversiae, quas ex nunc inter fratres et subditos hospitalis et militiae S. Lazari, praesentes et futuros, ex quibusvis occasionibus oriri et moveri contigerit, quovis modo, cum omnibus suis incidentibus, emergentibus, connexis et annexis, ac omnium cuiusvis appellationis (praeterquam in defectus aut denegatae iustitiae, vel illati perperam contra stabilimenta et consuetudines dicti hospitalis gravaminis casibus), remoto obstaculo, per pro tempore magistrum et conventum dicti hospitalis, seu illos ex fratribus quibus ipsi magister et conventus id commiserint, etiam usque ad tertiam definitivam sententiam inclusive, audiantur, necnon (iuxta laudabiles consuetudines et stabilimenta hospitalis huiusmodi et alias prout iuris fuerit) debito fine decendantur; omnesque et singuli priores, praeceptores, milites et fratres hospitalis praefati (postquam de mandato seu auctoritate magistri seu

loca sine datio et gabella asportandi.

Exemptio etiam pro bonis patrimon. post emissionem professionem.

Iurisdiclio M. magistri et conventus seu eorum delegatorum inter personas Religionis et militiae.

conventus praefatorum, in quibusvis ex praedictis contra eos intentandis causis, ad comparandum coram ipsis et commissariis per eos, ut praefertur, deputatis, in locis quantumcumque ab eodem hospitali remotis, citati fuerint) coram eisdem magistro, conventu et commissariis, prout contigerit, legitime comparere debeant et teneantur, iuri et iustitiae (secundum stabilimenta, approbationes, usus et laudabiles consuetudines praefati hospitalis) parituri.

Milites et aliae personae religioae prohibentur coram aliis litigare, seu comparere pro iustis, quam coram iudicibus Religionis.

§ 20. Quodque illi ex prioribus, praeceptoribus, fratribus et subditis praefatis, qui contra eorum aliquem super quibusvis querelis, rebus vel negociis, praeterquam in casibus praefatis, coram alio quam praefatis magistro et conventu, ac per eos pro tempore datis commissariis, in causam traxerint, et ad alium quam ad eosdem appellationes quascumque interposuerint, causas huiusmodi prorsus perdant, reque, super qua contenderint, privati existant eo ipso.

Potestas et iurisdiclio magistri et conventus super personis et rebus;

§ 21. Necnon modernus et pro tempore existens magister et conventus hospitalis huiusmodi (iuxta illius stabilimenta et laudabiles consuetudines ac mores) in prioratus et praeceptorias, domos, hospitalia, membra, bona et loca quaecumque, necnon quoscumque priores, praeceptores, fratres et personas hospitalis et Religionis huiusmodi, ac illorum vassallos, subditos et servitores, ubicumque, tam citra quam ultra montes, nunc et pro tempore constitutos et commorantes (qui omnes magistro et subdelegatis ab eo firmiter, tam personaliter quam realiter, omni exceptione cessante, et quocumque a nobis vel Sede praedicta obtento vel obtinendo indulto non obstante, parere et obedire teneantur) plenariam et omnimodam, etiam meri et mixti imperii iurisdictionem et superioritatem.

§ 22. Ipseque magister, contra rebelles

et suis mandatis non obediens, etiam vigore literarum apostolicarum, etiam in forma brevis, a nobis et successoribus nostris pro tempore emanatarum, servatis quatuor terminis ad docendum se paruisse et satisfecisse in loco conventus hospitalis huiusmodi, post legitime executam primam citationem, ad mulctam sive poenam personaliter, iuxta mores et stabilimenta praedicta, seu etiam ad privationem habitus et beneficiorum, domorum et praediorum per eos obtentorum, procedendi; vel etiam, si magis expedire videbitur, beneficia, domos et praedia ipsa ad manus suas seu receptorum dicti hospitalis reducendi, et (donec ipsi inobedientes contumaciam purgaverint, et debita onera persolverint) pro suo arbitrio retinendi, illorum fructus, redditus et proventus arrendandi et percipiendi.

§ 23. Necnon omnes et singulas causas, lites et querelas (nondum tamen coram aliis iudicibus motas et pendentes) super quibusvis dicti hospitalis beneficiis ac bonis, rebus et pecuniis aerarii et fratrum quorumcumque, in quibus inter se ipsos invicem, realiter sive personaliter, convenient seu convenientur, atque etiam in quibus ab aliis, etiam clericis, saecularibus vel regularibus, aut laicis similiter convenientur, etiam per deputatos ab eis, in locis in quibus causae ipsae cognoscuntur, audiendi et decidendi, eosque citandi, et, quoties opus fuerit, inhibendi, etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis, tam in curia praedicta quam extra eam, facultatem habeant.

§ 24. Necnon illorum sententiae et res iudicatae, per priorem ecclesiae dicti conventus, etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis, contra condemnatos, tam realiter quam personaliter executioni mandentur: ita quod alibi quam in dicto hospitali, aut extra illud ex magistri et conventus commissione, cognosci et terminari nequeant.

Procedendi quo contra rebelles et inobedientes, etiam per edictum publicum, etiam ad privationem beneficiorum, quomodolibet obtentorum;

Et advocandi singulas causas, lites et querelas, quae inter ipsos fratres et milites oriuntur;

Et exequendi sententias et res iudicatas.

Appellationes a sententiis delegatorum ad M. magist. et conventum, et ab eis ad capitulum generale declarantur.

Omnes expeditiones executoriales magistris et conventibus exequantur absque alicuius licentia, nec a quopiam possint impediri.

Facultas procedendi contra clericos seu alios indebite occupantes loca et bona Religionis, seu non solventes annuales census et debitas responsiones vacantium, mortuorum, annatarum, etc. communi aera-

§ 25. Nec a sententiis per iudices dicti hospitalis pro tempore latis, ad alium quam magistrum et conventum praedictos seu iudices ab eis deputatos, in quavis instantia; neque a sententiis per ipsum magistrum et concilium latis, alio quam ad generale capitulum, sive per ipsius hospitalis fratres sive per ipsos subditos et vassallos, quoquo modo appellari possit; quinimmo illi usque ad tertiam sententiam in eodem conventu procedere teneantur.

§ 26. Et similiter quod omnes sententiae per eosdem magistrum et conventum latae, omnes item commissiones, citationes, collationes et omnia denique eorumdem rescripta, ad omnes suae iurisdictioni subditorum ac reliquorum etiam, quorum intererit, causas, lites seu querelas coram ipsis pertractandas, directe exequi, et a nullis locorum et terrarum dominis, etiam regali aut ducali dignitate fulgentibus, aliqua ratione, expectandi consensus seu alio quovis quaesito colore, in eorumdem executione impediri possint, servato tamen in eis exequendis datae ordine, ita quod eorum ultimae primis anteferri nequeant.

§ 27. Ac quod contra clericos saeculares seu laicos, prioratus, praeceptorias, domos, cameras magistras nuncupatas, et alia beneficia hospitalis huiusmodi, eorumque res et bona quocumque titulo, sine tamen consensu et expressa licentia magistris et conventibus praefatorum, indebite occupantes, seu illi aut eius communi aerario seu fratribus, occasione responsionum annuarum, vacantium, mortuorum, annatarum, passagiorum, arreragiorum, seu alias quomodolibet et ex quacumque alia causa debentes, siquidem illi actores sint, et in quavis instantia ad causam venient, magister et conventus praefati, modo et forma quibus contra ipsius hospitalis fratres pro-

cedi consueverit, pro illorum recuperatione, libere procedere, et eos prioratibus, praeceptoris, domibus et aliis beneficiis huiusmodi, servata forma iuris, et alias iuxta formam privilegiorum praedictorum privare; si vero rei fuerint, coram ipso competentibus iudicibus ad recuperationem et alia praedicta agere, et omnia iuris remedia tentare, ac demum, privatione huiusmodi legitime facta, de prioratibus aliisque beneficiis praedictis, per privationem eandem vacantibus, libere disponere valeant.

§ 28. Necnon personae in dignitate ecclesiastica ubilibet constitutae et quicumque locorum ordinarii, ac eorum vicarii et officiales, per eosdem magistrum et conventum, postquam dictam sedem habuerint pro tempore eligendam, servata tamen forma concilii Tridentini, in eorum et quorumcumque priorum, praeceptorum et fratrum hospitalis huiusmodi conservatores, qui, quamdiu exercuerint dictum officium, a nemine quo minus illud exerceant, sub aliquo praetextu, impediri vel molestari possint, deputati sint: ita quod ipsi electi, sub excommunicationis poena, eosdem priores, praeceptores et fratres, ac eorum singulos, non tamen extra regularia dicti hospitalis loca degentes, adversus inferentes eis aut eorum servitoribus et familiaribus iniurias seu gravamina vel damna in personis, rebus et bonis, seu exigentes ab eis, contra ac suprascriptum est, vectigalia, data, pedagia, gabellas, collectas aut alia onera, defendere et praeservare, ac omnem eorum iurisdictionem exercere; necnon, ubi executio realis vel personalis adversus reos fieri non poterit, et reorum contumacia id exegerit, praecedentibus legitimis monitionibus, aliisque servandis rite servatis, sententias, censuras et poenas ecclesiasticas contra rebelles et inobedientes cum effectu promulgare; ac privilegia

Quaelibet personae in dignitate ecclesiastica possunt eligi in conservatores cum facultatibus necessariis.

prioribus, praeceptoribus et fratribus praefatis pro tempore concessa, eis observari facere debeant et teneantur; in causis autem hospitalis et militiae huiusmodi, eorumque bonorum et personarum, ubi aliae probationes non existent, eorum magister, priores, praeceptores, milites, fratres, vassalli, subditi, servitores et aliae personae in testes adhiberi et recipi possint.

Obtinentes beneficia hospitalis teneantur solvere hospitali iura mortuorum et vacantium, etc.

§ 29. Ac iura mortuorum et vacantium, necnon arreragiorum, passagiorum et aliorum quorumcumque, ita ut quaevis personae, cuiuscumque ecclesiasticae dignitatis existentes, beneficia hospitalis huiusmodi pro tempore obtinentes, illa solvere omnino teneantur et adstricti sint, ac ad id, etiam sub sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis ac aliis, iuxta eorumdem privilegia, privationis et apprehensionis bonorum ad manus suas remediis, cogi possint, solvantur.

Facultas sumendi ordines etiam extra tempora, et celebrandi in quibusvis ecclesiis, cum conditionibus quibusdam.

§ 30. Necnon quod magister, priores, praeceptores et dicti hospitalis fratres cappellani, ab ordinariis, intra quorum dioecesum fines eorum prioratus, praeceptoriae et alia loca, in quibus eos residere oportuerit, existent; vel si ab ordinariis praefatis legitime impeditis non potuerint, ab eis nihilominus examinati, atque idonei secundum canonicas sanctiones reperti et approbati, habitisque ab eis dimissorialibus literis, et a suis superioribus licentia, et servata in omnibus forma concilii Tridentini, a quocumque catholico antistite sub Romanae Sedis obedientia constituto, in propria dioecesi residente, aut in aliena pro dioecessano pontificalia exercente, diligenti praevio examine, sacros ordines, etiam (si id, pro utilitate aut necessitate hospitalis, prioratum, praeceptoriarum et aliorum locorum huiusmodi respective, eisdem ordinariis et superioribus videbitur expedire) extra tempora a iure statuta, tribus

nec paucioribus diebus festivis, suscipere, et in quibusvis tam saecularium, quam regularium ecclesiis, cum commendatitiis sui superioris literis, absque alicuius licentia, celebrare possint.

Magister, conventus, priores et praeceptores intra limites suarum iurisdictionum et administrationum, veri ordinarii, iuxta formam stabilimentorum et privilegiorum praedictorum, existant et esse censeantur.

§ 31. Et ipsi magister et conventus, necnon prior ecclesiae, alique priores et praeceptores, intra limites suarum iurisdictionum et administrationum, veri ordinarii, iuxta formam stabilimentorum et privilegiorum praedictorum, existant et esse censeantur.

Magister et conventus quocumque delinquentes ubique capere et ad locum conventus vel alium ad id destinatum transmittere possunt.

§ 32. Necnon magister et conventus, quocumque et singulos priores et commendatores, suorum prioratum et commendarum fratres seu religiosos delinquentes vel inobedientes, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis et praerogativae existentes, etiam si quavis, etiam apostolica, exemptione fungantur, in quocumque loco, quantumvis privilegiato, et quavis, etiam imperatoris, regum seu aliorum principum, etiam ecclesiasticorum curia, praeterquam Romana, per se aut suos officiales et ministros, capere et incarcerare, ac captos a se vel eorum nomine liberare, et ad hospitale praefatum, per magistrum et conventum praefatos (iuxta eorum constitutiones et stabilimenta) puniendos, sub debita custodia transmittere et transmitti facere, libere et licite possint.

Officiales omnes debent praestare auxilium pro capiendo et transmittendo delinquentibus.

§ 33. Ac tam ecclesiastici quam saeculares officiales et locorum potestates, ad eisdem magistro et conventui, prioribus, commendatoribus aliisque in praemissis assistendum, ac auxilium, consilium, favorem et iuvamen praestandum, sub excommunicationis et aliis censuris et poenis ecclesiasticis, teneantur et obligati sint.

Cassatio et annullatio quorumcumque expectativarum, reservationum, mandata de provi-

§ 34. Ac omnia et singula, quae tamen suum nondum sortita sunt effectum, speciales et generales, etiam mentales, reservationes, expectativae, mandata de provi-

tionatum, concessio-
nem, ac
alliarum gratia-
rum praeventi-
varum super lo-
cis Religionis
absque consen-
su magistri et
conventus.

dendo, antianitates, sine consensu coadiutoriae, necnon praeventivae quaecumque gratiae de et super prioratibus, praeceptoris, rectoris, domibus, cameris magistralibus, locis et membris ac aliis beneficiis ecclesiasticis dicti hospitalis, quovis modo nuncupentur, etiam in Angliae, Castellae, Legionis ac Valentiae regnis ac principatu Cathaloniae et comitatu Flandriae, quomodocumque et qualitercumque, absque magistri et conventus praefatorum consensu, etiam cum quibusvis fortissimis et insolitis, etiam derogatoriis, derogatoriis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis et inhibitionibus, etiam motu et scientia similibus, quibusvis, etiam aliis quam dicti hospitalis, personis, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel praeminentiae fuerint, et etiam cardinalatus honore fungentibus et functuris, etiam per nos et Sedem praefatam, tam in genere quam in specie, concessa et facta, et quasvis, etiam praeventivas et restitutorias ac praeservativas necnon derogatorias iuribus dictorum magistri et conventus, etiam quoad annuam responsionem illis faciendam, clausulas in se continentia, eorumque vires et effectus, revocata, cassa et nulla, nulliusque roboris vel momenti sint, ac nemini suffragari possint neque debeant, nec per ea cuiquam in prioratibus, praeceptoris, dignitatibus, domibus, locis et membris ac aliis beneficiis hospitalis huiusmodi ius acquiri possit, neque coloratus titulus possidendi tribui, sed illis, effectum suum, ut praefertur, nondum sortitis, nequaquam obstantibus, magister et conventus praefati, coniunctim vel divisim, iuxta consuetudines et stabilimenta huiusmodi hospitalis, de prioratibus, praeceptoris, domibus, cameris, locis et membris ac aliis hospitalis beneficiis huiusmodi libere disponente.

§ 35. Et interim (donec de illis dispo-

suerint) per se vel procuratores suos possessionem eorumdem vacantem propria auctoritate libere apprehendere, ac illorum fructus, redditus et proventus percipere, ac in suos et magistralis et conventualis mensarum usus et utilitatem convertere et retinere possint, cuiusvis licentia super his minime requisita.

§ 36. Praeterea, quod prioratus, praeceptoriae et membra ac beneficia quaecumque dicti hospitalis, quae pro tempore Curiam¹, sub quibusvis generalibus vel specialibus reservationibus apostolicis factis, et quas fieri contigerit de beneficiis ecclesiasticis pro tempore vacantibus, utpote ad hospitalitatem et fidei tuitionem ordinata, nullatenus includantur, nec reservata vel affecta existant, sed hospitalium pauperum, quae sub reservationibus ipsis non includuntur, quoad id sortiantur naturam.

§ 37. Debeatque de illis per pro tempore existentem magistrum et conventum praedictos dumtaxat et non alium, iuxta stabilimenta praedicta, fratribus dicti hospitalis provideri. Resignationes vero seu cessiones de illis a pro tempore illa obtinentibus, etiamsi obtinentes de dicta militia non sint, in favorem quarumcumque personarum fieri nequeant, nisi personae ipsae professionem per fratres dicti hospitalis emitti solitam, iam emisierint, aut illam ex nunc intra duos menses expresse emittere, et habitum per eosdem gestari solitum suscipere et gestare paratae existant; alioquin resignationes et cessiones ipsae et quas aliter fieri contigerit per nos aut successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ac dictam Sedem vel eius aut alia quacumque auctoritate, de prioratibus, praeceptoris, membris et beneficiis huiusmodi, reservationes, provisiones, collationes, commendae, uniones et quaecumque aliae similes vel dissimiles dispositiones.

¹ Quae pro tempore qualitercumque vacaverint extra Romanam Curiam, l. s. c. (R. T.).

Licentia apprehendi, propria auctoritate possessionem bonorum et locorum per alios occupatorum et ea non restituentium.

Loca Religionis non comprehendant sub reservationibus apostolicis, sed sint manualia.

Loca Religionis per magnum magistrum et conventum dumtaxat et non alios conferri debent personis Religionis, quae professionem iam emisierint; et resignationes seu cessiones fieri nequeant, nisi in personis in dicta Religione professis, habitum solitum gestantibus.

Exemptiones concessae prioribus et militibus non suffragantur adversus debita per ipsos communi aerario hospitalis et obedient magistri et conventus.

§ 38. Et exemptiones priorum, praceptorum et fratrum a magistri et conventus praefatorum obedientia et superioritate, aut debitis per eos praefato aerario responsionibus annuis et aliis iuribus, quacumque ratione vel causa, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, etiam cum expressa derogatione posteriorum literarum quarumcumque, quas etiam per nos in contrarium fortasse fieri contigerit, nullius penitus sint roboris vel momenti, et habeantur prorsus pro infectis, nec censeatur in hac parte umquam derogatum per quascumque clausulas, etiam derogatoriis derogatorias fortiores et efficaciores, nisi dum et quoties ipsarum posteriorum literarum de verbo ad verbum, vere et non per clausulas id importantes, inserto tenore, de ipsorum S. R. E. cardinalium consilio, derogari contigerit; nec etiam tunc, nisi ad id magistri et conventus praefatorum expressus accedat assensus, et non aliter nec alio modo, et semper in huiusmodi, quae sic fient de consilio praefato, derogationibus censeatur apposita clausula, *quod effectum sortiantur de consensu magistri et conventus praefatorum, et non aliter nec alio modo.*

Loca Religionis non nisi in Religione professis ac habitum gestantibus conferri possint.

§ 39. Quodque collationes, provisiones, commendae, uniones, reservationes et aliae dispositiones quaelibet, quas de eisdem prioratibus, praeceptoris et membris pro tempore, per cessum vel decessum seu quamvis aliam dimissionem, praeterquam apud Sedem, vacantibus, alias quam in huiusmodi personis et modo praedicto fieri contigerit, etiamsi per nos et pro tempore existentem Romanum Pontificem fient, illis, quibus sic fient, nullum ius nullumque coloratum titulum tribuant possidendi.

Alienationes non sicut, et

§ 40. Alienationes censuum, reddituum, iurium, iurisdictionum et bonorum quorumcumque, ad prioratus, praecepto-

rias, domos, hospitalia, beneficia et loca hospitalis huiusmodi pertinentium, sub excommunicationis latae sententiae et privationis beneficiorum obtentorum poenis, per contrafacientes eo ipso, absque aliqua declaratione, incurrendis, de cetero ne fiant, et si fiant viribus omnino careant.

§ 41. Et insuper quod iura patronatus et praesentandi personas idoneas ad prioratus, praeceptorias, hospitalia, membra aliaeque beneficia et loca hospitalis huiusmodi, a quadraginta annis citra acquisita et in futurum acquirenda, ex quavis causa, praeterquam ratione foundationis et iuxta dispositionem concilii Tridentini, nisi, praevia diligenti cognitione per locorum ordinarios habenda, reperta fuerint ob maxime evidentem beneficiorum et locorum huiusmodi necessitatem constituta esse, ab eisdem ordinariis in totum revocentur, et restituto patronis eo quod ab ipsis propter ea datum fuerit, in pristinam libertatem reducantur; et ex tunc (si tamen damno illa canonice possidentium) liceat magistro et conventui praefatis, prioratus, praeceptorias, hospitalia, membra et beneficia huiusmodi conferre.

§ 42. Et quod nulla pensio annua super alicuius praeceptoriae, commendae vel alterius beneficii militiae huiusmodi fructibus, etiam ex resignatione in manibus Romani Pontificis, aut alia quavis probabili causa, nisi in personam dictae Religionis et militiae, etiam per ipsum Pontificem, reservari, neque commendae et alia beneficia dictae Religionis pensionibus huiusmodi, aliter quam ut praefertur, onerari possint; et si pensiones desuper aliter assignari contingat, assignationes ipsae nullius sint roboris vel momenti, nec titulares beneficiorum huiusmodi ad illarum solutiones teneantur, neque ad id censuris ecclesiasticis aliisve poenis compelli possint.

§ 43. Et quod liceat magistro singulis-

Revocatio iurispatronatus, et facultas liberandi, facta restitutione.

Prohibitio reservationis pensionum super beneficiis dicti hospitalis, nisi in favorem fratrum eiusdem Ordinis et Religionis.

Quae factae, iuribus omnino careant.

Ad parochiales et alias dicti Ordinis ecclesias deputari possunt fratres cappellani, non obstante quod per abusum aut alias per longissimum tempus presbyteris saecularibus fuerint collatae aut conferri consueverunt.

que prioribus, praeceptoribus, militibus et fratribus hospitalis huiusmodi, parochiales, ac etiam sine cura ecclesias vel earum vicarias seu cappellanas perpetuas, aut cappellas vel altaria seu alia beneficia simplicia, ad eorum collationem, provisionem, praesentationem, electionem seu quamvis aliam dispositionem, ratione prioratum, praeceptoriarum et camerarum magistralium nuncupatarum, domorum et aliorum beneficiorum dicti hospitalis, per eos pro tempore obtentorum, de iure, statuto, consuetudine, fundatione aut privilegio seu alias quomodolibet spectantia et pertinentia, et ab ipsis prioratibus, praeceptoribus, domibus, hospitalibus et aliis beneficiis dependentia seu illis annexa, et quae dudum fratribus saltem cappellanis eiusdem hospitalis ab eisdem magistro, prioribus et praeceptoribus et aliis praefatis conferebantur, a longo tamen et forsitan longissimo tempore citra, de cuius initio memoria hominum forsitan non existit, per ipsos magistrum, priores, praeceptores, milites et fratres, per abusum aut ex defectu fratrum cappellano- rum vel aliarum personarum eiusdem hospitalis ad id idonearum, clericis seu presbyteris saecularibus collata aut conferri, et per ipsos presbyteros vel clericos saeculares obtineri solita, cum primum, per quaecumque dimissionem illa nunc obtinentium, vacaverint, ea scilicet quibus presbyteratus ordo annexus est, non aliis quam fratribus hospitalis huiusmodi cappellanis nuncupatis, qui a militibus presbyteris seu clericis nisi quoad gestationem crucis vel habitus dicti hospitalis ad pectus non differunt, dummodo si presbyteri aut in ea aetate constituti ut ad ordinem presbyteratus promoveri possint, et ad id alias, etiam iuxta dispositionem concilii Tridentini, idonei et habiles sint; reliqua vero ceteris fratribus militibus conferre, ac alias de illis providere et dis- ponere.

§ 44. Ipsique fratres, quibus beneficia huiusmodi contigerit, illa, si sibi canonice alias conferantur, aut eligantur, praesententur, vel alias assumantur ad illa et instituuntur in eis, recipere, et in titulum, etiam quoad vixerint, retinere.

§ 45. Et quod presbyteri, qui in dicta Religione professionem non emisissent, nisi de expressa licentia vel consensu magistri seu priorum, praeceptorum vel fratrum, quos id tangeret, ad deservendum parochialibus et aliis ecclesiis ac cappellis hospitalis huiusmodi, cappellani eiusdem Religionis vel, in defectum eorum, presbyteri in ea non professi, dummodo tam hi quam illi (ut praefertur) idonei sint et iuxta decreta concilii Tridentini huiusmodi, per locorum ordinarios, ad requisitionem seu praesentationem dictorum priorum, praeceptorum et fratrum, ad quos id pertinere compertum fuerit, absque aliqua exactione et oneris impositione, recipi et admitti debeant.

§ 46. Quodque illi dumtaxat privilegiis dicto hospitali concessis gaudeant, qui a praefato magistro seu de eius licentia habitum susceperint et professionem emis- rint, seu de habitu suscipiendo et profes- sione huiusmodi emittenda infra certum tempus arctati fuerint.

§ 47. Nullusque priorum, praeceptorum et fratrum praefatorum, absque mandato seu licentia praefati magistri, aut saltem sui prioris seu procuratoris ipsius hospitalis in Romana Curia existentis, privile- giis praedictis in eadem Curia uti valeat, nec illa, absque huiusmodi licentia, vagan- tibus suffragentur.

§ 48. Ac manus violentae in eos qui ad ecclesias seu domus eiusdem Religionis pro sua salute confugerint, per quempiam iniici nequeant, sub excommunicationis latae sententiae poena.

§ 49. Liceat etiam Ioannotto et pro tem- pore existenti magistro et conventui praep-

Fratres mili- tes, quibus be- neficia confe- rantur, in titu- lum ea quoad vixerint reti- nere possunt.

Parochialibus et aliis ecclesiis non nisi per cap- pellanos Ordinis, etiam non professos, in defectum pro- fessorum deser- viatur, qui, praesentati, ab ordinaris ad re- quisitionem ma- gistri, etc. ad- mittantur.

Privilegiis Reli- gionis dumtaxat gaudeant qui habitum susce- perint, et infra certum tempus profess. emise- rint.

Qui gaudeant his privilegiis.

Non iniiciatur manus violenta in confugas ad ecclesias Re- ligionis.

Facultas de- putandi vica-

1 Bull. S. Laz. addit conferri (R. T.).

nam cum facultate conferendi beneficia;

fatis, in singulis prioratibus ipsius hospitalis unum vicarium, cum facultate conferendi praeceptorias et domos hospitalis huiusmodi, deputare; ac pensiones seu responsiones et onera super domibus, praeceptoribus, leprosariis et aliis beneficiis hospitalis huiusmodi imponi solita a quibuscumque, etiam clericis saecularibus, illa in commendam obtinentibus, eorumque colonis et inquilinis, etiam laicis, eo modo quo a fratribus dicti hospitalis exiguntur, exigere.

§ 50. Ac in Romana Curia procurato- rem generalem, cum generali vel speciali aut limitata potestate et facultate, consti- tuere seu deputare; et in eadem Curia, per se seu dictum procuratorem, quaecumque eiusdem hospitalis beneficia, cuius- cumque qualitatis existentia, quomodolibet, praeterquam per resignationem in manibus nostris et successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore, aut per obitum seu alias quomodocumque apud Sedem vacantia, iuxta ipsius hospitalis et militiae stabilimenta, libere con- ferre; et de illis, de quibus iam dispositum fuit, de novo; de aliis vero beneficiis huiusmodi, sive illa tamquam privata prae- dia in titulum perpetui beneficii ecclesia- stici, seu etiam ad nutum aut amovibili- ter uni vel diversis personis assignari so- lita sint, iuxta solitum huiusmodi, pro beneficiorum eorumdem natura, aut etiam, si expediverit, per viam perpetuae unionis, libere disponere, ita tamen quod be- neficia presbyteris destinata, nullatenus militibus, sed fratribus cappellanis in pres- byteratus ordine, aut tali aetate, qua ad illum canonice promoveri possint, consti- tutis dumtaxat conferantur.

§ 51. Necnon antianitates, tam genera- les quam speciales, super eisdem beneficiis, fratribus eiusdem hospitalis, quae eo ipso apostolica auctoritate confirmatae et ap- probatae censeantur, concedere, ac resi- gnationes dictorum beneficiorum recipere et admittere.

§ 52. Necnon coemeteria in eorum pa- rochialibus ecclesiis habere, et quorum- cumque christifidelium cadavera, etiamsi interdicti forent (dummodo interdicto cau- sam non dederint), salvo iure, si quo ca- thedrali ecclesiae aut alteri parochiali, ra- tione quartae funeralis, debitum fuerit, absque alio onere et solutione episcopo facienda, recipere et sepelire.

§ 53. Legata et donata, tam inter vivos quam qualibet ultima voluntate, exigere et percipere.

§ 54. Necnon prioribus, praeceptoribus, militibus, fratribus et personis praefatis intra regularia dicti hospitalis loca degen- tibus (de suorum superiorum licentia, aliis vero, quoad confirmationem, sine dioce- sani; quoad alia vero, sine parochialium ecclesiarum, intra quorum limites eos degere contigerit, praedictis, et servatis decretis concilii Tridentini) liceat quae- cumque ecclesiastica sacramenta a quo- cumque maluerint catholico antistite, sive alio illa licite administrante, gratiam et communionem dictae Sedis habente, nihil oblatum vel soluto, recipere.

§ 55. Et tam ipsis quam eorum fami- liaribus arma quaecumque et ubicunque locorum, pro sua defensione et hostium dictae Sedis offensione, gestare.

§ 56. Liceat similiter cappellanis eius- dem hospitalis, priorum, praeceptorum, militum, fratrum, personarum, vassallo- rum, subditorum et familiarium praefa- torum intra huiusmodi loca degentium confessiones audire et poenitentiam salu- tarem eis iniungere, ac Eucharistiae et alia sacramenta ecclesiastica ministrare, necnon tempore interdicti, dummodo illi causam non dederint, excommunicatis et interdictis exclusis, clausis ianuis et sub- missa voce, missas et alia divina officia celebrare.

gnationes dictorum beneficiorum recipere et admittere.

§ 52. Necnon coemeteria in eorum pa- rochialibus ecclesiis habere, et quorum- cumque christifidelium cadavera, etiamsi interdicti forent (dummodo interdicto cau- sam non dederint), salvo iure, si quo ca- thedrali ecclesiae aut alteri parochiali, ra- tione quartae funeralis, debitum fuerit, absque alio onere et solutione episcopo facienda, recipere et sepelire.

§ 53. Legata et donata, tam inter vivos quam qualibet ultima voluntate, exigere et percipere.

§ 54. Necnon prioribus, praeceptoribus, militibus, fratribus et personis praefatis intra regularia dicti hospitalis loca degen- tibus (de suorum superiorum licentia, aliis vero, quoad confirmationem, sine dioce- sani; quoad alia vero, sine parochialium ecclesiarum, intra quorum limites eos degere contigerit, praedictis, et servatis decretis concilii Tridentini) liceat quae- cumque ecclesiastica sacramenta a quo- cumque maluerint catholico antistite, sive alio illa licite administrante, gratiam et communionem dictae Sedis habente, nihil oblatum vel soluto, recipere.

§ 55. Et tam ipsis quam eorum fami- liaribus arma quaecumque et ubicunque locorum, pro sua defensione et hostium dictae Sedis offensione, gestare.

§ 56. Liceat similiter cappellanis eius- dem hospitalis, priorum, praeceptorum, militum, fratrum, personarum, vassallo- rum, subditorum et familiarium praefa- torum intra huiusmodi loca degentium confessiones audire et poenitentiam salu- tarem eis iniungere, ac Eucharistiae et alia sacramenta ecclesiastica ministrare, necnon tempore interdicti, dummodo illi causam non dederint, excommunicatis et interdictis exclusis, clausis ianuis et sub- missa voce, missas et alia divina officia celebrare.

Facultas repe- tiendi in eorum paroch. quos- cumque, etiam interdicti, dum- modo etc.

Exigendi do- nata et legata.

Recipiendi quaecumque ec- clesiastica sa- cramenta a quo- cumque catholi- co antistite;

Deferendi quae- cumque arma ubiq. locorum.

Audiendi con- fessiones, mi- nistrandi sacra- menta ac colo- brandi divina, pro fratribus cappellanis, etiam tempore interdicti.

Et concedendi antianitates ac resignationes.

Erigendi praeceptorias, domos, hospitalia, abaque licentia ordinariis locorum, quae gaudeant privilegiis, et in quibus ordinariis nulla sit iurisdiclio.

§ 57. Quilibet autem christifideles, in quibusvis civitatibus, locis, dioecesibus, praeceptorias, domos, hospitalia, sub dependentia et subiectione dicti hospitalis et militiae, per eius fratres et milites obtinenda, quae iisdem privilegiis, immunitatibus, indulgentiis, concessionibus et indultis, quibus aliae dicti hospitalis praeceptoriae, domus et hospitalia utuntur, fruuntur et gaudebunt, utantur, potiantur et gaudeant, assignata illis congrua dote, ordinariis locorum et quorumvis aliorum licentia minime requisita, et nulla praeterea (nisi usquequo magister et conventus hospitalis huiusmodi propriam Sedem conventualem in aliquo certo loco habuerint) in illis ordinariis ipsis iurisdictione aut oneris imponendi facultate reservata, construi et erigi faciendi, plenam et liberam facultatem et auctoritatem habeant.

Facultas testandi omnibus, etiam ministris presbyteris et beneficiatis, de quibus bonis, et ex fructibus beneficiorum, ac quibuslibet, et inter quoscumque consanguineos inhabiles, dummodo quintam partem hospitali relinquant.

§ 58. Ac quod pariter liceat omnibus prioribus, praeceptoribus, ceterisque militibus ac fratribus et ministris, etiam presbyteris et beneficiatis, eiusdem Religionis et militiae, de quibuscumque, tam stabilibus quam mobilibus, bonis, pecuniarum summis, gemmis et lapidibus pretiosis, aliisque rebus, cuiuscumque qualitatis et quantitatis ac valoris existant, per eos, etiam ratione beneficiorum ecclesiasticorum dicti hospitalis duntaxat per eos obtentorum ac alias undecumque et quomodolibet acquisitis et ad illos quovis modo spectantibus (dummodo quintam illorum partem conventui praefato relinquant), inter quoscumque consanguineos filios, etiam spurios et alios illegitimos, aliasque, quantumvis incapaces, personas testari, ac alias etiam per codicillos, donationes inter vivos, causa mortis et alia quacumque via, prout sibi videbitur, disponere, ac illa in pias et non pias, alias tamen licitas, causas erogare.

§ 59. Priori autem ecclesiae dicti con-

ventus pro tempore existenti, quoties sibi placuerit, missam et alia divina officia in praefata aliisque dictae Religionis ecclesiis, in habitu pontificali, cum mitra et baculo pastoralis, celebrare; ac post missarum solennia (dummodo non sit praesens aliquis catholicus antistes, vel de illius consensu) ibi benedictionem Christi populo impartiri.

§ 60. Et insuper quod nullus ex magistro et militibus ac fratribus pro tempore existentibus, aliisque personis dictae militiae et Religionis, propter eius Regulam, capitula et statuta, nunc et pro tempore edita, non observata vel minus rite adimpleta, in peccatum mortale incidat, praeterquam propter inobedientiam et contumaciam pluries commissam et continuam, et ab ipsa Religione rebellionem et excommunicationis poenae sibi impositae ac alios casus peccatum huiusmodi ex divinis praeceptis sacrisque canonibus generantes.

§ 61. Et quod ipsi milites et aliae eiusdem militiae personae, qui tempore sumptionis habitus et professionis eorum regularium emissionis, atque in articulo mortis constituti, de peccatis suis corde contriti et ore confessi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, cum facultate etiam eligendi sibi dicto tempore professionis et mortis confessorem ab ordinario tamen approbatum. Ac tam milites et personae praefatae quam quivis alii utriusque sexus, qui ecclesias domorum et aliorum locorum hospitalis huiusmodi, ubicumque existentes, singulis diebus festivitatum quae in honorem Domini nostri Iesu Christi et Beatissimae Mariae Virginis eius matris annuatim celebrantur, a primis vespere usque ad occasum solis festivitatum huiusmodi, devote visitaverint, et pro pace inter principes christianos confovenda ter Orationem Dominicam et totidem Angeli-

Colebrandi in habitu pontificali, et dandi benedictionem, dummodo non sit praesens aliquis antistes, et tunc de illius licentia.

Milites et alii non incurrunt peccatum mortale nisi propter inobedientiam et contumaciam pluries commissam, et rebellionem a Religione.

Personae Religionis tempore sumptionis habitus, et professionis, atque in articulo mortis habent facultatem eligendi confessorem, a quo recipiant indulgentiam plenariam, etc.

cam Salutationem recitaverint, septem annorum et totidem quadragenarum de iniunctis eis poenitentiis relaxationem consequantur.

Notarii tenentur sub excommunicatione poenitentiam dare de legalis factis hospitali et militibus.

§ 62. Necnon quod notarii, qui rogati fuerint de testamentis vel ultimis aliis voluntatibus, in quibus aliquid disponi contigerit in favorem et commodum hospitalis et militiae, sub excommunicationis poena, dispositionem huiusmodi, quanto citius commode poterunt, magistro et conventui dicti hospitalis vel alteri, per quem id poterit ad ipsorum magistri et conventus notitiam pervenire, intimare eurent.

Priores et praeceptores in dominica Palmorum et per eius octavam possint, de consensu ordinarii, confessiones audire, et cum confidentibus indulgentiis, etc. uti, et eisdem illis impartiri.

§ 63. Necnon quod priores et praeceptores quorumcumque hospitalium et domorum a dicto hospitali Sancti Lazari dependentium, et illud in caput suum recognoscentium, in die festo dominicae Palmorum, et per eius octavam, si in sacerdotio constituti fuerint, per se, in suis hospitalibus ac domibus praefatis tantum, confessiones quorumcumque, de consensu ordinariis locorum, audire, et cum huiusmodi confitentibus quibuscumque facultatibus et indulgentiis ad peccatorum remissionem, eis auctoritate apostolica concessis, uti, ac easdem illis (de licentia tamen expressa magistri pro tempore existentis et conventus praefati hospitalis singulis annis renovanda) impartiri; iidemque aut, etiamsi in presbyteratus ordine constituti non sint, alium vel alios probos et idoneos praesbyteros, seculares vel cuiusvis Ordinis regulares, per locorum ordinarios approbatos, ad id deputare plene et libere possint; aliis vero temporibus sint sicut alii sacerdotes nullam a Sede praedicta facultatem habentes.

Facultas suspendendi campanas, vel signandi animam S. Lazari oblata.

§ 64. Possint etiam nolas seu campanas porcis seu aliis quibusvis animalibus, quae eidem Sancti Lazari offerri contigerit, appendere, seu aliqua nota subsignare.

§ 65. Necnon quod, durante quacumque

suspensione temporali indulgentiarum, gratiarum concessarum vel in posterum concedendarum, indulgentiae praedictae ac omnes facultates et gratiae eisdem hospitali, illiusque magistro, conventui, fratribus et membris per Sedem praefatam concessae non intelligantur suspensae, sed in suo pristino et vero valore et firmitate existant et permaneant.

§ 66. Necnon ut liceat ipsis fratribus in eorum ecclesiis missas et alia quaecumque divina officia legere vel etiam alta voce celebrare vel per alios presbyteros idoneos celebrari facere; ac omnibus et singulis christifidelibus et leprosis pauperibus infirmis in dictis hospitalibus pro tempore degentibus ecclesiastica sacramenta ministrare; ac eorum et (sine tamen cuiuscumque praeiudicio) aliorum quorumcumque fidelium corpora mortuorum id eligentium et petentium in coemeteriis et ecclesiis dictorum fratrum ecclesiasticae tradere sepulturae.

§ 67. Ac verbum Dei, debitis et congruis temporibus, in parochialibus quidem, parochianis et populo; in aliis vero ecclesiis ipsorum, pauperibus ipsis ac leprosis huiusmodi, per se ipsos, si suorum superiorum licentiam habuerint, atque ab ipsis de vita, moribus et scientia examinati et approbati fuerint, petita ab episcopis, intra quorum diocesum fines ecclesiae ipsae constitutae fuerint, benedictione, proponere; et si legitime impediti fuerint, per alios idoneos, superiorum suorum et eorumdem episcoporum licentiam habentes, et in omnibus, iuxta formam concilii Tridentini, proponi facere.

§ 68. Et insuper quod modernus et pro tempore existens magnus magister et conventus, ac singuli milites et aliae personae hospitalis et militiae huiusmodi, postquam praefatam sedem conventualem firmaverint, ut praemissum est, omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, in-

Indulgentiae et gratiae S. Lazari non intelliguntur suspendit.

Facultas colebrandi divina officia, sacramenta ministrandi, ac corpora quorumcumque fidelium sepellendi.

Verbum Dei praedicandi.

Concessio quorumcumque aliorum privilegiorum, gratiarum, exemptionum et aliarum facultatum concessarum hospitalibus et militibus Sancti Iohannis Hiero-

solymitani, S. Iacobi de Spatha, S. Antonii Viennensis, S. Spiritus de Urbe et S. Stephani in Tuscia.

risdictionibus, exemptionibus, etiam per viam exceptuacionis in ipsa onerum impositione, dispensationibus, indultis, concessionibus, dispositionibus, honoribus, gratiis, libertatibus, favoribus, antelationibus, restitutionibus, reintegrationibus et aliis quibusvis gratiis hucusque Sancti Ioannis Hierosolymitani, Sancti Iacobi de Spatha, Sancti Stephani militiis, ac Sancti Spiritus in Saxia de Urbe et Sancti Antonii Viennensis hospitalibus, Religionibus et Ordinibus, eorumque locis, personis, rebus, bonis, per quoscumque Romanos Pontifices, etiam praedecessores nostros, ac etiam per nos et Sedem praedictam seu concilia generalia vel alios quoscumque, in genere vel in specie, etiam ad imperatorum, regum ac aliorum principum instantiam, vel motu proprio aut alias quomodolibet hactenus concessis, quibus hospitalia, Religiones et militiae huiusmodi eorum magni magistri, conventus et fratres milites utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, absque ulla penitus differentia (citra indulgentias quaesturias) uti, potiri et gaudere in omnibus et per omnia libere ac licite valeant, perinde ac si ea omnia et singula, prout illis concessa fuerunt, eorumque omnium et quarumcumque literarum desuper quomodolibet confectarum tenores hic de verbo ad verbum insererentur: ita quod super illis vel eorum occasione per ipsos ordinarios aut quosvis alios molestari, perturbari vel inquietari non possint, dummodo moderationibus et limitationibus suprascriptis et concilio Tridentino praedicto non repugnent, et per hoc dictis hospitalibus et militiis ac iuribus cuiuslibet alterius tertii non praeiudicetur, ac (quoad exemptiones) iurisdictio ordinariarum, tam ea quae de iure communi eis competit, quam quae ex decretis dicti concilii Tridentini eisdem est at-

tributa, semper salva existat, praeterquam in iis casibus, in quibus concilium praefatum expresse excepit et exemit Religionem Sancti Ioannis Hierosolymitani, in quibus et haec Sancti Lazari Religio et militia (praeterquam quoad seminarii contributionem) excepta et exempta pariter intelligatur.

§ 69. Praeterea, quod tam praesentium quam aliarum quarumcumque literarum apostolicarum, seu earum transumptorum ac mandatorum magistri et conventus praefatorum publicatio et affixio, in singulis prioratibus, praeceptoris, membris et beneficiis Religionis huiusmodi factae, perinde arceant ac si contra contentos sub eisdem personaliter factae essent, facta tamen in praemissis diligentia de illis personaliter reperiendis in dictis locis.

§ 70. Quodque verbis in ipsorum magistrorum et conventus literis, circa singulorum fratrum militum dicti hospitalis professionis emissionem, habitus susceptionem, debitorum et obsequiorum praestationem, plena fides adhibeatur.

§ 71. Et nihilominus, quod si quisquam priorum, praeceptorum, militum et fratrum dicti hospitalis ac quicumque alius, qui professionem per fratres dicti hospitalis emitti solitam emisit, quandocumque pro servitiis Religionis aut alias evocatus, seu in solutione iurium communis aerarii morosus fuerit, et citatus coram dictis magistro et conventu personaliter non comparuerit, ac illis obedientiam aliaque iura debita non praestiterit, tempore sibi ad id praefigendo elapso, canonico impedimento cessante, habitu, dignitate, administratione et beneficio ac quocumque honore et officio, alias, iuxta formam stabilimentorum et privilegiorum praedictorum, per magistrum et conventum praefatum privari possit.

§ 72. Nec ulla derogatio aut exemptio

Publicatio et affixio privilegiorum et aliarum litterarum apostolicarum, et mandatorum magistri et conventus arceant ac si personaliter factae essent.

Fides adhibenda literis magistrorum et conventus.

Magister et conventus possunt privare quemcumque inobedientem, ac iura Religionis non servantem, praesertim si in solutione annuaria census morosus fuerit.

Nulla exemptio valet adversus obedientiam magni magistri, quo minus vocati comparere teneantur. Sed magister et conventus possunt disponere de beneficiis vacantibus per privationem.

realis vel personalis, seu alia gratia praeservativa, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus quomodolibet pro tempore facta seu concessa, contra praemissa valeat, nec magister et conventus praefati illis parere teneantur; sed, illis non obstantibus, de prioratu, praeceptoris, dignitate, officio vel beneficio sic per privationem huiusmodi vacante, iuxta stabilimenta et alia praemissa, libere disponi, ac illa alias per eum vel eos, ad quem seu quos antianitatis vel alio iure pertinet, acceptari possit.

§ 73. Necnon quod praemissis, etiam per quascumque literas apostolicas, etiam quasvis clausulas generales vel speciales, etiam derogatarum derogatorias efficacioresque et insolitas, ac etiam irritantia decreta sub quacumque verborum expressione in se continentes, nullatenus derogari possit, nec quoad illa derogatum censeatur, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, et huiusmodi derogationes consistorialiter factae, et per trinas distinctas literas eundem tenorem continentes, tribus distinctis similibus vicibus, magno magistro et conventui praefatis intimatae et insinuatae fuerint, ac ipsorum magistri et conventus ad id expressus accedat assensus; et aliter factae derogationes nemini suffragentur; ac magister et conventus praefati ad parendum literis derogatoriis huiusmodi et decretis super illis processibus, ac illorum executoribus et subexecutoribus, eorumque mandatis et monitionibus minime teneantur, sed literarum huiusmodi executionem omnino impedire, nec, ratione resistentiae, censuris ecclesiasticis per eosdem executores vel subexecutores latis, innodari possint.

§ 74. Et sic, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales et causarum

Palatii Apostolici auditores, sublata eis et cuilibet eorum quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debeat. Et quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane sit.

§ 75. Et quoad praemissa non obstant ea omnia, quae dictus Pius IV praedecessor in dictis literis voluit non obstare.

§ 76. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum ratihabitionis, statutorum, ordinationum, revocationis, cassationis, irritationis, annulationis, evacuationis et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, septimo kalendas februarii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 26 ianuarii 1567, pontif. anno II.

XLIV.

Reservatio beneficiorum propter crimen haeresis vacantium, et declaratio quod haec beneficia non comprehenduntur in impetrationibus, in quibus modus vacationis propter crimen haeresis non sit expressus, nisi in casibus hic nominatis.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Cum, ex apostolatus officio nobis (meritis licet imparibus) credito, cura domini gregis nobis imminet generalis, et exinde teneamur, more vigilis pastoris, vigilare et attentius providere ut ecclesiis, monasteriis et quibusvis aliis beneficiis

Clausulae derogatorias.

Sanctio poenalis.

Causae huius constitutionis.

ecclesiasticis, nunc et pro tempore propter crimen haeresis vacantibus et vacaturis, tales viri eis praeficiantur idonei, qui detestandas ac nefarias haereses, diabolo disseminante, contra verae et orthodoxae fidei puritatem exortas, de agro Domini extirpare, et populos sibi commissos ad catholicae Ecclesiae veritatem reducere, doctrina, verbo et boni operis exemplo valeant.

Reservatio
omnium benefi-
ciorum propter
crimen haeresis
vacantium.

§ 1. Praemissorum itaque consideratione inducti et aliis ad id suadentibus rationabilibus causis, nonnullis etiam praedecessorum nostrorum vestigiis inhærendo, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate et deliberatione, omnia et singula beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani et aliarum quarumvis militiarum, regularia, quaecumque et qualitercumque sint, etiam si saecularia, canonicatus et praebendae, dignitates, personatus, administrationes vel officia in cathedralibus, etiam metropolitans, vel collegiatis, et dignitates ipsae in cathedralibus, etiam metropolitans, post pontificales maiores, seu collegiatis ecclesiis huiusmodi principales; regularia vero beneficia huiusmodi, monasteria, etiam consistorialia, prioratus, praepositurae, praepositus, dignitates, etiam conventuales, personatus, administrationes vel officia, etiam claustralia; ac hospitalia et praeceptoriae et alias quomodocumque qualificata fuerint, ordinationi et dispensationi nostrae et Sedis Apostolicae, hac perpetuo constitutione valitura, auctoritate apostolica, tenore praesentium, reservamus.

Declaratio
quod in im-
pensationibus be-
neficiorum non
comprehendun-
tur beneficia

§ 2. Declarantes omnes et quascumque impetrationes de beneficiis, ut praefertur, quomodocumque qualificatis, certo modo in futurum faciendas et obtinendas, beneficia huiusmodi propter haeresim va-

cantia et in futurum vacatura non comprehendere, nisi specialiter et dispositive vacationis modus propter crimen haeresis expressus fuerit, et illum nullo sub modo quibusvis clausulis et decretis comprehendendi, quantumcumque generalibus, in quibusvis gratiis et concessionibus per nos et Romanos Pontifices successores nostros faciendis, etiam per *Fiat* signatis et concessis; ac decernentes omnes et quascumque impetrationes de quibusvis beneficiis, ut praefertur qualificatis, hactenus factas et obtentas, nisi earum vigore in iudicio per impetrantes crimen huiusmodi deductum fuerit, et super eo sententiam favorabilem obtinuerint, vel dictorum beneficiorum possessionem assequuti fuerint, ad vacationem huiusmodi, propter crimen haeresis, se non extendere, et illum neminem comprehendere.

Decretum i-
talians.

§ 3. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales, iudicari et interpretari debere; irritum quoque et inane, si secus per quoscumque, quavis dignitate et auctoritate praeditos, iudicatum fuerit decernimus.

§ 4. Volumus autem quod praesentes literae in Cancellaria nostra Apostolica et in acie Campi Florae de more publicentur, et inter constitutiones perpetuo valituras describantur.

Forma publi-
candi, quae mox
sequitur.

§ 5. Et quia difficile foret praesentes ad singula quaeque loca deferri, volumus et etiam declaramus quod earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii subscriptis ac sigillo alicuius praelati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides exem-
plorum.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXVII, sexto kalendas februarii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 27 Ianuarii 1867, pontif. anno II.

XLV.

Revocatio indulgentiarum, quomodolibet concessarum, continentium facultatem quaestuandi, et pro quibus consequendis porrigendae sunt manus adiutrices; prohibitioque de cetero quaestuandi et quaestores deputandi 1.

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Etsi, dominici gregis saluti semper intenti, singulis cum humilitate poscentibus ea benigne concedere nos et praedecessores nostri studuerint, per quae, peccatorum mole deposita, salus ipsis succedat, et hostis humani generis servitute ereptas animas lucrifaciant Altissimo, Qui eas nobis sua bonitate commisit; id tamen propensiori studio nos praecavendum esse censemus, ne, cuiusvis indulgentiae, remissionis vel facultatis obtentu, christifideles procliviores ad illicita in posterum committenda reddantur, aut facilitas veniae eis peccandi tribuat incentivum, et exinde clavium auctoritas deducatur in contemptum, et christifideles quamplurimum scandalizentur.

Causae revo-
cationis.

§ 1. Sane, cum ad auditum nostrum ex diversis mundi partibus quamplurimae querelae perlatae fuerint quod, vigore diversarum indulgentiarum et facultatum per praedecessores nostros ac etiam nos vel auctoritate nostra, tam fabricae nostrae basilicae Principis Apostolorum et ecclesiae Sancti Ioannis Lateranensis de Urbe ipsiusque ecclesiae, necnon Sancti Ioannis, et Sancti Lazari Hierosolymitani, ac Sancti Spiritus in Saxia, et Sancti Ioannis Lateranensis, ac Sancti Iacobi Incurabilium de eadem Urbe, necnon Sancti Elmi, et Sancti Bovis, ac Sancti Gothardi,

1 Vide concilium Tridentinum, sess. XXI, *De Reform.*, cap. ult., ubi, abolito usu quaestorum, datur ordinariis forma colligendi eleemosynas.

et Leuguzioni, necnon Sancti Nicolai, et Sancti Bernardi Montis Iovii, necnon Sancti Leonardi, ac Sanctae Marthae, necnon Sanctissimi Crucifixi Siracusensis, ac Sanctae Mariae de Monte Serrato, hospitalibus, ac etiam Sancti Sebastiani prope et extra muros dictae Urbis, necnon Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennensis dioecesis, et Redemptionis Captivorum nuper Neapoli instituto, monasteriis, illorumque ac diversis aliis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, militiis, confraternitatibus, societatibus et piis locis concessarum, multi quaestores ex eisdem indulgentiis lucrum temporalem tantum quaerentes, nominibus fabricae ecclesiarum, hospitalium, monasteriorum, militiarum, confraternitatum, societatum et piorum locorum praedictorum in diversis civitatibus et dioecesibus quaestas facere, confratres describere, cappellas et oratoria erigere, illisque erectis indulgentias huiusmodi communicare, et in diversis gradibus a iure prohibitis dispensare, ac plura etiam concedere, quam eis, vigore facultatum praedictarum, licitum sit; ipsique, lucro intenti, pecuniasque potius quam christifidelium salutem quaerentes, ac eisdem indulgentiis sic abutentes, quaestum ex illis particularem facere conentur, variosque et diversos quaestores, commissarios, procuratores, receptores, thesaurarios, factores, nuncios et alios ministros constituere, qui non solum supradicta, sed etiam plura alia eis numquam concessa facere et concedere; necnon locorum ordinarios, illorumque in spiritualibus vicarios generales et officiales ac ministros, ecclesiarumque et Ordinum praelatos, superiores et personas quaestas huiusmodi impediens censuris ecclesiasticis innodare, et alias in pluribus graviter excedentes, in Divinae Maiestatis offensam, ac suarum et christifidelium animarum perniciem, ac ordinariorum

perturbationem et piarum mentium scandalum, praesumant.

Revocatio
indulgentiarum
continent. fa-
cultatem quae-
stuan- et pro
quibus conse-
quendis porri-
gendae sunt
manus adiutri-
ces.

§ 2. Nos qui, Deo propitio, gregis domini, meritis licet insufficientibus, curam gerimus, et illum spiritualis thesauri enlargemente cupimus ipsi Deo reddere acceptabilem, ex praemissis et aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus, felicitis recordationis Callisti quarti, Clementis VII, Pauli III, Iulii similiter III et diversorum aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate et deliberatione, omnes et singulas indulgentias, etiam perpetuas, et peccatorum remissiones fabricae et ecclesiae huiusmodi, necnon Sancti Ioannis Hierosolymitani, etiam pro constructione et aedificatione illius novae civitatis praedictis, et quibusvis aliis hospitalibus, monasteriis, ecclesiis, domibus, militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, congregationibus, confraternitatibus et universitatibus et piis locis, illorumque Ordinibus, capitulis et conventibus, magistris, superioribus et tam saecularibus quam quorumvis, etiam Mendicantium, Ordinum regularibus personis, tam singulariter quam universaliter, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia, ac ex quibusvis, etiam urgentissimis, causis, etiam causa redemptionis captivorum et alias quomodolibet concessis, pro quibus consequendis manus sunt porrigendae adiutrices, et quae quaestuandi facultatem quomodolibet continent, illarum omnium tenores, formas, derogationes et decreta praesentibus pro expressis habentes, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo revocamus, cas-

samus, irritamus et annullamus, ac viribus vacuumus.

§ 3. Et insuper perpetuo hac nostra valitura constitutione decernimus quod ex nunc de cetero, sub indignationis nostrae poena, praetextu indulgentiarum et facultatum per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem Apostolicam, etiam motu simili, ac Sedis Apostolicae legatos et alias quomodolibet concessarum, et quas a nobis et Sede praedicta in posterum verbo, literis aut quavis alia scriptura, etiam manu nostra signata, etiam cum clausula quod sola signatura sufficiat, etiam in favorem fidei aut Cruciatuae Sanctae vel cuiuscumque alterius piae causae, etiam privilegiatae, concedi quomodolibet contigerit, nullus, quavis, etiam episcopali, archiepiscopali et patriarchali aut maiori dignitate, etiam cardinalatus honore, seu etiam regali vel temporali excellentia praefulgeat, audeat vel praesumat quaestas facere, aut nuncios, quaestores, commissarios, thesaurarios, receptores pro illis recipiendis in dictis hospitalibus, ecclesiis, domibus, monasteriis, militiis et aliis supranominatis, vel pro eis aut illorum nominibus alibi constituere et deputare, nisi de speciali licentia et ex certa scientia nostris et Romani Pontificis pro tempore existentis, de qua per literas nostras et eiusdem Romani Pontificis pro tempore existentis, locorum ordinariis vel eorum in spiritualibus vicariis seu officialibus, derogationem praesentis nostrae constitutionis, illius tenore de verbo ad verbum inserto, expresse continentes:

§ 4. (Nos enim ex nunc irritum decernimus et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari) constare debeat.

§ 5. Mandantes, in virtute sanctae obedientiae, omnibus et singulis venerabilibus

Prohibitio deputandi quaestores, aut faciendi quaestas nisi de speciali licentia Papae.

Decretum irritans.

Executorum deputatio.

fratribus nostris patriarchis, primatibus, archiepiscopis et episcopis, quatenus in civitatibus et dioecesibus suis praesentes nostras literas publicare et observare debeant; rogantesque omnes et singulos principes saeculares et alios dominos et magistratus temporales, eisque per viscera misericordiae Domini nostri Iesu Christi, in remissionem peccatorum suorum, iniungentes quatenus in praemissis eisdem patriarchis, primatibus, archiepiscopis et episcopis assistant, et suum auxilium et favorem praestent, cum auxilio brachii saecularis.

Clausula derogatoria.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac quibusvis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus; necnon fabricae ecclesiae, hospitalium, monasteriorum, militiarum, confraternitatum, Ordinum, capitulorum, conventuum, aliorum locorum praedictorum et quorumvis illorum membrorum, ecclesiarum, etiam cathedralium et metropolitanarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, illis et praesertim Sancti Ioannis et Sancti Lazari ac Sancti Spiritus in Saxia hospitalibus, necnon Sancti Antonii de Sancto Antonio et Sanctorum Nicolai et Bernardi Montis Iovii monasteriis, ipsorumque monasteriorum hospitalibus, singulorumque eorum conventibus, superioribus et personis praefatis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores ac nos et Sedem Apostolicam, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu simili et ex certa scientia, ac quavis, etiam imperiali vel regali con-

sideratione vel instantia, et alias quomodolibet concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, motu, scientia et potestatis plenitudine similibus specialiter et expresse derogamus et sufficienter derogatum esse volumus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 7. Volumus autem quod praesentes literae in Cancellaria nostra Apostolica, et acie Campi Florae de more publicentur et inter constitutiones perpetuo valituras describantur.

§ 8. Et quia difficile foret easdem praesentes ad singula quaeque loca deferri, volumus et etiam declaramus quod earum transumptis etc.

Nulli ergo omnino etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXVII, sexto idus februarii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 februarii 1567, pontif. anno II.

XLVI.

Confirmatio gratiarum et indultorum congregationis Clericorum Regularium Theatinorum, cum aliorum privilegiorum enlargemente 1.

1 De huius congregationis institutione et aliis eius gratis videnda est const. x Clementis VII, Exponi, tom. VI, pag. 73; et eiusdem const. XLVI, Dudum, pag. 160.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Proemium.

Ad immarcescibilem vitae aeternae coronam, ad quam fortes Christi athletae non adversus carnem et sanguinem praeliantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitas et huius mundi tenebrarum principatus, assiduo fidei clypeo et scuto bonae voluntatis armati, lumbisque praecinctis, colluctantes, reiectis vanitatibus et illecebris, indefesse aspirant, et quo optatum finem tutius consequantur, Religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere et hostilia tela propulsare queant, animose ascendunt, elevantes oculos mentis nostrae, paterna pietate et benevolentia, ex nostri pastoralis officii debito, non ab re iugiter induimur ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, et his quae propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis nostrae adiiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus, prout, personarum et temporum qualitate pensata, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Clementis VII
constitutio.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Clementis Papa VII, praedecessor noster, sibi pro parte etc. 1.

Eius et alia.

§ 2. Et deinde, pro eadem parte, eidem Clementi praedecessori etiam exposito quod ipsi etc. 2.

Paulus III de-
crevit quod ma-
ior pars voca-
lium capituli,
ubique repre-
sentarent totum
capitulum cum
omnimoda po-
testate;

§ 3. Ac postmodum recolendae memoriae Paulus Papa III, similiter praedecessor noster, vivae vocis oraculo, eidem Paulus IV praedecessori, qui etiam tunc in minoribus constitutus tituli S. Sixti presbyter cardinalis erat, per eundem Paulum III praedecessorem facto, eidem congregationi Clericorum Regularium, inter alia, quod maior pars habentium vocem

1 Omittitur, quia haec bulla est quae citatur in nota ad columnam secundam paginae praecedentis.

2 Omittitur, quia ipsa bulla est citata in nota ut supra, et illa Pauli III sufficienter relata.

in capitulo, in quocumque loco commo-
raretur, repraesentaret totum capitulum
congregationis Clericorum Regularium
huiusmodi; et ubicumque vocalium maior
pars foret, semper repraesentaret capitu-
lum generale, et haberet in ipsa congrega-
tione Clericorum Regularium super prae-
positos omnes et superiores sacerdotes et
alios professos, in spiritualibus et tempora-
libus, post sanctam Sedem Apostolicam,
cui immediate subiiciebantur, supremam
iurisdictionem et potestatem, donec capi-
tulum generale solemniter celebraretur.

§ 4. Et si vocales in ecclesiis et locis
eorundem congregationis Regularium pa-
res numero forent, ibi ex gratia et privi-
legio intelligeretur adesse capitulum re-
praesentans generale, ubi foret vocalis,
qui antiquior esset omnibus aliis vocali-
bus, qui in locis particularibus pares nu-
mero forent.

§ 5. Capitulumque huiusmodi haberent
in praedictis congregatione Clericorum Re-
gularium ius supremum; et quandocum-
que, in ecclesiis et locis praedictis, omni-
bus casibus et necessitatibus providere
possent; et maxime superveniente causa
de superiore cassando, transferendo et de
novo creando, quocumque nomine appel-
laretur, ut in spiritualibus et temporalibus
libere administraret.

§ 6. Quodque tempus suae administra-
tionis non posset ultra annum prorogari,
et omnibus congregationis Clericorum
Regularium gaudere privilegiis.

§ 7. Et generaliter quicquid possent
praepositi per privilegia, possent etiam
eorum locatenentes. Et si ille, qui ut su-
perior administrasset, in praepositum eri-
geretur, tempus quo sine titulo praepo-
siturae administravisset, non impediret
quo minus posset sicut ceteri praepositi
usque ad triennium confirmari.

§ 8. Ac etiam tempore, quo continge-
ret per lapsum anni officia praeposito-

Et vocalium
numero pari
existente, ibi
esset capitulum
ubi vocalium
esset antiquior;Et dicti ca-
pituli ius esset
supremum qui-
buscumque ne-
cessitatibus et
super. transla-
tionibus, etc.
providendi;Qui superio-
res anno du-
rant;Praepositorum-
que et eorum
loca tenentium
eadem esset au-
toritas, et tem-
pus administra-
tionis non com-
putaretur trien-
nio praelaturae;Et praepositu-
ris vacantibus;capit. praepo-
sitis congrega-
tionis dat au-
cloritatem;Antiquiorque
in voce succe-
deret ipso iure
praeposit. va-
canti per la-
psum anni;Laici etiam ve-
nientes ad Re-
ligionem uterentur
vestibus
clericalibus, et
absque earum
mutatione ad-
mitterentur ad
professionem
omnibusq. pri-
vilegiis congrega-
tionis gauderentIulius III
praedicta omnia
confirmavit, sed
eius bullam uti
simpliciter con-
firmatoriam non
posui.

rum vacare, supradictum capitulum scri-
bere possent praepositis sub hac vel si-
mili forma: *Licet officium praepositurae
tunc tali die vacaret, tamen, ut superior,
non desistas in spiritualibus et tempora-
libus libere, ut antea, administrare, do-
nec aliter fuerit provisum, provisioque
suum sortiatur utum.*

§ 9. Necnon quod antiquior in voce,
qui in loco esset, succederet ipso iure
praepositurae vacanti per lapsum anni,
cessum vel decessum praepositi, et gau-
deret omnibus privilegiis congregationis
Clericorum Regularium huiusmodi, donec
per capitulum generale vel repraesentans
generale de alio superiore vel aliter pro-
videretur, et observaretur ut dictus anti-
quior, ut supra, administraret in causa
absentiae vel infirmitatis ipsius praepo-
siti, nisi ipse praepositus aliter providisset.

§ 10. Quodque laici ad congregatio-
nem venientes, si videretur eos non divi-
no officio mancipandos, uterentur vestibus
clericalibus, quae tamen secundum con-
ditionem locorum et personarum honeste
censerentur, eisque tempore probationis
simpliciter assignatae, ad professionem
trium votorum, more eorumdem congrega-
tionis, sine tamen vestium mutatione
et benedictione, admitti, ac omnibus pri-
vilegiis praedictis gaudere possent dicta
auctoritate concessit et declaravit.

§ 11. Ac postea, pro parte quondam
Bonifacii presbyteri Alexandrini eiusque
sociorum congregationis Clericorum Re-
gularium huiusmodi, inclitae memoriae
Iulio Papae etiam III, praedecessori nostro,
exposito quod ipsi, qui in locum Pauli
praedecessoris et Caietani huiusmodi suc-
cesserat, ut literae praedictae firmiter
permanerent et inviolabiliter observaren-
tur, cupiebant illas ab eodem Iulio praede-
cessore approbati et innovari, idem
Iulius praedecessor, eorum supplicationi-
bus in ea parte inclinatus, concessionem

et statuta ac ordinationes, necnon, cum
omnibus et singulis in eis contentis clau-
sulis, singulas literas praedictas, etiam per
suas in simili forma brevis sub die x iu-
nii, anno Domini MDLI, pontificatus sui
anno II, expeditas literas approbavit et
innovavit, illisque perpetuae et validae
firmitatis robur adiecit; ac illa omnia et
singula observari, et Bonifacio et sociis
praefatis et eorum successoribus Clericis
Regularibus suffragari, ipsosque illis, per-
petuis futuris temporibus, uti, frui, potiri
et gaudere posse; necnon, si secus super
his a quoquam, quavis auctoritate, scien-
ter vel ignoranter, contigerit attentari,
irritum et inane decrevit.

§ 12. Et deinde praedictus Paulus IV,
praedecessor, divina favente clementia, ad
summi apostolatus apicem assumptus,
motu proprio, per eius cedulam, dictas in
forma brevis praefati Iulii praedecessoris
literas praeinsertas habentem, sub data
videlicet vii idus octobris, pontificatus sui
anno I, quaedam per cedulam ipsam de-
clarata et capitula ac ipsas literas et om-
nia in eis contenta, necnon curam et ad-
ministrationem congregationis de Somasca,
eisdem congregationi Clericorum Regula-
rium per praedictum Paulum III prae-
decessorem commissam, etiam ad hoc ut
illorum et de Somasca congregationis hu-
iusmodi, ac omnes illorum personae om-
nibus et singulis privilegiis et praeroga-
tivis, ac aliis quibus utebantur, potiebantur
et gaudebant, ac uti et gaudere pos-
sent quomodolibet in futurum, ad invi-
cem et alter alterius et e converso uti,
potiri et gaudere licite possent et vale-
rent, apostolica auctoritate approbans,
confirmans et innovans, illisque perpe-
tuae et validae firmitatis robur adiciens,
et illa omnia et singula observari, et eis

1 Scias hanc unionem non praestitisse, et de
congregatione Somasca vide in Pauli III constit.
xxix. *Ex inuncto*, tom. VI, pag. 283.

Paulus IV
bullam Iulii III
approbavit, et
privilegia con-
gregationis de
Somasca et hu-
ius congrega-
tionis a Pauli III
unitarum com-
municavit, sed
haec bulla est
etiam praeter-
missa, quia ple-
ne hic relata.

suffragari, eosque perpetuo illis frui et gaudere; et ita iudicandum fore, sublata quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ac irritum et inane eisdem quicquid secus attentari contingerit.

Facultatem
que administ.
sacramenta in
omnibus eccle-
siis concessit;

§ 13. Decernens congregationi Clericorum Regularium, ac tunc et pro tempore existentibus Clericis Regularibus praefatis, ut ipsi, qui idonei fuerint, Eucharistiae sacramentum, in omnibus et singulis, etiam ad eos non spectantibus, ecclesiis, quibuscumque utriusque sexus christifidelibus debite, etiam non per eos sed alios confessis, et alias, ut moris est, administrare.

Privilegiaque
Societatis Iesu
dedit 1.

§ 14. Ipsisque, ut omnibus et singulis privilegiis, indulgentiis, praerogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis et indultis dilectis filiis de Societate Iesu almae Urbis nostrae, tam in spiritualibus quam temporalibus, in specie vel in genere, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et dictam Sedem quomodolibet concessis et concedendis, et quibus Societas huiusmodi, tam in vita quam mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem et iniunctarum poenitentiarum relaxationes et ipsius Eucharistiae administrationem et alias quomodolibet utebantur, potiebantur et gaudebant, ac uti, potiri et gaudere poterunt, similiter ipsi congregatio et Clerici Regulares uti, potiri et gaudere libere et licite possent et valerent, ac illorum omnium participes esse deberent, concessit et indulsit. Privilegia quoque, indulgentias, praerogativas et alia omnia eisdem Societati, ut praefertur, etiam communicative, concessa, ad congregationem et Clericos Regulares praefatos extendit et ampliavit; ipsisque, ut omnia et singula tam per eosdem Clementem VII, Paulum III, quam Iulium etiam III, praedecessores, eis concessa, et per eundem Pau-

¹ Haec vide in Pauli III const. xxxii, *Regimini*, tom. vi, pag. 303, cum ibi notatis.

lum III, etiam praedecessorem, et alios ex tunc in posterum concedenda privilegia, gratiae, indulgentiae, praerogativae, exemptiones et indulta, toties reintegrata, confirmata et innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV praedecessorem et Sedem praedictam alia quaecumque privilegia aliis congregationibus et quorumvis Ordinum religiosis et monacis concessa et concedenda, reintegrari, confirmari vel innovari et in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit et indulsit, cum decreto et clausulis, ac alias certis modo et forma tunc expressis etc.

§ 15. Cum autem, sicut accepimus etc., motu proprio, etc., praedicta omnia praesentium tenore confirmamus, approbamus et innovamus etc.

Hic modo
Pontifex omnia
praedicta con-
firmat;

§ 16. Et insuper eisdem congregationi Clericorum Regularium, tam Romae quam Venetiis et Neapoli ac alias ubique locorum degentium, ac illius nunc et pro tempore existentibus clericis praefatis, ut ipsi et eorum singuli, qui praepositi fuerint, quorumcumque, qui, congregationem huiusmodi ingressi, iuxta illorum ritum, professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emitte voluerint, in eorum et cuiuslibet ipsorum professionis emissionis seu alio anteriori die quocumque, eorum confessionibus per dictos praepositos aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos et eorum singulos ab omnibus et singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus et delictis ac quacumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate et peccatis aliis, quantumcumque gravibus et enormibus, per ipsos et eorum singulos usque ad dictam diem quomodolibet perpetratis, commissis et incursis, etiam si talia forent, de quibus hic specialis et expressa mentio habenda et propterea di-

Praepositoque
dat facultatem
absolvendi ve-
nientes ad hanc
Religionem a
quibuscum. ca-
sibus non re-
servatis in bulla
Coenae Domini;

cta Sedes merito consulenda esset; nec non privationis, excommunicationis, suspensionis et interdicti et quibusvis aliis ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis in eos, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodolibet innodatos et ut tales declaratos et publicatos esse reperiri contingerit, sine tamen alicuius praedictae Sedi Apostolicae reservatis, casibus, praeterquam tamen contentis in bulla die Coenae Domini legi consueta, huiusmodi apostolica auctoritate praedicta alias in superius dicta forma plene absolvere et totaliter liberare, et eis pro commissis poenitentiam salutarem iniungere; ac cum ipsis et eorum quolibet super irregularitate per ipsos et eorum quemlibet, inde ac etiam quia sententiis, censuris et poenis praedictis ligati missas forsitan ac alia divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu et impedimento, non tamen ex homicidio voluntario, proveniente, ac alias quomodolibet contracta. Quodque, his praemissis et aliis non obstantibus, in suis, quos antea susceperunt, etiam presbyteratus, sacris ordinibus, et quando in illis aut aliquo vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti, ad illos omnes, etiam sacros et presbyteratus, ordines huiusmodi, alias tamen rite promoveri, et in eis promoti, etiam in altaris ministerio, in dictis et aliis quibusvis ecclesiis atque locis, ministrare libere et licite valeant, dispensare; et ab illis et eorum quolibet omnem inhabilitatis et infamiae maculam sive notam ex praemissis circa eos quomodolibet insurgentem et per ipsos contractam penitus abolere; necnon eos et quemlibet ipsorum in pristinum et eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant,

statum, et alias iuxta supradictam formam restituere.

§ 17. Et tam praepositi, quam ceteri omnes clerici, Romae, Venetiis, Neapoli ac alias ubique locorum degentes, congregationis huiusmodi nunc et pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint, Eucharistiae, etiam pro viatico, ac etiam constitutis in articulo mortis, ac Extremae Unctionis ceteris clericis et fratribus congregationis huiusmodi, ac etiam mercenariis, famulis, operariis et servis eorumdem congregationis, ac quibusvis hospitibus, etiam saecularibus et extraneis, quos in locis vel habitationibus congregationis huiusmodi tunc reperiri contingerit, etiam in mortis articulo et quoties de illo dubitari contingerit, etiam dioecesani locorum et sacerdotum curatorum quorumcumque, etiam in quorum civitatibus et dioecesibus ac ecclesiarum parochiis respective ecclesiae et loca ipsorum congregationis nunc et pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita nec obtenta: et in casu quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibuscumque aliis personis, quae in huiusmodi necessitate intra ecclesias, collegia, domos et habitationes congregationis praedictorum reperiri contingerit; ac extra illa aliis quibusvis infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in causa necessitatis supradictae, etiam nulla ad hoc per eos petita nec eis concessa licentia cuiusvis sacerdotis curati, Poenitentiae ¹ sacramenta ecclesiastica ministrare possint.

§ 18. Ac etiam eisdem et aliis Clericis Regularibus congregationis huiusmodi, Romae, Venetiis, Neapoli ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in orationibus ac missis et aliis divinis officiis dicendis transigant, et frequenter ipsos ab audiendis poenitentium

Clericisque
auctoritat. im-
partitur admi-
nistrandi sacra-
menta omnibus
intra habitatio-
nes congreg.
existentibus, et
etiam ceteris in
casu necessi-
tatis;

Ad professio-
nes non posse
cogi decernit;

¹ Deest forsitan et alia (R. T.).

confessionibus esse, et verbum Dei populo praedicare oporteat, quod de cetero, perpetuis futuris temporibus, ipsi, sicut alii qui in strictiori clausura perpetuo vivunt, ac cum ceteris Urbis nostrae et Neapolitanae praedictarum, ac aliarum civitatum, terrarum et locorum, in quibus dictae eorum ecclesiae, domus et loca sunt et erunt quomodolibet in futurum, personis ecclesiasticis, tam saecularibus, quam praefatorum et aliorum quorumcumque Ordinum regularibus, processionaliter, in eorum processibus publicis vel privatis, etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur, nec ad id, etiamsi certae personae huiusmodi, tam de iure vel statuto, quam usu et consuetudine, ac alias quomodolibet astrigantur, inviti, quavis, etiam apostolica, auctoritate cogi, moneri vel compelli, nec propterea aliquibus ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis innodari vel ligari possint.

Indulgentias
etiam clargi-
tur;

§ 19. Ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis ecclesiis et locis existentes, quam etiam quoties ac quamdiu, pro quibusvis rebus et causis, de suorum congregationis Regularium huiusmodi superiorum licentia, iussu, commissione vel mandato, propriis ecclesiis vel domibus abfuerint, et ad quaevis alia civitates, oppida, terras et loca declinare et eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus et quibusvis aliis anni temporibus atque diebus, stationum basilicarum et ecclesiarum dictae Urbis et extra illius muros, atque dictis eorumdem congregationis et aliis quibuscumque ecclesiis et locis, illasque et illa visitantibus concessarum indulgentiarum, propriam ecclesiam sive oratorium aut unam aliam civitatum, oppidorum, terrarum et locorum, ad quae, ut praemittitur, declinaverint et ubi permanserint, aut in eis quinque vel quatuor, si tot

extent, aut pauciora altaria devote visitando, et semel psal. *Miserere*, etc. et Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam et Symbolum Apostolorum, pro felici statu et conservatione militantis Ecclesiae et exaltatione fidei catholicae, nostra quoque et successorum nostrorum Romanorum Pontificum quorumcumque prosperitate recitando, omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones visitantibus basilicas et alias praefatae Urbis et extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum congregationis et aliorum quorumcumque, tam in Urbe et Neapolitana quam aliis civitatibus, terris, oppidis et locis sitas, ecclesias visitantibus, concessas consequantur, quas consequentur et consequi possent si singulis temporibus et diebus supradictis basilicas et alias Urbis praedictae ac extra illius muros, necnon in Neapolitana et aliis civitatibus, oppidis, villis et locis praefatis sitas ecclesias personaliter visitarent, ac omnia et singula, quae, pro huiusmodi indulgentiis consequendis, quomodolibet requiruntur, adimplerent, apostolica auctoritate praedicta, concedimus et indulgemus, ac etiam perpetuo statuimus et ordinamus.

§ 20. Decernentes praesentes nostras literas, quae ad plenam probationem praemissorum omnium et singulorum, ita ut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac eadem praemissa seu eorum aliqua de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae defectu notari seu impugnari non posse, sed semper valida et efficacia existere; ac eisdem congregationi et illius Regularibus Clericis et aliis personis suffragari, et sub nullis, etiam totum earundem praesentium tenorem in se continentibus, revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis altera-

Clausulas praeservativas huiusmodi bullae apponit

tionibus, similium vel dissimilium confirmationum, concessionum et gratiarum, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu et scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ex quibusvis causis, etiam iustissimis, pro tempore quomodolibet factis, nullatenus comprehendere, sed semper ab illis excipi, ac quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restituta et plenarie reintegrata existere et censi; et ita per quoscumque iudices et commissarios, ut praefertur, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, sententiari et definiri debere; necnon irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores
deputati;

§ 21. Quocirca venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Neapolitano, Placentino ac Amerinensi episcopis per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte congregationis et illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum praedictorum, vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque et cuilibet ipsorum in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, illosque et quemlibet eorum eis pacifice frui et gaudere, non permittentes illos vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles, per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac, legiti-

mis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 22. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii VIII, etiam praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diaetam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede Apostolica deputati, extra civitatem vel dioecesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii vel alii vices suas committere quoquomodo praesumant; et de duabus diaetis in concilio generali edita, dummodo ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur; necnon aut regulis nostris de unionibus, et illarum confirmationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis; necnon Lateranensis concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon supradictis et omnibus aliis, quae singuli praedecessores praedicti, in dictis eorum cedulis, literis et supplicatione, voluerunt non obstare, et quae revocarunt, quibusque derogarunt, cum perpetui desuper silentii impositione et inhibitione, alias prorsus similibus modo et forma supradictis; quibus etiam omnibus et singulis, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro

Contrariis omnibus derogat;

sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, a praefata sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptio
credi iubet.

§ 23. Volumus autem quod praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in Romana Curia quam extra eam, ubilibet adhibeatur, et illis stetur, etiam in iudicio et extra, quae eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitae forent vel ostensae.

Sanctio poe-
nalis.

§ 24. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adiectionis, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, idibus februarii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 februarii 1567, pontif. anno II.

XLVII.

Confirmatio concordiae et consuetudinis Maioricensium fratrum Ordinis Praedicatorum super modo sepeliendi sine interventu parochi 1.

Pius Papa V, ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ea, quae concordia inter quascumque, praesertim religiosas, personas facta fuisse

† Ex bull. Ord. fratrum Praedicatorum, tom. v, pag. 181.

dicuntur, ne in recidivae contentionis scrupulum relabantur, sed firma perpetuo et illibata persistent, libenter, cum a nobis petitur, approbamus et confirmamus, ac alias desuper disponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Diplomatica
causa.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper, pro parte dilectorum filiorum S. Dominici et S. Francisci, tam Observantium quam Claustralium nuncupatorum, et Carmelitarum, ac S. Spiritus, Sanctissimae Trinitatis Ordinum, monasteriorum in civitate et insula Maioricensi respective existentium priorum ac fratrum petitio continebat quod cum ipsi et eorum singuli, ab immemorabili tempore citra, vel ab ipsorum monasteriorum primaeva foundatione, in pacifica et quieta possessione vel quasi existant deferendi cum cruce elevata processionaliter, ac sepeliendi per se ipsos tantum, absque interventu aliquorum clericorum saecularium, in eorum ecclesiis corpora defunctorum, qui inibi sepulturam eligerent, quod forsitan ex eo provenit, quia in principio quod dicta civitas et insula huiusmodi, infidelibus expugnatis, per christianos occupata fuerat, ut ex antiquissimis scripturis apparet, fratres, et praesertim Ordinis Sancti Dominici, ante clericos saeculares christiana pietatis semina, sacramenta ministrando et mortuos sepeliendo, sparse-runt.

Concordatum
inter partes.

§ 2. Et licet ex concessione felicitis recordationis Sixti PP. IV, praedecessoris nostri, dictis fratribus, praesertim S. Dominici, fuerit indultum ut corpora defunctorum possint processionaliter, cum cruce elevata, in eorum monasteriis sepelire, ubi hoc consuetum foret, prout hactenus fuit consuetum et observatum in dictis civitate et insula, extet tamen etiam de praemissis concordia inter rectores parochialium ecclesiarum et duos

Confirmatio
concordiae.

tunc episcopos ipsius insulae inita, eademque concordia fuerit auctoritate apostolica confirmata, et similiter a tempore immemorabili usitata, per quam apparet dictum ius sepeliendi ipsis fratribus concedi, prout constat de dicta concordia, quoad fratres Sancti Dominici huiusmodi, per authentica instrumenta, licet, quoad fratres aliorum Ordinum, solummodo fragmenta quaedam dictorum instrumentorum dispersim reperiantur. Cumque, stante dicti iuris sepeliendi possessione immemorabili, et stabilita concordia, auctoritate apostolica confirmata, non debuissent priores et fratres dictorum Ordinum in sua antiquissima possessione praemissa perturbari, nihilominus in concilio provinciali, in civitate Valentina novissime celebrato, dictum ius sepeliendi dictorum Ordinum fratribus fuerit sublatum, in maximum ipsorum praeiudicium, et contra omnem iuris aequitatem, cum concilii provincialis non sit tanta vis ut ius commune vincat, et concordias, maxime laudabiles et ab immemorabili tempore observatas, tollat; et sicut eadem petitio subiungebat, si dictum ius sepeliendi a dictis fratribus tollatur, ipsi in tantam devenirent mendicitatem, ut cogerentur sua monasteria deserere, non sine maxima divini cultus diminutione, qui per dictos fratres in insula praefata decoratur, sequereturque scandalum incolarum, dum praecipue memores erunt beneficiorum tempore pestis praeteritae per eos a fratribus praedictis receptorum circa sepulturam et sacramentorum administrationem, deserentibus tunc clericis civitatem Maioricensem; et propterea priores et fratres praedicti et eorum singuli cupiant, eodem concilio provinciali, in civitate Valentina, ut praefertur, celebrato, non obstante, concordias et immemorabiles consuetudines circa ius praefatum sepeliendi, ipsis, ut dicitur, competens, a nobis confirmari.

Bull. Rom. Vol. VII.

§ 3. Quare, pro parte dictorum priorum et fratrum, nobis fuit humiliter supplicatum, ut concordias et consuetudines circa ius sepeliendi huiusmodi apostolica auctoritate confirmare, atque in praemissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui pacem et tranquillitatem inter quoscumque vigere et augeri, nostris potissimum temporibus, sinceris exoptamus desideriis, eosdem priores et fratres et eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes; necnon concordiarum et consuetudinum praedictarum ac instrumentorum et documentorum aliarumque scripturarum desuper quomodolibet apparentium et inde secutorum quorumcumque veriores ac totos tenores praesentibus pro expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concordias et consuetudines circa dictum ius sepeliendi huiusmodi, aliaque praemissa, priores et fratres praefatos quomodolibet concernentia, necnon inde sequuta et sequenda quaecumque, ipsis prioribus et fratribus et eorum successoribus et conventibus, quoad ea tantum quae decretis concilii Tridentini non repugnant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, ac illis plenariae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque ei singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint, quomodolibet in eisdem supplemus, illasque et illa validas et efficaces, validaque et efficacia fuisse et esse et perpetuo fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, necnon ab omnibus inviolabili-

ter et ad unguem perpetuo observari debere; dictosque priores et fratres et eorum successores, super iure et possessione ac usu sepeliendi, aliisque praemissis omnibus et singulis, per quoscumque, quavis, etiam apostolica vel ordinaria, auctoritate, dicti concilii provincialis in civitate Valentina celebrati aut quovis alio praetextu, quomodolibet inquietari, molestari vel impediri nullatenus unquam posse neque debere, et sic ab omnibus censi; ac ita per quoscumque, tam ordinaria quam delegata et mixta auctoritate fungentes, iudices et personas, quavis auctoritate, ubique iudicari, cognosci ac decidi debere, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, decidendi et interpretandi facultate et auctoritate; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus ac declaramus.

§ 4. Quocirca dilectis filiis abbati Sancti Bernardi de la Real, Cisterciensis, ac priori de Vall de Mossa, Cartusiensis Ordinum monasteriorum, Maioricensis diocesis, ac archidiacono ecclesiae Maioricensis et eorum cuilibet per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, prioribus et fratribus, conventibus et successoribus praefatis, in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi, quando et quoties opus fuerit, plenum effectum sortiri ac ab omnibus inviolabiliter observari; ipsosque priores, fratres, conventus et successores ac omnes et singulos alios, quos eadem presentes literae quomodolibet concernunt, illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos seu quemcumque alium, contra praesentium literarum earumdem tenorem, modo aliquo molestari, impediri aut inquietari. Contradi-

tores etc. remedia, appellatione etc.; et, constituto eis summarie de non tuto accessu, citationes quaslibet, etiam per edictum publicum, decernendo, ipsasque censuras et poenas, quoties eis videbitur, etiam iteratis vicibus aggravando, et auxilium brachii etc.

§ 5. Non obstantibus concilio provinciali praefato, aliisque praemissis ac pie memoriae Bonifatii PP. VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis edita, et aliis apostolicis ac etiam in provincialibus et synodalibus et generalibus conciliis editis et edendis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, etc.; sive si aliquibus, communiter vel divisim, etc. non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv februarii MDLXVII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 14 februarii 1567, pontif. anno II.

XLVIII.

Provincia Hiberniae fratrum Ordinis Praedicatorum variis ornatur privilegiis 1.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Pro suscepti a nobis regiminis officio, ea quae Ordinibus et locis regularibus, eorumque personis, pro felici et tranquillo ipsorum statu, et Sede Apostolica provide concessa fuisse dicuntur, ut firmiter subsistant, libenter, cum a nobis petitur, nostro praesidio communimus, et etiam, suadente rerum et temporum qualitate, illa eis indulgemus, quibus subnixi, possint in

1 Ex Bullar. Ord. fr. Praedicat., tom. v, p. 149.

suo regulari instituto, ad Dei laudem et religionis christianae incrementum, stabilius permanere.

§ 1. Sane, pro parte dilecti filii Guillelmi Macannechini, Ordinis fratrum Praedicatorum professoris, in regno Hiberniae oriundi, apud Sedem praedictam personaliter constituti, et dilectorum filiorum priorum et fratrum universarum domorum dicti Ordinis, in eodem regno consistentium, nominibus, nobis nuper exhibita petitio continebat quod inter alia privilegia et indulta, quibus diversi Romani Pontifices praedecessores nostri praedictum Ordinem, necnon illius priores, fratres, domos et loca in dicto regno consistentia, diversimode ornarunt, illud quoque eis specialiter concesserunt, quod dictarum domorum in eodem regno fundatores ac alii suas ibi sepulturas eligentes a solutione tertiae partis canonicae nuncupatae et administrationis episcopalis ratione funeris parochialium ecclesiarum, rectoribus illarum alias obvenientis, necnon oblationis candelarum et quorumcumque aliorum iurium, ratione huiusmodi funerum quomodolibet debitorum, liberi et exempti sint et esse censeantur; quodque fratres domorum huiusmodi, omnes et singulas decimas, ratione feudorum ipsis domibus per eosdem fundatores ac quoscumque alios christifideles relictorum, libere exigere et percipere possint, prout in literis apostolicis desuper confectis plenius continetur. Pro parte dicti Guillelmi, etiam dictis nominibus, asserentis quod rectores praefati, necnon locorum ordinarii, cathedralium ecclesiarum praefati et superiores ac diversi alii multa in dies gravamina prioribus, fratribus, domibus et locis praedictis, super huiusmodi privilegiis in eorum usu, inferunt et iacturas; quin etiam ab eo tempore, quo dictum regnum haereticorum nationis Angliae audacia et scholis infestari coe-

ptum est, dicti rectores et superiores nonnulla sepulcra, lapides et alia monumenta fidelium defunctorum, quae in dictis domibus, ecclesiis et locis constructa erant, inde in suas quique ecclesias violenter asportarunt, eademque indebite usurpant et detinent, in non modicum Ordinis, domorum et fratrum Praedicatorum vilipendium, detrimentum et iacturam, nobis fuit humiliter supplicatum ut privilegiis et indultis praedictis, pro eorum subsistentia firmiori, etiam nostrae protectionis robur adicere, et alias illorum statui, tranquillitati et indemnitati in hac parte plenius consulere de benignitate apostolica dignemur.

§ 2. Nos igitur, qui cunctos Ordines et religiosa loca, ad fidei catholicae firmitatem in tutelam instituta, in suis iuribus et privilegiis, quantum in nobis est, iuvare et confovere, eisdemque omni quo possumus auxilio subvenire tenemur, praedictum Guillelmum aliosque fratres a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon privilegiorum et indultorum praedictorum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedicta necnon omnia et singula alia privilegia, gratias, immunitates, concessionis et indulta Ordini et domibus et fratribus praedictis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros huiusmodi quomodolibet concessa, cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis et decretis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, ac prout ab ipsis praedecessoribus concessa sunt, innovamus et per-

Concessio privilegiorum.

Contrarium derogatio.

Exordium.

Exequutorum deputatio.

petuae firmitatis vinculo communimus, suppletes omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem. Insuper priores, fratres, domos et loca praefata, universumque Ordinem in regno praedicto, ac omnia et singula ipsorum fratrum et Ordinis terras, villas et loca ab omni iurisdictione et superioritate quorumcumque ordinariorum, rectorum et vicariorum praedictorum, ac quorumvis aliorum; et etiam utriusque sexus homines, in terris, villis et locis Ordinis huiusmodi et illius fratrum degentes, ab omnibus decimis, oblationibus et aliis quibuscumque oneribus, ordinariis et extraordinariis, per ordinarios, rectores ac vicarios praedictos, aliosque clericos saeculares ac quorumvis Ordinum aliorum regulares, de facto impositis et imponendis, et per eos petitis, seu etiam quomodolibet praetensis, ac exigi solitis et insolitis, novis et antiquis, penitus et omnino in perpetuo eximimus et liberamus; districtius inhibentes praedictis omnibus singulis rectoribus, ordinariis, praelatis, superioribus, ceterisque, tam secularibus quam quorumvis Ordinum regularibus, necnon laicis, etiam utriusque sexus, in eodem regno existentibus, cuiuscumque dignitatis, status et conditionis fuerint, quibus praesentes literas vel eorum exempla authentica praesentantur, sub excommunicationis maioris ac suspensionis et interdicti aliisque sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, per quemlibet contrafacientem eo ipso incurrendis, ne praedicta impedire, aut priores et fratres praedictos in personis, rebus et bonis, publice vel occulte, molestare, nec etiam sepulturas in dictis ecclesiis et locis eligentium, primas oblationes, *ultimum vale* nuncupatas, in detrimentum dicti Ordinis, exigere audeant quoquomodo vel praesumant. Quin etiam ipsis universis et singulis, sub eisdem poe-

nis, praecipimus ut omnia et quaecumque monumenta, ligna, lapides, res et bona mobilia, per eos seu eorum antecessores, quibuscumque domibus, ecclesiis, cappellis et ceteris regularibus locis Ordinis et regni huiusmodi, a quocumque tempore citra abstracta, ablata, usurpata et detenta, et ad domos, ecclesias et loca huiusmodi spectantia et pertinentia, Ordini, domibus, ecclesiis et fratribus praedictis statim restituere procurent.

§ 3. Decernentes praemissa omnia et singula suos effectus plenarie sortiri, nec priores, fratres, domos aut loca praedicta, nec sepulturam ibi eligentes, nec eorum personas deinceps, super eis aut eorum aliquo, per locorum ordinarios, rectores, superiores et praelatos, et alios praefatos vel quoscumque alios turbari vel impediri. Quinimmo ipsos rectores, ordinarios, superiores et praelatos ad observationem inviolabilem praemissorum teneri, et ad id etiam sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis et pecuniariis compelli; ac praesentes literas, nullo umquam tempore, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel alio quopiam defectu notari vel impugnari posse, nec sub quibusvis, etiam illarum totum tenorem in se continentibus, revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut derogationibus per nos aut successores nostros Romanos Pontifices vel Sedem praedictam, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, ac etiam Cancellariae Apostolicae regulis et aliis constitutionibus editis et edendis, comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas ac de novo concessas esse et censer. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi

Præsentium observantia et firmitas.

facultate et auctoritate, ubique iudicari et diffiniri debere; necnon irritum et inane si secus super his per quoscumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Dati executionis.

§ 4. Quocirca venerabili fratri nostro episcopo Rossanensi, ac dilecto filio Mauritio Macgirum, abbati monasterii Beatae Mariae de Majo, Cisterciensis Ordinis, Limiticensis dioecesis, ac thesaurario ecclesiae Carthaginensis, per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte priorum et fratrum praedictorum seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque et eorum singulis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia et singula firmiter observari; ipsosque priores et fratres praesentibus literis, necnon privilegiis, exemptionibus, gratiis, immunitatibus aliisque omnibus et singulis supradictis perpetuo ac pacifice frui et gaudere: non permittentes eorum quempiam per rectores, ordinarios, superiores, praelatos et quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, eorum arbitrio moderandas, aliaque opportuna remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras ipsas et poenas praedictas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etc.

Obstantium derogatio.

§ 5. Non obstantibus felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, etiam illa qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis, ultra unam diaetam a fine suae dioecesis, ad

iudicium evocetur; seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra civitatem vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedant, aut alii vel aliis vices suas committere praesumant; et in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur; aliisque apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus; necnon domorum et Ordinis praedictorum iuramento etc., statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, illis ac etiam praedictis rectoribus, ordinariis, superioribus, praelatis ac quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogationum derogatoriis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, etiam vim et effectum impediuntibus, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de ipsis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si rectoribus, ordinariis, praelatis et superioribus praedictis vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, a dicta sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Clausula.

§ 6. Nulli autem etc. nostrae absolutio-
nis, approbationis, confirmationis, inno-
vationis, commutationis, suppletionis,
exemptionis, liberationis, praecepti, de-
creti, mandati et inhibitionis infringere etc.

Si quis etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum,
anno Incarnationis dominicae millesimo
quingentesimo sexagesimo septimo, quar-
to decimo kalendas martii, pontificatus no-
stri anno II.

Dat. die 16 februarii 1567, pontif. anno II.

XLIX.

*Erectio cathedralis Ecclesiae Boloniensis
in Gallis cum gratiarum et prae-roga-
tivarum elargitione 1.*

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Praemium.

Divinae Maiestatis arbitrio super uni-
versas orbis ecclesias constituti, ex tradita
nobis apostolicae potestatis plenitudine,
omnes in id mentis nostrae conatus in-
tendimus, ut fides catholica, sine qua
nemo salutis aeternae viam ingredi po-
test, etiam novorum, ubicumque usus
poscit, praesulum institutione, usquequa-
que integra et illibata permaneat; sed ea
dem sollicitudo nos impensius urget,
cum veteres huiusmodi praesulum sedes
hostilitate faciente 2 indigne iacere viden-
tur, nec propriis in locis reparari pos-
sint, ut in aliis accommodationibus aliae
inde novae sicut populorum salus et ca-
tholicorum regum devotio postulat, salu-
briter ordinentur, ac in eis pastores ido-
nei deputentur, quorum opera et vigiliis
christiana religio in suo solido statu va-
leat feliciter conservari.

§ 1. Cum igitur postquam inter clarae
memoriae Henricum secundum Franco-

1 R^x Regest. in Archiv. Vat.

2 Ed. Luxemb. habet *praevalente loco faciente*
(n. t.).

rum et charissimum in Christo filium no-
strum Philippum catholicum Hispaniae
reges conventum fuerat quod olim civi-
tas Morinensis, prius expugnata et eversa,
deinceps non restitueretur, sed illius ec-
clesia cathedralis atque dioecesis univer-
sa, necnon utriusque beneficia, proprie-
tates, census, decimae, iurisdictiones et
iura omnia in duas partes, cum bene-
placito Sedis Apostolicae, dividerentur, ut
scilicet earum altera Franciae, altera vero
inferioris Germaniae futura esset, Pius
Papa quartus, praedecessor noster, eius
rei causa, suppressa et extincta dicta Mori-
nensi ecclesia, praedictam partem inferiori
Germaniae designatam, partim Iprensi,
partim vero Audomarensi ecclesiis cathe-
dralibus, earumque civitatibus et dioece-
sibus, iam in dicta olim dioecesi Morinensi
et parte inferioris Germaniae praedictae,
eadem auctoritate institutis, perpetuo as-
signaverit.

§ 2. Nos etiam, charissimi in Christo filii
nostri Caroli Francorum regis christia-
nissimi precibus adducti, hoc insigne opus
ad Dei laudem et Ecclesiae catholicae ex-
altationem absolvere intendentes, habita
super his cum fratribus nostris delibera-
tione matura, de illorum consilio, mona-
sterium Beatae Mariae oppidi Boloniensis,
Ordinis Sancti Augustini, olim praedictae
Morinensis dioecesis, in quo septem vel
octo dumtaxat canonici degunt, per obi-
tum quondam Ioannis, dum viveret, ip-
sius monasterii abbatis, extra Romanam
Curiam ante decennium defuncti, aut alias
certo modo abbatis regimine destitutum,
et in eo nomen et titulum abbatis, di-
gnitatisque abbatialis, necnon omnia et
singula prioratus, dignitates, officia, ca-
nonicales portiones et loca eiusdem, ac
tam in eodem illiusque ecclesia, quam
etiam ab illo dependentibus prioratibus
ceterisque beneficiis ecclesiasticis, ordi-
nem, statum et essentiam regulares, re-

Post bellum
inter Henr. II
Galliae et Phi-
lippum II His-
paniae reges
conventum est
de supprimendo
episcopatu Mori-
nensi, eiusque
dividenda dioe-
cesi.

Pius IV partem
inferiori Ger-
maniae unitam
eccles. Iprensi
et Audomaren-
sis addidit.

Pius V, sup-
pressa abbatia
B. Mariae oppi-
di Boloniensis.

manentibus tamen in ipso monasterio
dictis septem vel octo canonicis in suis
habitu et Regula, cum canonicali portione,
quoad vixerint, seu donec ad alia huius-
modi loca regularia sponte ac canonice
transierint, auctoritate praedicta, tenore
praesentium, perpetuo supprimimus et
extinguimus.

In episcopa-
tum erigit, et
sub concordatis
Francisci I com-
prehensam de-
clarat;

§ 3. Ac praedictum oppidum, populo-
sum quippe et celebre, agro et annona foe-
cundum, commeatuque commodum, in
civitatem; ecclesiam vero monasterii hu-
iusmodi in cathedralem, deinceps Bolo-
niensem nuncupandam, sub invocatione
eiusdem Beatae Mariae, archiepiscopi Re-
mensis pro tempore existentis suffraga-
neam futuram, et sub concordatis olim
inter Sedem Apostolicam praedictam et
clarae memoriae Franciscum primum,
Francorum regem, super nominatione per-
sonarum, certis tunc expressis modo et
forma qualificatarum, ad ecclesias cathe-
drales regni Franciae pro tempore va-
cantes, per regem Franciae pro tempore
existentem Romano Pontifici facienda, initis
comprehensam, quemadmodum olim ec-
clesia Morinensis praedicta erat; sedemque
episcopalem pro uno episcopo per dictum
regem Franciae eidem Pontifici seu Sedi
Apostolicae, etiam hac prima vice et fu-
turis deinceps temporibus, vigore seu
praetextu dictorum concordatorum, nomi-
nando, qui illi praesit, et in perfectam
cathedralis ecclesiae formam ordinet et
redigat, abbates, praelatos et ceteros suae
dioecesis ad synodum convocet, evellat,
destruat, plantet, erigat, edificet, om-
niaque et singula officia et iura episco-
palia habeat et exerceat, cum suis capi-
tulo, mensa episcopali et capitulari, cete-
risque omnibus cathedralibus et pontifi-
calibus insignibus, necnon iuribus, iu-
isdictionibus, privilegiis, exemptionibus,
praerogativis, honoribus, gratiis, favori-
bus et indultis realibus, personalibus et
mixtis, quibus aliae illarum partium ec-

clesiae cathedrales, earumque praesules,
capitula et personae quomodocumque
utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, po-
tiri et gaudere poterunt quomodolibet in
futurum, auctoritate et tenore praedictis
erigimus et instituimus.

§ 4. Ipsique ecclesiae sic erectae et
illius praesuli praedicto Boloniensis 1, pro
civitate; et partem illam universam olim
dioecesis Morinensis, quae in divisione
praedicta Franciae evenit, cum decana-
tibus, parochialibus et aliis ecclesiis, ac
etiam monasteriis, prioratibus et locis,
cum suis personis saecularibus et regula-
ribus, pro dioecesi; necnon utriusque
cives et incolas ecclesiasticos et laicos,
pro clero et populo perpetuo assignamus.

§ 5. Ceterum, ut ipsa ecclesia Boloniensis
in reliquis omnibus suis partibus perfecta
et absoluta sit, unum decanatum, duos
archidiaconatus, unam cantoriam, unam
thesaurariam et unam poenitentiarium di-
gnitates, septemdecim canonicatus et sep-
temdecim praebendas, necnon cappella-
nias ceteraque omnia beneficia et officia,
quae in dicta olim Morinensi ecclesia erant,
et in ipsa divisione parti Franciae ac futurae
cathedrali ecclesiae obtigerunt, eorum-
que omnium personas, ad dictam eccle-
siam Boloniensem transferimus; ac epi-
scopali Duacensem et dimidiam Insulen-
sem praebendas episcopales nuncupatas.

§ 6. Ac tam illi, quam etiam capitulari
mensis praedictis, necnon fabricae dictae
ecclesiae Boloniensis omnia et singula
praedia, proprietates, dominia, census,
feuda, emphytheutica, decimas et primitias
ceteraque bona, fructus, redditus, iuris-
dictiones, actiones et iura, earum singulis
per eandem partitionem designata, ac
etiam ad abbatialem et conventualem men-
sas suppressi monasterii huiusmodi perti-
nentia, videlicet quae abbatialis, ea episco-
pali; quae vero conventualis mensae erant, ac
etiam suppressorum beneficiorum portio-

1 Boloniam, l. s. c. (n. t.).

Eidem assignat
dioecesim;

Dignitates in
ea instituit;

Notam praes-
agile.

num et locorum huiusmodi bona, fructus, iura et actiones capitulari mensis praedictis, ita tamen ut, dictis canonicis regulis defunctis vel inde translatis, ut praefertur, quatuor alii canonicatus et quatuor praebendae in dicta ecclesia Bolo- niensi ex ipsius mensae capitularis ponentibus¹, pro todidem canonicis ipsius ecclesiae omnino constituentur, determinatusque numerus unius et viginti canonicatum et praebendarum esse debeat, uno tamen et una certis usibus, iuxta dictae divisionis formam, assignatis, in perpetuum applicamus et appropriamus.

Collationes
dignitatum et
beneficiorum a
quo sint facien-
dae.

§ 7. Necnon collationes, provisiones, praesentationes et omnimodas alias dispositiones prioratum, dignitatum, personatum, administrationum, officiorum, parochialium et aliarum ecclesiarum, necnon cappellarum, cappellaniarum perpetuarum, hospitalium ceterorumque omnium et singulorum beneficiorum ecclesiasticorum, necnon praesentationes et electiones ad illa, confirmationes et institutiones in eis, iusque universum conferendi, prout in praedicta divisione specificata, distributa et declarata sunt, et etiam quondam episcopi et capituli, aliarumque personarum olim ecclesiae Morinensis fuerunt: praeterea illa, quae quondam abbatis et conventus suppressi monasterii huiusmodi communiter vel divisim erant, episcopo et capitulo ac universis et singulis personis ecclesiae Bolo- niensis huiusmodi, videlicet quae olim abbatis, deinceps episcopi; quae vero conventus extiterunt², post hac capituli.

§ 8. Nulli ergo etc. hanc paginam nostrae suppressionis, extinctionis, erectionis, institutionis, assignationis, translationis, applicationis, appropriationis et concessionis infringere etc.

Clausulae.

Datum Romae aequo Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo

¹ Ed. Lux. legit conventualis proventus oco capitularis ponentibus (n. T.).

² Eadem ed.: extiterant, posthac capituli praedictorum esse debeant, etiam in perpetuum concedimus (n. T.).

quingentesimo sexagesimo septimo, quinto nonas martii, pontificatus nostri anno II.
Dat. die 3 martii 1567, pont. an. II.

L.

Forma expediendi literas apostolicas super gratis resignationum beneficiorum ecclesiasticorum.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Cogit nos necessitas ut novam futuris aliquot huius Curiae negociis formam imponere curemus. Quo circa dilectis filiis S. R. E. vicecancellario, literarum apostolicarum abbreviatoribus, et in illarum expeditione dicto vicecancellario assistentibus, summatori ceterisque omnibus id expeditionis munus in Curia et Camera Apostolica et ubicumque gerentibus, tenore praesentium, auctoritate apostolica, mandamus.

Exordium.

§ 1. Ut deinceps, super omnibus gratis et concessionibus apostolicis de quibusvis beneficiis, cum cura et sine cura, saecularibus et quorumvis Ordinum regularibus, etiam apud Sedem Apostolicam vacantibus, dispositioni apostolicae reservatis, in quibus addita fuerit clausula *et in forma dignum*, literas apostolicas expediant in eadem forma, qua aut ad episcopum dioecesanum aut ad vicarium generalem aut ad officiales eiusdem episcopi disiunctive, ad electionem impetrantis, diriguntur, cum limitationibus et clausulis infrascriptis, videlicet, de parochialibus ecclesiis, vel earum parochialibus ecclesiis dumtaxat; et per resignationem vacantibus, in dictis literis, post verbum *mandamus*, ut si tibi constiterit quod dictus N. resignans in sacris ordinibus constitutus existat, aliunde commode vivere possit, ac per diligentem examinationem, per te, adhibitis examinadoribus ad hoc a concilio Tridentino designatis,

Forma provisionis primae.

Quarta.

si istic sint, ubi esse debent, in dioecesana synodo deputati, sin autem, absque illis faciendam, dictum I. resignarium ad hoc idoneum esse repereris, super quo tuam conscientiam oneramus, ecclesiam praedictam, cuius, etc.; et inferius, post verba *cum omnibus iuribus et pertinentiis suis*, eidem Ioanni, quibuscumque aliis sese ad examen praedictum, etiam per mutuum concursum, admitti et sibi de dicta ecclesia provideri petentibus penitus exclusis, infra triginta dies postquam praesentes literae tibi praesentatae fuerint, auctoritate nostra conferas et assignes, etc.

Secundae.

In ceteris vero literis de quibusvis aliis beneficiis, per eandem resignationem vacantibus, similiter, post verbum *mandamus*, inseratur ut si tibi constiterit quod dictus N., quatenus in sacris ordinibus constitutus existat, aliunde commode vivere possit, ac per diligentem examinationem dictum I. idoneum esse repereris, super quo tuam conscientiam oneramus, canonicatum et praebendam praedictam, quorum etc. Et inferius, post verbum *pertinentiis suis*, eidem I. intra xxx dies postquam praesentes literae tibi presentatae fuerint, auctoritate nostra conferas, etc.

Tertiae.

Propterea in omnibus mandatis provisionum seu commendis de quibuscumque beneficiis et monasteriis per similem resignationem seu cessum vacantibus, ad finem, ante clausulam decreti irritantis, addatur haec clausula, videlicet, Ceterum ne, dum prodesse studemus, aliqua forte irrepat iniquitas in exitium animarum, tu attente his circumspicias an ex praedictae¹ N. et I. praedictorum super dicta resignatione vel cessione, ut fieret, quam nos nullo hucusque vitio laborare deprehendimus, intercesserit simoniae labes aut alia illicita pactio, vel etiam corruptela, nos eum etc.

In reliquis autem provisionibus et

¹ Legendum fortassis ex parte (n. T.).

Bull. Rom. Vol. VII.

70

commendis quorumcumque curatorum et simplicium beneficiorum, saecularium et regularium praedictorum, etiam reservatorum, aliter quam per resignationem quovis modo vacantibus, videlicet quoad parochiales ecclesias vel earum perpetuas vicarias dumtaxat, post verbum *mandamus*, ut si per diligentem examinationem, per te, adhibitis examinadoribus ad hoc, ut supra usque *oneramus*, ecclesiam praedictam, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, eidem Io., intra triginta dies etc., conferas.

Et similiter in omnibus aliis eadem forma servetur, ommissa clausula *adhibitis examinadoribus*.

Quinta.

Et deinde super omnibus huiusmodi literis, etiam aliae literae executoriae dari debeant, directe vel ad metropolitanum, vel uni ex propinquioribus episcopis, sive eorum vicario vel officiali, disiunctive, aut nomine dignitatis episcopi expresse, quando alii executores, super hoc a nobis dati, pro tempore adfuerint. Videlicet pro parochialibus ecclesiis per resignationem vacantibus in hunc modum, videlicet: Fratri archiepiscopo N. salutem etc. Hodie cum dilectus filius N., nuper parochialis ecclesiae rector N. et N. dioecesis, dictam ecclesiam, quam tunc obtinebat, per certum procuratorem suum, ad id ab eo specialiter constitutum, in manibus nostris sponte et libere resignasset, nosque resignationem huiusmodi duxissemus admit- tendam, venerabili fratri nostro episcopo N. per alias nostras literas dedimus in mandatis ut, si constaret quod N. in sacris ordinibus constitutus existeret, aliunde commode vivere posset, ac per diligentem examinationem, per eundem episcopum, adhibitis examinadoribus ad id a concilio Tridentino designatis, si istic sint, ut esse debent, in dioecesana synodo deputati; sin autem, sine illis faciendam, dilectum filium Io. clericum dictae dioecesis ad id